

România liberă

COTIDIANUL CONSILIULUI NAȚIONAL AL FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

la plenara Comitetului Central al Partidului
Comunist Român din 17-19 martie 1970

Stimați tovarăși,

Plenara Comitetului Central a dezbătut Programul național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndigui și desecări și de combatere a eroziunii solului în Republica Socialistă România în anii 1971—1975 și prevederile generale de perspectivă până în 1985, precum și Programul național privind dezvoltarea zootehnicii și creșterea producției animale în patria noastră în perioada anilor 1970—1980.

Făcând parte integrantă din planul general de dezvoltare a agriculturii românești, prezentați de Congresul al X-lea al partidului, aceste programe au o importanță excepțională pentru ridicarea producției agricole, vegetale și animale, pentru progresul întregii economii naționale. Pentru a asigura fundamentarea cit mai temeinică, științifică a acestor studii care înfățișează laturile esențiale ale agriculturii patriei noastre, la elaborarea lor a fost atras un mare număr de specialiști cu o înaltă pregătire teoretică și practică, cu o bogată experiență în activitatea agricolă. Totodată, aceste documente au făcut obiectul unor discuții și analize aprofundate la comitetele județene de partid, la care au participat activiști de partid și de stat, cadre ce muncesc în domeniul agriculturii.

Dezbatările care au avut loc în plenară au relevat atât rezultatele bune obținute în activitatea noastră de până acum, cât și existența unor neajunsuri serioase în munca organelor agricole, în situația agriculturii în general. Criticile făcute de primii secretari și unii tovarăși ce lucrează în sectorul agricol la adresa Ministerului Agriculturii, a organelor agricole, sunt pe deplin îndreptățite. Este neîndoielnic că dacă din muncă a Ministerului Agriculturii, a organelor agricole, ca de altfel și din munca organelor noastre de partid, ar fi fost eliminate o serie de neajunsuri, greșeli și lipsuri, dacă s-ar fi acționat cu mai multă fermitate, cu mai mult spirit de răspundere, rezultatele ar fi fost mult mai bune. De aceea, criticele făcute în plenară trebuie să constituie pentru organele agricole, ca și pentru organele de partid, un prilej de reanalizare a activității pe care au desfășurat-o în trecut în agricultură, un prilej de a trage concluzii practice în scopul îmbunătățirii muncii.

După cum am mai subliniat și cu alte prilejuri, în țara noastră agricultura reprezintă o ramură de bază a economiei socialiste; este limpede că fără o agricultură intensivă, modernă, de înaltă productivitate, organizată pe baza celor mai noi cuceriri ale științei, nu se poate asigura nici făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate, nici edificarea comunismului în patria noastră. Tocmai pornind de la aceste considerații, analizăm activitatea de până acum în domeniul agriculturii, stabilim jaloarele pentru creșterea într-un ritm mai intens a producției agricole.

Consider că este bine să reamintim și la această plenară marile transformări care au avut loc în condițiile regimului socialist, în agricultura țării noastre. Ca urmare a politicii marxist-leniniste a partidului, în cei 25 de ani care au trecut de la instaurarea primului guvern revoluționar democratic în România, în agricultură, ca de altfel în toate domeniile de activitate, au fost obținute succese remarcabile. Sunt cunoscute profunde schimbări cu caracter revoluționar petrecute în viața satului românesc pe baza cooperativizării agriculturii, prin trecerea țărănimii de la mica proprietate — incapabilă să asigure sporirea producției și

folosirea cuceririlor științei — la marea proprietate cooperatistă, la proprietatea socialistă comună a țărănimii muncitoare, care deschide calea largă a progresului, atât în domeniul producției cit și al nivelului de trai al oamenilor muncii de la sat. După cum se știe, transformarea socialistă a satului a fost rezultatul vastei activități politice educative desfășurate de partid pentru a convinge țărănimii de superioritatea marii proprietăți cooperatiste: în decursul anilor, locuitorii satelor noastre au înțeles pe deplin, pe baza realităților vieții însăși, că drumul arătat de partid corespunde atât intereselor lor fundamentale, cit și intereselor întregii națiuni socialiste.

În anii socialismului s-au produs mari schimbări în organizarea și înzestrarea tehnică a agriculturii: ca urmare a preocupării partidului pentru mecanizarea și chimizarea agriculturii, astăzi pe ogoarele patriei noastre lucrează peste 105 000 tractoare și zeci de mii de alte mașini agricole; anul trecut s-au livrat agriculturii circa 340 000 tone îngrășăminte chimice-substanță activă.

După cum se știe, tovarăși, o caracteristică a procesului transformării agriculturii românești pe baze socialiste este aceea că el a avut loc în condițiile creșterii sistematice a producției agricole. În anul 1969 producția de cereale a țării a fost de 12 820 000 tone, depășind cu peste 3 800 000 tone producția de cereale realizată în 1938. Deosebit de ilustrativă pentru dinamica înregistrată de producția cerealelor în anii construcției socialiste este următoarea situație: dacă în 1950 produc-

	1938	1950	1965	1968
Carne (kg)	21,1	16,7	26,6	31,5
Lapte și produse lactate	118,5	113,3	120,8	130,6
Ouă (buc.)	—	59	115	130
Zahăr (kg)	5,3	6,9	15	17,8

Cu toate succesele obținute, reflectate și în cifrele de mai sus, este necesar să arătăm în fața plenarei că rezultatele obținute nu sînt încă pe măsura așteptărilor, pe măsura posibilităților de care dispune agricultura noastră: în comparație cu industria, agricultura țării noastre prezintă o rămânere serioasă în urmă. Dacă, în general, politica agrară a partidului a fost justă, trebuie spus că în realizarea ei în practică s-au săvîrșit greșeli, unele chiar foarte serioase. Principala chuză stă în manifestarea unei anumite subaprecieri a agriculturii în condițiile specifice ale economiei noastre: punindu-se în mod justificat accentul pe industrializarea socialistă a țării, nu s-a înțeles suficient necesitatea de a se asigura, concomitent, progresul rapid și multilateral al agriculturii. Ca urmare a acestei subaprecieri, agriculturii nu i-au fost acordate suficiente mijloace pentru modernizarea proceselor de producție. Dacă la aceasta mai adăugăm și faptul că, pe parcursul realizării unor planuri cincinale, o serie de prevederi inițiale privitoare la înzestrarea agriculturii au fost anulate, avem tabloul complet al lipsurilor la care m-am referit. S-a spus, nu o dată, că nu știm să folosim irigațiile, îngrășămintele, alte mijloace moderne și că, în consecință, este mai bine să ne reținem de a cheltui banii în aceste scopuri. Această mentalitate, pe care nu putem s-o numim decît înapoiată, această lipsă de încredere în forțele oamenilor muncii din agricultură noastră au avut drept urmare nerealizarea planurilor de irigații, nerealizarea producției

(ia totală era de 5 149 200 tone, ea a crescut în 1960 la 9 825 000 tone, în 1965 la 12 600 000 tone, urmînd ca în acest an să atingă cifra de 15 000 000 tone. Această vîdădă linie ascendentă indică forța, resursele, superioritatea agriculturii noastre socialiste.

Realizări importante s-au obținut și în sectorul creșterii animalelor. Efectivul de animale și păsări existent la începutul acestui an era de 5 034 000 bovine, 5 971 000 păsări, depășind nivelul anului 1938 cu aproape 1 400 000 bovine, peste 3 200 000 de porci, aproape 3 800 000 oi și peste 26 000 000 de păsări.

Sporirea producției agricole vegetale, și animale a avut drept consecință ridicarea nivelului de viață al țărănimii, sporirea veniturilor acestora. Veniturile bănești totale ale țărănilor au fost anul trecut cu 17,4 la sută mai mari decît în 1962 — anul încheierii cooperativizării.

Se cuvine relevat de asemenea faptul că, desi în această perioadă au existat unele condiții climatice nefavorabile, a trebuit să facem față unor greutăți, producția agricolă a asigurat aprovizionarea populației cu produse agro-alimentare, a furnizat industriei materiile prime necesare, iar în unii ani, au putut fi create și disponibilități pentru export. Un indice elocvent al progreselor obținute în agricultură îl constituie consumul public agro-alimentar, lăta cum se înfățișează creșterea consumului pe locuitor la produse de bază cum sînt carnea, laptele, ouăle și zahărul — în comparație cu anul 1938:

	1938	1950	1965	1968
Carne (kg)	21,1	16,7	26,6	31,5
Lapte și produse lactate	118,5	113,3	120,8	130,6
Ouă (buc.)	—	59	115	130
Zahăr (kg)	5,3	6,9	15	17,8

de îngrășăminte și a altor substanțe chimice în perioada anilor 1955—1965.

Viața a arătat că neglijarea înzestrării tehnico-materiale a agriculturii poate avea repercusiuni grave asupra întregii economii, asupra modului de satisfacere a cerințelor materiale ale societății. Atît experiența țării noastre cit și experiența statelor cu agricultură avansată demonstrează în mod clar mai convingător că numai creînd o puternică bază tehnico-materială a agriculturii, asigurînd mecanizarea și chimizarea lucrărilor, aprovizionarea cu apă a solului, recuperarea terenurilor degradate, conservarea în bune condiții a fondului funciar — se poate face o agricultură cu adevărat modernă, în stare să furnizeze produse agro-alimentare în cantități tot mai mari pentru buna aprovizionare a populației, să asigure materiile prime agricole necesare industriei. Este un imperativ de prim ordin al economiei noastre socialiste planificate, de a asigura o corelare justă și de dezvoltare proporțională, armonioasă a tuturor ramurilor de producție. Neglijarea, în acest context, a producției agricole dăunează bunului mers al întregii economii, influențînd negativ asupra creșterii veniturilor naționale, îngreunînd ridicarea nivelului de trai al întregului popor.

Cooperativizarea agriculturii, crearea marii proprietăți socialiste în agricultură reprezintă, desigur, o adevărată revoluție la sate, dar aceasta nu formează decît baza pentru creșterea continuă a producției agricole și ridicarea bunăstării țărănimii, pentru dezvoltarea acestei importante ramuri a economiei naționale. Trebuie să înțelegem, tovarăși, că forma de proprietate, relațiile social-economice au un rol important în dezvoltarea societății, dar numai ele însele, fără condiții materiale corespunzătoare, nu pot asigura dezvoltarea forțelor de producție, a producției naționale. Or, la unii tovarăși a existat părerea că odată terminată cooperativizarea, înfăptuită revoluția la sate, lucrurile vor merge de la sine și vom avea agricultura cea mai înaintată din lume. Fără îndoială, agricultura socialistă este cea mai înaintată din punct de vedere al formei de proprietate, al relațiilor de producție, dar dacă nu vom înțelege că trebuie să facem eforturi materiale pentru înzestrarea tehnica superioară a acestei ramuri, pentru folosirea lungă a cuceririlor agro-tehnicii și zootehnicii moderne, agricultura socialistă nu va duce la rezolvarea problemelor de fond — creșterea producției vegetale și animale.

Or, pînă la urmă, aceasta este una din problemele esențiale ale progresului, ale civilizației, ale ridicării bunăstării poporului nostru! Tocmai de aceea partidul și statul nostru iau măsuri pentru ca — continuîndu-se cu consecvență politica de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare a unei industrii moderne, la nivelul cerințelor revoluției tehnico-științifice contemporane — să se asigure, în același timp, dezvoltarea judicioasă, proporționată a agriculturii, crearea tuturor condițiilor pentru folosirea la maximum a marilor resurse de care dispune agricultura noastră socialistă, în interesul ridicării nivelului de trai al țărănimii, satisfacerii cerințelor de consum ale poporului, progresului întregii societăți socialiste.

Vorbînd despre lipsurile care s-au manifestat în dotarea tehnico-materială nu putem tăce cu vederea nici neajunsurile manifestate în munca organelor agricole centrale și locale, precum și faptul că nu toate organele locale de partid s-au preocupat cu răspundere de problemele agriculturii. Trebuie spus că și azi în activitatea organelor agricole, a întreprinderilor agricole de stat, a întreprinderilor de mecanizare și a cooperative-lor agricole de producție există încă numeroase neajunsuri: în această ordine de idei am menționa în special lipsurile în realizarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole.

Am reamintit aceste lipsuri și greșeli care s-au manifestat în mod de aplicare a politicii partidului în agricultură spre a putea înțelege mai bine necesitatea măsurilor pe care plenara noastră este chemată să le adopte, importanța amplului program trasat de partid pentru anii viitori.

rească o viață demnă, liberă și fericită, merge ferm și neabătut spre perspectiva edificării societății comuniste. În cadrul programului de dezvoltare socialistă a țării în anii care urmează agricultura ocupă un loc central. Sint cunoscută prevederile stabilite de Congresul al X-lea cu privire la creșterea producției agricole vegetale și animale și, de aceea, nu mă voi mai referi la ele. Pentru a se înțelege amploarea eforturilor la care s-au angajat partidul și statul nostru pentru perioada următoare este suficient să amintesc că în anii 1971—1975 se vor investi în agricultură, din fondurile centralizate ale statului, circa 80 miliarde lei; totodată, din veniturile cooperativei se vor aloca pentru investiții peste 25 miliarde lei. În 5 ani vor fi investite în agricultură peste 100 miliarde lei — ceea ce reprezintă mai mult decît dublul investițiilor făcute în întreaga economie în perioada primului cincinal. La aceasta trebuie adăugate investițiile făcute pentru dezvoltarea întreprinderilor producătoare de tractoare și mașini agricole, precum și a uzinelor de îngrășăminte și de alte substanțe chimice necesare agriculturii. Pe baza acestor măsuri, pînă în 1975 lucrările agricole vor fi complet mecanizate, iar cantitatea de îngrășăminte furnizată de industria noastră va fi la nivelul cerințelor unei agriculturi moderne. Se va crea astfel posibilitatea obținerii unor producții sporite și sigure, satisfacerii în condiții tot mai bune a cerințelor de consum a populației cu produse agro-alimentare.

Doresc să mă refer acum la conținutul și caracteristicile celor două Programe supuse dezbaterii și aprobării plenarei noastre.

Este evident, și lucrul acesta a fost pe bună dreptate subliniat în discuții, că înfăptuirea programului național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndigui, desecări și de combatere a eroziunii solului are un rol determinant pentru progresul întregii noastre agriculturi.

Din studiul prezentat rezultă însă că problemele ce urmează a fi rezolvate în următorii 10—15 ani privesc nu numai agricultura, ci întreaga politică referitoare la resursele de apă necesare în viitor societății noastre.

Se știe că asigurarea apei, îndeosebi a celei potabile, devine o problemă de prim ordin pentru existența societății moderne. În acest sens avem o înaltă răspundere față de viitorul națiunii noastre: tocmai această datorie ne împune să luăm din timp măsurile necesare bunei conservări și gospodăririi a apelor. Este adevărat, studiul prezentat nu dă deocădată decît orientarea generală, dar el oferă o bază bună pentru definitivarea programului gospodăririi de ansamblu a apelor țării noastre. În acest program este necesar să se țină seama de toate cerințele de apă — actuale și de perspectivă — prevăzîndu-se măsuri ferme, asupune drastice, pentru împiedicarea poluării apei, problema pe care o consider de interes național.

Caracteristica principală a programului pe care îl dezbătuim este că el ne dă o imagine grăitoare asupra interdependenței dintre diversele modalități de folosire a apei, dintre diferitele domenii interesate în buna ei gospodărire, dintre măsurile ce trebuie luate pe diferite linii. Este pentru prima dată cînd avem, chiar numai schițat, un asemenea program complex de folosire a apelor: consider de aceea necesar să

Tovarăși, După cum se știe, Congresul al X-lea al partidului a adoptat un vast program de dezvoltare a economiei, științei, culturii, de ridicare a nivelului de trai al întregului nostru popor. O dată cu trecerea la realizarea acestui program, România intră într-o nouă etapă a istoriei sale socialiste — etapa făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate. În deceniul în care am intrat baza tehnico-materială și forțele de producție ale țării vor cunoaște un avînt nemaiîntîlnit; o puternică dezvoltare vor cunoaște știința și cultura, care au un rol de prim ordin în edificarea socialistă a țării; societatea socialistă a anului 1980 va asigura oamenilor muncii condiții de viață materiale și spirituale, mult superioare, celor de azi.

Poporul nostru demonstrează astfel că, devenit stăpîn pe destinele sale, știe să-și fău-

rească o viață demnă, liberă și fericită, merge ferm și neabătut spre perspectiva edificării societății comuniste.

rească o viață demnă, liberă și fericită, merge ferm și neabătut spre perspectiva edificării societății comuniste. În cadrul programului de dezvoltare socialistă a țării în anii care urmează agricultura ocupă un loc central. Sint cunoscută prevederile stabilite de Congresul al X-lea cu privire la creșterea producției agricole vegetale și animale și, de aceea, nu mă voi mai referi la ele. Pentru a se înțelege amploarea eforturilor la care s-au angajat partidul și statul nostru pentru perioada următoare este suficient să amintesc că în anii 1971—1975 se vor investi în agricultură, din fondurile centralizate ale statului, circa 80 miliarde lei; totodată, din veniturile cooperativei se vor aloca pentru investiții peste 25 miliarde lei. În 5 ani vor fi investite în agricultură peste 100 miliarde lei — ceea ce reprezintă mai mult decît dublul investițiilor făcute în întreaga economie în perioada primului cincinal. La aceasta trebuie adăugate investițiile făcute pentru dezvoltarea întreprinderilor producătoare de tractoare și mașini agricole, precum și a uzinelor de îngrășăminte și de alte substanțe chimice necesare agriculturii. Pe baza acestor măsuri, pînă în 1975 lucrările agricole vor fi complet mecanizate, iar cantitatea de îngrășăminte furnizată de industria noastră va fi la nivelul cerințelor unei agriculturi moderne. Se va crea astfel posibilitatea obținerii unor producții sporite și sigure, satisfacerii în condiții tot mai bune a cerințelor de consum a populației cu produse agro-alimentare.

Doresc să mă refer acum la conținutul și caracteristicile celor două Programe supuse dezbaterii și aprobării plenarei noastre.

Este evident, și lucrul acesta a fost pe bună dreptate subliniat în discuții, că înfăptuirea programului național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndigui, desecări și de combatere a eroziunii solului are un rol determinant pentru progresul întregii noastre agriculturi.

Din studiul prezentat rezultă însă că problemele ce urmează a fi rezolvate în următorii 10—15 ani privesc nu numai agricultura, ci întreaga politică referitoare la resursele de apă necesare în viitor societății noastre.

Se știe că asigurarea apei, îndeosebi a celei potabile, devine o problemă de prim ordin pentru existența societății moderne. În acest sens avem o înaltă răspundere față de viitorul națiunii noastre: tocmai această datorie ne împune să luăm din timp măsurile necesare bunei conservări și gospodăririi a apelor. Este adevărat, studiul prezentat nu dă deocădată decît orientarea generală, dar el oferă o bază bună pentru definitivarea programului gospodăririi de ansamblu a apelor țării noastre. În acest program este necesar să se țină seama de toate cerințele de apă — actuale și de perspectivă — prevăzîndu-se măsuri ferme, asupune drastice, pentru împiedicarea poluării apei, problema pe care o consider de interes național.

Caracteristica principală a programului pe care îl dezbătuim este că el ne dă o imagine grăitoare asupra interdependenței dintre diversele modalități de folosire a apei, dintre diferitele domenii interesate în buna ei gospodărire, dintre măsurile ce trebuie luate pe diferite linii. Este pentru prima dată cînd avem, chiar numai schițat, un asemenea program complex de folosire a apelor: consider de aceea necesar să

Tovarăși, După cum se știe, Congresul al X-lea al partidului a adoptat un vast program de dezvoltare a economiei, științei, culturii, de ridicare a nivelului de trai al întregului nostru popor. O dată cu trecerea la realizarea acestui program, România intră într-o nouă etapă a istoriei sale socialiste — etapa făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate. În deceniul în care am intrat baza tehnico-materială și forțele de producție ale țării vor cunoaște un avînt nemaiîntîlnit; o puternică dezvoltare vor cunoaște știința și cultura, care au un rol de prim ordin în edificarea socialistă a țării; societatea socialistă a anului 1980 va asigura oamenilor muncii condiții de viață materiale și spirituale, mult superioare, celor de azi.

Poporul nostru demonstrează astfel că, devenit stăpîn pe destinele sale, știe să-și fău-

Încheierea lucrărilor plenarei C.C. al P.C.R.

În ziua de 19 martie a.c. au continuat lucrările plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a luat cuvîntul în încheierea dezbaterilor asupra programului național privind dezvoltarea zootehnicii și creșterea producției animale în anii 1970—1980 și a programului național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndigui, desecări și de combatere a eroziunii solului în anii 1971—1975 și prevederile generale de perspectivă pînă în 1985.

Comitetul Central a aprobat proiectele celor două programe prezentate de Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România cu îmbunătățirile propuse în Comisia pentru agricultură și silvicultură, în cadrul dezbaterilor din ședința plenară și în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu.

În continuarea lucrărilor sale, plenara a analizat celelalte probleme aflate la ordinea de zi. Au luat cuvîntul tovarășii: Manea Mănescu, Florian Dănălahe, Emil Bodnaraș, Virgil Cazacu, Gheorghe Năstase, Ilie Făsui, Ludovic Fazekas.

În cuprinsul ziarului

Lucrările Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român

AL 18000-LEA
AUTOTURISM
„DACIA-1100”

PITEȘTI (Agerpres). — Pe porțile Uzinei de autoturisme a ieșit cel de-al 18 000-lea autoturism „Dacia-1100”. Astăzi, constructorii piteșteni, care au acumulat o bună experiență, asamblază zilnic circa 70 de autoturisme. Totodată, ei folosesc pe scară tot mai largă repere de fabricație românească, urmînd ca din 1972 acestea să fie asimilate integral în țară.

Cuvîntul siderurgistilor hunedoreni are greutatea oțelului

Combinatul siderurgic din Hunedoara este legat prin mii de fire, aparent invizibile, cu sute de fabrici și uzine din țară, cu întreaga noastră economie. Numai anul acesta el va produce circa 3 milioane de tone de oțel solidat și așteptat de peste 1 500 de beneficiari. Cum își onorează marele Cerniz obligatiile față de clienții săi?

La această întrebare ne-a răspuns ing. IOAN DOBRIN.

director comercial al Centralei industriale—Hunedoara:

— Respectarea disciplinei contractuale a devenit de mult una dintre preocupările de bază ale colectivului nostru. În ultima vreme s-a introdus un sistem perfecționat de urmărire a contractelor pe beneficiari și sortimente, iar ceea ce este mai important, în toate secțiile se urmărește cu răspundere îndeplinirea ritmii și la toți indicatorii a planului. În primele două luni din anul acesta am răspuns tuturor acestor obligații și se prelină să încheiem primul trimestru fără restanțe.

Din informațiile pe care le deținem, am dedus că încheierea și perfectarea contractelor pentru trimestrul următor ridică o serie de probleme. Care-i situația concretă și cum se va rezolva?

— La ora actuală (discuția noastră a avut loc la 9 martie),

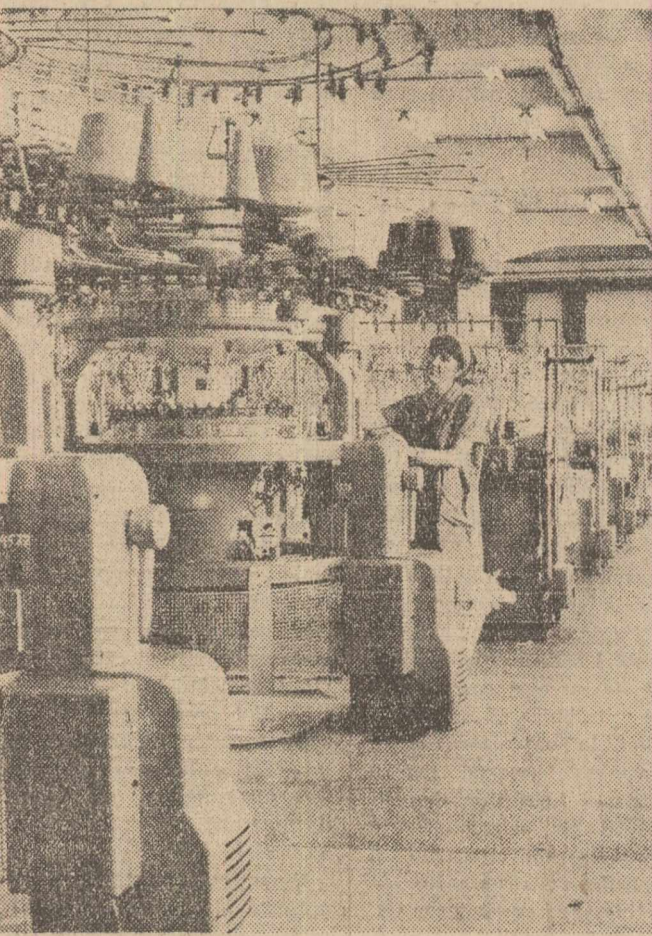
I. COJOCARU
corespondent
„României libere”

(Continuare în pag. 7-9)

Au început însămînțările

În Cîmpia Banatului, unde semnele primăverii au devenit tot mai evidente, a început semănatul plantelor furajere. Cooperativele agricole de producție din Becas, Bazosul Vechi, Topolovățu Mare și Becicherecul Mic au însemnat cu trifoliene mai mult de 200 ha. Alte 200 ha au fost semănate cu plante furajere de către cooperativele agricole de producție din zona de șes a județului Timiș.

Țărăni cooperatori din comunele Crețeni, Marcea și Voinaș au început zilele acestea însămînțarea culturilor din prima etapă, inaugurînd astfel campania agricolă de primăvară în județul Vâlcea.

Modernizată, dotată cu utilaj moderne, fabrica de tricotaie „Tîndra Gardă” din București a câștigat o bună reputație în rîndul cumpărătorilor pentru calitatea produselor sale. În clișeu: aspect din una din secțiile fabricii

Foto: AGERPRES

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

subliniez că tovarășii care au lucrat la întocmirea studiului au făcut o treabă utilă, prețioasă.

Desigur, acest studiu nu dă și nici nu s-a propus să dea, răspuns la multiplele probleme concrete ce se ridică în legătură cu buna gospodărire a apelor din România. De aceea este necesar ca, pe baza acestor schițe, a observațiilor și propunerilor făcute de tovarășii care au luat cuvîntul, să se treacă la elaborarea amănunțită a programului național de gospodărire a apelor. Acest program trebuie să aibă în vedere asigurarea acumulărilor de apă, folosirea resurselor de apă subterane, precum și un ansamblu concret de măsuri precise și ferme pentru evitarea poluării apelor naționale. Pe baza acestui program general se va putea elabora mai ușor și programul de irigații, precum și măsurile pentru asigurarea navigației pe canale și riuri interioare. În legătură cu aceasta apreciez că justă orientarea din studiu privitor către lucrările de irigații, canalele magistrale și cursurile riurilor mari interioare să fie amenajate și pentru navigație.

Ați putut constata, din studierea programului de gospodărire a apelor și de amenajare a noi căi de navigație, că perspective mari avem în această privință: se vor realiza astfel vișurile multor înalțimi de a face din București port la Dunăre.

Realizarea întregului sistem de amenajare a riurilor, a canalelor magistrale și a lacurilor de acumulare, cu un volum de miliarde de metri cubi de apă, va exercita, fără îndoială, o puternică influență asupra vieții economice, precum și asupra climatului patriei noastre.

În ce privește planul de irigații propriu-zis, se prevede că în următorii 15—20 de ani să fie irigată o suprafață de 5-5,5 milioane hectare — practic întreaga suprafață apreciată ca posibil de irigată la nivelul cunoștințelor de astăzi. În anii 1971—1975 urmează să se amenajeze pentru irigații o suprafață de 1 200 000 — 1 500 000 hectare; în 1975 România va dispune astfel de circa 2,4 milioane hectare irigate. Pentru a înțelege mai bine vastitatea proporțiilor acestor lucrări trebuie să avem în vedere că în 1965 dispneam de numai 265 000 hectare irigate. În cincinalul prezent realizăm circa 700 mii hectare, astfel că la sfîrșitul anului 1970 vom avea aproximativ 900 mii hectare irigate. Evident, în acest cincinal s-a cîștigat o bogată experiență în organizarea și desfășurarea lucrărilor de irigații; întreprinderile au fost dotate cu utilaje moderne, s-au format mii de cadre de muncitori, tehnicieni și ingineri. Există deci acum o bază bună de plecare.

Îndeplinirea integrală a planului de irigații cere luarea neîntîrziată a tuturor măsurilor pentru buna pregătire a lucrărilor. Este necesar să se întocmească din timp proiectele de execuție, adoptîndu-se cele mai corespunzătoare soluții, atât din punct de vedere tehnic, cit și economic.

O măsură importantă de care depinde operativitatea și eficiența activității de proiectare în acest domeniu este repartizarea grupelor de proiectanți direct pe marile șantiere de irigații, unde să-și desfășoare întreaga activitate, în strînsă colaborare cu beneficiarii sub conducerea nemijlocită a comitetelor județene de partid. Numai astfel se va putea asigura ca proiectele și realizarea irigațiilor să se facă în bune condiții, evitîndu-se lipsurile și greșelile săvîrșite în trecut. Cu toții cred că înțelegem, și sper că vor înțelege și proiectanții de la Ministerul Agriculturii și Silviculturii — că nu se pot realiza proiectele de irigații din București. Oricît de bine ar cunoaște cineva planurile directorate, hărțile, numai pe baza lor nu se pot realiza proiecte bune de irigații. Din păcate, în prezent aproape totalitatea proiectanților în domeniul lucrărilor de irigații e concentrată în București. Este necesar să se pună de urgență capăt acestei stări de lucruri; numai astfel se va putea realiza, în condiții eficiente, marile programe pe care îl punem în fața întregii țări. Avînd în vedere că circa 300 000 hectare urmează a fi

realizate în sisteme mici de irigații este necesar ca toate cooperativele agricole de producție și întreprinderile agricole de stat care nu se află în zonele irigațiilor mari, să identifice neîntîrziat toate posibilitățile de amenajare a terenurilor ce urmează a fi irigate în cincinalul următor. Ministerul Agriculturii și Silviculturii și direcțiile agricole județene au datoria să asigure neîntîrziat specialiștii necesari pentru îndrumarea lucrărilor de irigații locale.

În cincinalul următor se vor realiza lucrări de indurări și desecări pe o suprafață de circa 500 000 hectare: în multe județe, așa cum s-a subliniat și în discuțiile din plenară, aceste lucrări au o importanță deosebită, avînd în vedere că, datorită inundațiilor sau excesului de apă, aproape în fiecare an se înregistrează mari pierderi de producție. Este necesar însă ca la realizarea acestor lucrări să se aibă în vedere și folosirea amenajărilor pentru irigații: nu trebuie să se mai repete greșelile făcute în trecut care ne determină să trecem astăzi la refacerea unor lucrări, la o serie de cheltuieli inutile.

În mod deosebit doresc să subliniez necesitatea realizării măsurilor pentru oprirea procesului de eroziune a solului, care are de a provoca mari pagube agriculturii. După cum ați reținut din studiul prezentat, milioane de hectare sînt supuse unui proces nemilos de eroziune, de degradare. Această situație este rezultatul nepăsării manifestate vreme îndelungată de regimul burghez-moșieresc. Lipsa sale de înțeles față de fondul funciar al țării, lmi amintesc cu cîta pasiune vorbea, în anii 1948—1950, savantul Traian Săvulescu despre necesitatea unei adevărate acțiuni naționale pentru combaterea eroziunii solului. Din păcate, nu s-au luat măsuri la timp; au trecut mulți ani fără să se fi întreprins în acest sens acțiuni cu adevărat serioase, ceea ce a făcut ca situația mostenită să se înrăutățească. Este adevărat că în ultimii 20 de ani s-au făcut unele lucruri, dar, față de amploarea procesului de eroziune, ele pot fi considerate cu totul nesatisfăcătoare. Ținînd seama de gravitatea situației, este necesar să luăm măsuri foarte urgente și de mare amploare în acest domeniu. În plan sînt prevăzute lucrări pe o suprafață de 430 000 hectare, la care se adaugă regularizarea unor riuri și alte acțiuni de combatere a eroziunii solului pe înă 200 000 hectare. Toate aceste prevederi trebuie considerate minimele. Organele agricole centrale și locale, agisiile populare au datoria să acționeze neîntîrziat pentru înfăptuirea acestor sarcini, prevăzînd totodată măsuri de extindere în viitor a acestor acțiuni.

În cadrul plenerii s-au făcut propuneri de a se extinde lucrările de îmbunătățiri funciare. Fără îndoială, va fi necesar să se țină seama de un șir de propuneri făcute aici, și în acest scop să se reexamineze programul prevăzut. Dar trebuie să avem în vedere, tovarășii, că sumele pe care le avem la dispoziție pentru aceste lucrări sînt limitate. De aceea, pentru a depăși prevederile din acest program, trebuie să găsim și surse locale, să întreprindem acțiuni care nu necesită cheltuieli prea mari; și pe această cale trebuie să contribuim la îmbunătățirea situației din acest domeniu.

Înfăptuirea vastului program de irigații, desecări și combatere a eroziunii solului impune măsuri energice și o muncă perseverentă, sistematică din partea tuturor organelor agricole, a organelor și organizațiilor de partid, a întregii țărâni. Este necesar să fie aduse și unele îmbunătățiri organizatorice care să asigure o mai bună delimitare a sarcinilor și răspunderilor. Situația de azi — cînd cei care execută lucrările le și exploatează — nu este corespunzătoare; trebuie să se treacă imediat la organizarea unui compartiment special pentru executarea lucrărilor de irigații, desecări și combatere a eroziunii solului și a unui alt compartiment răspunzător de întreținerea și exploatarea sistemelor de irigații.

În cadrul preocupărilor generale pentru buna gospodărire a apelor țării, pentru fo-

losirea cit mai eficientă a acestora din punct de vedere economic, este necesar să se aibă în vedere cu toată seriozitatea problema amenajărilor piscicole, crearea condițiilor pentru sporirea producției de peste în țara noastră — unul din alimentele de bază ale populației.

Trebuie spus, tovarășii, că și în acest sector situația nu este satisfăcătoare. În cadrul plenerii, ministrul industriei alimentare a încercat să explice această situație dar, după părerea mea, nu a spus lucrurilor pe nume: și mai ales nu a prezentat măsurile care se preconizează în acest sector. Avem posibilitatea ca de pe cele cîteva sute de mii de hectare — lucii de apă, interioare, să obținem o producție de peste mult mai mare ca în prezent. Este inadmisibil că în multe zone producția de peste este inferioară celei realizate înainte de război. Aceasta nu se poate explica decît prin neglijență, prin lipsa de preocupare a organelor însărcinate să asigure dezvoltarea fondului piscicol. Avem într-adevăr și lacuri bune — cu o producție de 2 000 kg de peste la hectar, dar, cum se știe, cu o floare nu se face primăvară. Cu cîteva bălți avînd o producție de 2 000 kg la hectar nu asigurăm peștele necesar consumului întregii populații. Este necesar ca atît comitele județene de partid, cit și consiliile populare să integreze în programul general pe care îl discutăm și amenajări piscicole; acestea trebuie să fie o parte integrantă a programului nostru de dezvoltare a agriculturii. Amenajările piscicole bine organizate și exploatate vor putea aduce un aport foarte prețios la satisfacerea cerințelor de trai ale poporului.

Avînd în vedere importanța programului la care m-am referit, volumul mare de muncă ce trebuie realizat, fondurile deosebite ce trebuie manipulate, este necesar să se creeze o comisie guvernamentală însărcinată cu avizarea și recepționarea lucrărilor. Sistemul actual, potrivit căruia cel care proiectează lucrările le și avizează și recepționează este necorespunzător. De altfel, avînd implicații mult mai vaste decît irigarea propriu-zisă a culturilor, nici nu este just ca avizarea sistemelor de irigații și recepționarea lor să se facă numai de către organele Ministerului Agriculturii.

EFFECTIVELE DE ANIMALE

— mii capete la începutul anului —					
	1938	1950	1960	1965	1970
— Bovine	3 653	4 309	4 450	4 756	5 034
— vaci și juninci	1 787	2 105	2 156	1 901	2 496
— Porcine	2 761	2 210	4 300	6 034	5 971
— din care:					
— scroafe	606	261	524	552	647
— Ovine	10 087	9 834	11 200	12 734	13 835
— Păsări	27 325	17 506	37 000	39 909	53 439

Aceste date ne arată că, după eliberarea țării, efectivele de animale au crescut continuu, fiind în prezent la unele specii, de două ori mai mari decît în 1938.

A crescut, de asemenea, producția de carne, lapte, ouă și lînă, atît în volum total, absolut, cit și pe cap de animal. Desigur, dacă am privi numai din acest punct de vedere lucrurile ne-am putea declara oarecum mulțumiți; dar dacă avem în vedere că la creșterea animalelor sîntem încă în urma multor țări, că cerințele de consum ale populației cresc continuu și nu pot fi satisfăcute mulțumitor de actuala producție a zootehniei atunci se impune să afirmăm deschis că ritmul de creștere a efectivelor de animale este necorespunzător; este necesar să luăm măsurile cele mai serioase pentru dezvoltarea în ritmul cel mai rapid a zootehniei.

Studiul prezentat plenerii spre dezbateri cuprinde un program multilateral de creștere susținută a efectivelor de animale și a producției animale.

Dinamica efectivelor de animale și păsări va arăta astfel: de la 5 milioane bovine la începutul lui 1970 — efectivul va crește la 6,6 milioane în 1975 și la 7,2—7,5

rii. Am în vedere nu crearea a încă unui aparat de stat, a unui organism birocratic, ci alcătuirea unei comisii interministeriale la care să participe reprezentanții tuturor ministerelor interesate; această comisie să avizeze și să recepționeze lucrările.

De asemenea, ținînd seama de complexitatea programului pe care îl dezbaterem, consider că ar fi bine să se organizeze în cursul acestui an o sesiune științifică națională, cu participarea celor mai buni specialiști din toate sectoarele interesate — nu numai din agricultură, ci și biologi, geografi, energeticieni, geologi s.a.m.d. — care să dezbată pe larg, pe secțiuni, programul. Pe această bază să se definească planul de lucrări, asigurînd ca el să țină seama de aspectele generale și de implicățiile complexe pe care le va avea asupra întregii economii, asupra dezvoltării generale a țării noastre.

Stimați tovarășii,

În al doilea program pe care îl dezbate plenara sînt prevăzute măsuri cu privire la dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animale. Una din problemele de cea mai mare importanță pentru progresul agriculturii, pentru ridicarea nivelului de trai al populației. După cum se știe, existența unui puternic sector zootehnic reprezintă unul din indicatorii cei mai caracteristici ai unei agriculturi intensive, moderne.

În comparație cu dezvoltarea acestui sector, în țările cu agricultură avansată nivelul zootehnic din țara noastră prezintă o serioasă rămânere în urmă, ceea ce afectează atît eficiența economică generală a agriculturii — deci și nivelul veniturilor țărânimii — cit și aprovizionarea populației cu produse animale.

Situația nesatisfăcătoare a zootehniei la noi își are originea — este adevărat, și în moștenirea lăsată de regimul burghez-moșieresc, reflectată atît de efectivele de animale din 1938, cit și, mai cu seamă, în situația pe care am prelucrat-o după război. Ea își are însă originea și în lipsurile la care m-am referit și care s-au manifestat în ultimii 25 de ani. Din datele de mai jos se poate vedea cum a evoluat efectivul de animale din 1938 pînă în 1970.

Unități măsură	1969	1970	Prevederi	
	realizări	plan	1975	1980
Carne mii tone în viu	839	970	1 640	2 203
Lapte mii hl	14 078	16 400	30 410	37 230
Ouă mii, buc.	856	1 088	2 050	2 525

Spre deosebire de prevederile planului cincinal, în studiul prezentat se propune ca sporirea efectivelor de animale — deci și a producției animale — să se realizeze la întreprinderile de stat și cooperative agricole de producție în ferme mari. Această orientare are o mare importanță pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, pentru realizarea unei aprovizionări sigure a populației. Experiența de pînă acum a marilor ferme specializate din întreprinderile agricole de stat, cit și a fermelor specializate din unele cooperative agricole de producție, demonstrează că acestea este singura cale de progres rapid al zootehniei și de creștere a eficienței economice a acestei ramuri de prim ordin a producției agricole. Aici s-au dat multe exemple de rezultate bune și producții mari obținute de un șir de ferme, ceea ce demonstrează că avem posibilități, că avem experiență și că sarcinile pe care ni le punem sînt pe deplin realizabile.

După cum se știe, încă din anul 1969 s-a trecut la constituirea unor ferme intercooperative de creștere și îngrijire a animalelor. Ținînd seama de sarcinile mari ce revin cooperativei în următorul cincinal, este necesar ca aceste unități să fie ajutate în mod deosebit de către organele agricole, trecîndu-se totodată la extinderea organizării lor.

Un rol însemnat în dezvoltarea fermelor moderne revine întreprinderilor agricole de stat care au acumulat, în decursul anilor, o bogată experiență în domeniul acesta.

Este cunoscut, de asemenea, faptul că rezultate deosebite de pozitive au obținut în domeniul creșterii animalelor și al producției animale o serie de cooperative agricole. Toate acestea impun ca, atît organele de partid, cit și organele agricole, mijloacele noastre de propagandă să acorde o mai mare și mai consecventă atenție generalizării experienței înaintate obținute de întreprinderile de stat și de cooperativele agricole de producție în creșterea animalelor, în sporirea producției de carne, lapte și ouă.

Este necesar să se treacă totodată la organizarea unor ferme mari de creștere a animalelor prin cooperare între întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole de producție. De altfel, cooperarea în producție între sectorul de stat și cel cooperatist din agricultură trebuie extinsă și în alte sectoare ale producției. Sectorul socialist de stat poate acorda un ajutor prețios, calificat, cooperativei, exercitînd o puternică influență asupra dezvoltării întregii agriculturii. Unii tovarășii s-ar putea întreba dacă prin aceasta nu se alterează cumva caracterul „curat” socialist al sectorului de stat din agricultură. Răspunsul — cu care sînt convins că va fi de acord întregul nostru Comitet Central — nu poate fi decît că nu se poate gîndi în felul acesta, că, dimpotrivă, tovarășii, prin cooperarea între sectorul de stat și cel cooperatist se face un pas înainte spre apropierea celor două sectoare agricole socialiste, spre omogenizarea socialistă a satului. Această cooperare reprezintă o nouă formă de ajutor pe care clasa muncitoare, statul oamenilor muncii îl acordă țărânimii muncitoare pentru dezvoltarea sectorului cooperatist, pentru creșterea producției agricole și ridicarea nivelului de trai al cooperatitorilor. Fără îndoială că această formă de cooperare în producție va cimenta și mai mult alianța dintre clasa muncitoare și țărânimii muncitoare, își va aduce contribuția la procesul de omogenizare a națiunii noastre socialiste.

Stimați tovarășii,

Concentrarea creșterii animalelor în mari ferme moderne, impune luarea unor măsuri de înaltă răspundere pentru organizarea științifică a muncii de îngrijire a animalelor. În primul rînd este necesar ca fermele să dispună de animale de rasă, urmîrind realizarea unei selecții riguroase a raselor existente. În al doilea rînd trebuie luate măsuri pentru asigurarea furajelor necesare întregului efectiv de animale. Trebuie să se stabilească în fiecare întreprindere și cooperativă suprafețe destinate producției furajelor, asigurîndu-se structura cea mai corespunzătoare a culturilor.

Una din obligațiile de cea mai mare răspundere ale cooperativei este aceea de a lua toate măsurile ce se impun pentru a-și asigura necesarul de furaje pentru hrana animalelor prin forțele proprii sau prin dezvoltarea largă în acest domeniu a cooperării intercooperative.

În același timp, trebuie să se asigure realizarea la timp a întreprinderilor producătoare de furaje complexe. Consider că este foarte bine că aceste întreprinderi sînt organizate de stat: astfel se asigură buna lor funcționare și, totodată, aprovizionarea cu furaje atît a întreprinderilor agricole de stat, cit și a cooperativei, iar în viitor va trebui să avem în vedere posibilitatea de a livra asemenea furaje și producătorilor individuali.

După cum reiese din studiul prezentat, realizarea programului de creștere a animalelor și a producției animale pînă în 1975—1980 reclamă investiții foarte mari. Vom accorda, fără îndoială, toate mijloacele necesare pentru îndeplinirea în întregime a planului. Dar trebuie să spun că au deplină dreptate tovarășii care au criticat cheltuielile exagerate din acest sector, realizarea unor construcții agricole la costuri nejustificate de mari. Punînd la dispoziție mijloacele materiale pentru realizarea programului de creștere a animalelor, trebuie să atragem în modul cel mai serios atenția tovarășilor care lucrează în agricultură asupra datoriilor de a face tot pentru ieftinirea construcțiilor și realizarea lor la timp. Va fi necesar să analizăm și prețurile la unele materiale de construcții. Este necesar să se pună capăt cu toată fermitatea tendinței unor ministere și întreprinderi de a umfla prețurile pentru a acoperi neajunsurile proprii în gospodărirea mijloacelor și pentru a obține beneficii mai mari. Dacă vorbim de ieftinirea lucrărilor în construcții — și trebuie să îmbunătățim situația în acest domeniu — se impune ca și problema prețurilor materialelor de construcții să fie analizată în mod serios, luîndu-se măsuri pentru reducerea lor corespunzătoare.

Avînd în vedere problemele multiple pe care le ridică înfăptuirea programului de dezvoltare a zootehniei, cred că ar fi bine ca definitivarea lui să se facă pe baza unei discuții largi — în cadrul unei consfățurii la care să participe cei mai buni specialiști din zootehnie și din alte sectoare — ținîndu-se seama de părerile și propunerile oamenilor cu experiență în acest domeniu.

Punînd accentul principal pe creșterea animalelor în ferme mari, moderne, trebuie, totodată, să acordăm sprijin tuturor cooperativei agricole de producție pentru dezvoltarea sectorului zootehnic. În acest sens, toate cooperativele trebuie ajutate cu animale de rasă și credite în vederea creșterii animalelor.

Este necesar, de asemenea, să fie sprijinită creșterea animalelor aflate în proprietatea personală a membrilor cooperatori și, în zonele de munte, creșterea animalelor de

către țărani particulari. De aceea, baza furajeră trebuie dezvoltată corespunzător sporirii septelului în toate sectoarele.

O atenție deosebită trebuie acordată pășunilor și fînetelor a căror suprafață se ridică la peste 4 milioane hectare. Aceasta reprezintă o sursă deosebit de importantă, din păcate încă slab folosită, pentru asigurarea bazei furajere.

Desigur, trebuie analizat cui să aparțină aceste suprafețe de pășuni și fînete, dar oricui vor aparține — cooperativei sau consiliilor comunale — dacă nu vom efectua lucrările necesare de întreținere nu vom asigura reînsămîntarea lor și îngrășămintele necesare, atunci nu vom obține producția dorită. De altfel, cu 8 sau 10 ani în urmă ele au aparținut consiliilor populare și au fost trecute la cooperative tocmai pentru că erau prost întreținute și nu asigurau baza furajeră necesară. Esențialul nu este cui aparține, ci cum se realizează lucrările necesare pentru sporirea producției. Organele agricole, Ministerul Agriculturii trebuie să ia toate măsurile pentru a obține recolte bune pe aceste suprafețe.

Tovarășii,

Realizarea acestor programe fundamentale pentru modernizarea agriculturii noastre necesită numai în cincinalul 1971—1975 investiții de peste 50 miliarde lei; pentru lucrările de irigații, indurări și desecări, pentru combaterea eroziunii solului și gospodărirea apelor, se vor alocă în următorul cincinal circa 35 miliarde lei — consider că această sumă este mare și va trebui să acționăm pentru a realiza volumul de lucrări prevăzut cu cheltuieli mai mici — iar pentru creșterea animalelor aproape 20 miliarde lei. În înfăptuirea acestui volum de investiții cere o muncă bine organizată; utilizarea cu cea mai mare răspundere a fondurilor alocate, luarea din timp a măsurilor pentru realizarea lucrărilor la termenul stabilit și de cea mai bună calitate. Este necesar să se treacă de îndată la întocmirea proiectelor pentru lucrările de irigații, indurări, desecări și de combatere a eroziunii solului, alegîndu-se soluțiile optime atît din punct de vedere tehnic cit și economic. Este necesar să se tragă toate concluziile din neajunsurile manifestate în trecut.

Cîțiva tovarășii au spus în plenară că ar dori ca realizarea irigațiilor sau a unor acțiuni de desecări să se facă pe alte suprafețe decît cele prevăzute în studiu. Eu consider că Ministerul Agriculturii, organele agricole trebuie să analizeze situația în strînsă colaborare cu comitele județene, să se deplaseze pe teren, în județe și împreună cu acestea, să stabilească suprafețele pe care trebuie executate aceste lucrări. Beneficiarul este comitetul județean de partid și consiliul popular județean; deci cu aceste organe trebuie să se stabilească unde trebuie făcute aceste lucrări, bineînțeles ținînd seama și de prevederile generale, de condițiile tehnice și economice de care dispunem; am impresia că și tovarășii primisecretari ai comitetelor județene au avut în vedere aceste condiții atunci cînd au făcut propunerile respective.

Se știe că s-au săvîrșit greșeli care au dus la scumpirea costurilor, la întîrzierea dării în producție, la exploatarea nerățională a unor sisteme de irigații. S-au făcut, de asemenea, greșeli la unele lucrări de indurare și desecare, la unele amenajări pentru combaterea eroziunii solului. Atrag atenția asupra acestor lipsuri spre a se lua toate măsurile de înlăturare a lor în viitor.

Sarcini deosebite revin în această direcție organelor de proiectare, trusturilor și întreprinderilor care execută lucrările. Trebuie eliminate cu toată hotărîrea greșelile de proiectare și execuție, nemaiaidîndu-se nici un fel de construcții supradimensionate.

Ținînd seama de prețul ridicat al lucrărilor, este necesar să se acționeze cu toată fermitatea pentru reducerea prețului de cost la toate lucrările. În sectorul creșterii animalelor trebuie să se treacă de îndată la întocmirea de proiecte tip și organizarea producției de prefabricate pentru toate lucrările zootehnice.

Și în acest sector s-au făcut

greșeli mari de proiectare și execuție, s-a acceptat supra-dimensionarea lucrărilor și amplasarea lor nerățională. Sint, după părerea mea, posibilități de reducere a costului construcțiilor zootehnice cu cel puțin 15—20 la sută.

Una din problemele de însemnătate esențială pentru înfăptuirea în cele mai bune condiții a acestor programe de dezvoltare a bazei tehnico-materiale a agriculturii, pentru sporirea rolului acestei ramuri în economia națională, o constituie problema ponderii cheltuielilor materiale în producția globală agricolă. Iată cîteva cifre comparative care demonstrează că în ultima vreme a existat o tendință destul de accentuată de creștere a cheltuielilor materiale în valoarea producției globale agricole — creștere care nu are nici un fel de justificare obiectivă.

În 1965 ponderea cheltuielilor materiale în valoarea producției globale agricole era de 40 la sută; în 1970 a ajuns la 42,4 la sută, iar în 1975 se propune 44,5 la sută. Situația la I.A.S. este și mai nesatisfăcătoare din acest punct de vedere. Încercarea de a justifica aceasta prin procesul de dotare și dezvoltare a bazei materiale a agriculturii o consider neîntemeiată; trebuie să realizăm în așa fel lucrările de investiții și dotare a agriculturii, încît să obținem o creștere continuă a producției agricole și o scădere a ponderii cheltuielilor materiale. Aceasta este de altfel o tendință mondială.

Hotărîtor în îndeplinirea programului de dezvoltare a agriculturii este ca eforturile materiale pe care le face partidul și statul, investițiile prevăzute să determine un raport rațional și eficient între cheltuielile materiale și creșterea producției agricole, asigurîndu-se sporirea randamentului fiecărui leu investit. Reducerea cheltuielilor materiale și creșterea producției agricole globale, ridicarea venitului național obținut în agricultură reprezintă una din problemele fundamentale ale programului pe care îl adoptă plenara noastră.

deși eforturile financiare pe care le urmează să le facă statul nostru pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii sînt deosebite de mari, producțiile agricole preconizate a se realiza nu sînt în concordanță cu aceste eforturi. Se poate spune că ceea ce se prevede să obținem în urma investițiilor pe care le vom face nu este pe deplin mulțumitor și în acest domeniu programul va trebui să fie îmbunătățit. De altfel, această observație a fost făcută și în Comitetul Executiv, dar, în materialele prezentate de tovarășii de la agricultură nu s-a ținut seama în măsura corespunzătoare de aceste observații. Este necesar să se aibă în vedere aceasta la definitivarea studiului. Trebuie spus că nici în concluziile comisiilor prezentate în plenară problema eficienței investițiilor, și în general a eficienței activității economice a agriculturii, nu a ocupat locul cuvenit. Necesitatea punerii ascuțite a acestei probleme în preocupările noastre pentru crearea unei agriculturi intensive, de înaltă productivitate, derivă din faptul că într-o serie de întreprinderi agricole de stat și cooperative de producție, inclusiv în cadrul unor organe agricole și cooperative de conducere, se manifestă și în prezent o atitudine de ignorare a eficienței economice.

O îndatorire de cea mai mare importanță a tuturor celor care lucrează în sistemul agriculturii noastre socialiste, precum și a altor organe economice și financiare este aceea de a asigura folosirea cit mai rațională a fondurilor destinate agriculturii. Este necesar să se evite tendința de a dispersa fără discernămint fondurile pe tot teritoriul țării, urmîrindu-se cu toată atenția concentrarea acestora în primul rînd acolo unde pot da maximum de rezultate în producție, în creșterea eficienței economice într-un timp cit mai scurt.

(Continuare în pag. a 3-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a 2-a)

În legătură cu aceasta aş ruga pe tovarăşii din judeţele unde sînt prevăzute mai puţine investiţii şi care şi-au exprimat aici dorinţa de a obţine mai mult în această privinţă să înţeleagă că volumul total al investiţiilor pe care le-am prevăzut în program reprezintă maximum a ceea ce putem acorda. Desigur, va mai trebui văzut — ţinînd seama de criteriul la care m-am referit — cum pot fi soluţionate unele probleme ridicate aici. Dar trebuie să înţelegem că nu vom putea, nici în cincinalul următor, să ni-l chiar în următori zece ani, să rezolvăm toate problemele legate de irigaţii, de îndigui, de secări şi de combaterea eroziunii solului; rezolvarea tuturor acestor probleme necesită o perioadă mai lungă. De aceea trebuie să îndreptăm mijloacele în primul rînd în acele judeţe şi la acele lucrări care dau eficienţa economică cea mai mare în momentul de faţă. Aceasta ne va crea noi mijloace materiale şi condiţii ca în anii viitori să rezolvăm şi în alte judeţe mai bine atît îmbunătăţirile funciare cît şi problemele privind creşterea animalelor. Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, Uniunea Naţională a Cooperativei Agricole de Producţie, toate organele economice trebuie să ia măsuri energice pentru ca odată cu investiţia fondurilor prevăzute pentru realizarea acestui vast program, să obţinem creşterea sistematică a producţiei, îmbunătăţirea tuturor indicatorilor economici din agricultură, scăderea considerabilă a cheltuielilor materiale în raport cu volumul global al producţiei agricole realizate. Aceasta este o problemă de însemnătate capitală pentru creşterea contribuţiei pe care acest sector o aduce la satisfacerea cerinţelor generale ale economiei, pentru îmbunătăţirea nivelului de trai al ţărănimii şi ridicarea standardului de viaţă al întregului nostru popor. Trebuie să cerem cu toată tăria Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, Uniunii Naţionale a Cooperativei Agricole, tuturor organelor agricole să introducă în întreaga lor activitate un spirit mai operativ, mai dinamic, mai eficient. În acelaşi sens consider că trebuie să-şi îmbunătăţească munca şi Comitetul de Stat pentru Economie şi Administraţie Locală, în activitatea căruia persistă încă serioase practici şi tendinţe birocratice. Mai refer la acest Comitet pentru că lucrînd cu consiliile populare judeţene, el are un rol important în realizarea sarcinilor în agricultură.

În altă ordine de idei, doresc să atrag în modul cel mai serios atenţia asupra faptului că, atît la lucrările de irigaţii cît şi la construcţiile zootehnice, s-au scos din circuitul producţiei mari suprafeţe de pămînt. Trebuie să se pună capăt cu desăvîrşire acestei practici; atît executarea irigaţiilor cît şi amplasarea construcţiilor zootehnice trebuie astfel concepute, încît să se realizeze cum minim de suprafeţe scoase din producţie.

Realizarea la timp şi în bune condiţii a programelor pe care le discutăm va avea fără îndoială o puternică influenţă asupra întregii agriculturii. Pe suprafeţele irigate se vor obţine sporuri de producţie de 50 pînă la 100 la sută faţă de cele neirigate. De asemenea, pe cea mai mare parte a terenurilor irigate se vor putea obţine anual cîte două recolte. După unele calcule estimative, valoarea totală a sporului de producţie realizată pe terenurile irigate va fi în anul 1975 de circa 6 miliarde lei; la aceasta se mai adaugă sporul de producţie obţinut prin îndigui şi desecări şi prin combaterea eroziunii solului care se va ridica şi el la peste 1 miliard lei. În ce priveşte zootehnia, valoarea producţiei animalelor din sectorul socialist va creşte de la 11 miliarde în 1969 la peste 25 miliarde în 1975. Reiese deci, tovarăşi, că din punct de vedere economic eforturile sînt pe deplin justificate. Este necesar însă ca să facem totul pentru realizarea lor la timp şi în condiţii bune.

O dată adoptate aceste programe este necesar să luăm toate măsurile pentru realizarea lor în practică. Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, organelor agricole le revine sarcina de a asigura organizarea şi îndrumarea permanentă a întregii activităţi de transpunere în viaţă a acestor sarcini. Aceasta impune lichidarea hotărîrărilor şi lipşurilor ce s-au manifestat în munca acestor organe, creşterea răspunderii lor şi întărirea disciplinei în muncă. În realizarea acestui mare program naţional sarcini de mare răspundere revin, desigur, oamenilor muncii — cooperativelor, inginerilor şi tehnicienilor. De asemenea, este necesar, ca Uniunea Naţională şi unităţile judeţene ale cooperativei agricole de producţie să considere realizarea în sectorul cooperatist a acestor măsuri drept o sarcină primordială.

Măsurile luate în decembrie 1969 pentru îmbunătăţirea muncii acestor organe şi a activităţii în cooperative au creat premise pentru desfăşurarea în mai bune condiţii a muncii lor. Avem convingerea că atît organele agricole de stat cît şi cele cooperatiste vor lucra mai eficient decît în trecut, neprecupetînd nici un efort pentru a asigura în fapturile integrale a hotărîrilor de cea mai mare însemnătate pentru soarta agriculturii noastre, adoptate de Comitetul Central.

Considerăm, totodată, necesar să atragem atenţia Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini, Ministerului Industriei Materialelor de Construcţie şi Ministerului Industriei Chimice asupra sarcinilor mari care le revin în asigurarea utilajelor şi maşinilor agricole, materialelor de construcţie şi produselor chimice necesare agriculturii. Aşa cum pe bună dreptate s-a subliniat în cursul discuţiilor din plenară, industria noastră trebuie să depună eforturi mai intense pentru a asigura agriculturii întreaga gamă de maşini, instalaţii şi utilaje de calitate superioară, necesare atît vaselor lucrări de irigaţii cît se desfăşoară în ţara noastră, cît şi dezvoltării unei zootehnii mecanizate, de înaltă productivitate. Toate ministerele şi organele centrale şi locale, cărora le revin sarcini concrete în legătură cu îndeplinirea acestor două programe au datoria să ia măsuri pentru ca depind de ele pentru realizarea marilor acţiuni preconizate de partid în agricultură.

O problemă de importanţă hotărîtoare pentru succesul acestor programe este asigurarea cadrelor necesare. În cel mai scurt timp, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi Ministerul Învăţămîntului vor trebui să elaboreze un plan special de pregătire atît a cadrelor de specialişti cu studii superioare şi medii, cît şi a muncitorilor calificaţi.

În acest sens este necesar să fie aduse îmbunătăţiri şi sistemului de învăţămînt şi programelor şcolare. În problema pregătirii cadrelor pentru agricultură trebuie să plecăm de la combaterea mentalităţii greşite, din păcate încă larg răspîndită la noi, potrivit căreia ne considerăm vechi producători agricoli şi că a-tare nu mai avem ce învăţa. Or, progresul agriculturii, cultura plantelor şi creşterea animalelor cer cunoştinţe noi, moderne cîte odată mai multe decît pentru unele ramuri industriale; este desigur, foarte important să ştii să prelucrazi o bucată de lemn sau de metal, dar a lucra cu plantele şi cu animalele, a modela viaţa însăşi, a crea noi soiuri, noi rase de animale, a sporii productivitatea lor — toate acestea cer cunoştinţe profunde; trebuie să spunem că încă nu s-a înţeles cum se cuvine importanţa acestei probleme. Tărilor care au realizat o agricultură avansată au înfăptuit şi o transformare a omului din agricultură. Problema cunoştinţelor în agricultură este o problemă esenţială pentru progresul acestei ramuri economice. Indiferent de proprietate, pămîntul este un bun al naţiunii şi el trebuie lucrat corespunzător: toată lumea trebuie să se supună reguli-

lor şi normelor generale. Va trebui să luăm măsuri mult mai serioase atît în ce priveşte pregătirea celor care lucrează în agricultură, cît şi în privinţa introducerii normelor moderne de lucrare a pămîntului, obligatorii pentru toată lumea.

Este necesar să se înţeleagă că fără cadre cu temeinice cunoştinţe nu vom putea asigura ridicarea nivelului general al agriculturii, iar programele care ni le propunem şi investiţiile pe care le facem nu vor da rezultatele aşteptate. Toamă de aceea se impune creşterea de îndată a măsurilor pentru ridicarea nivelului general de cunoştinţe al tuturor oamenilor muncii care lucrează în agricultură.

Totodată, pentru realizarea unor lucrări mai complexe de înaltă calificare în agricultură, pentru înfiinţarea cadrelor noastre în probleme care sînt de progresul neîntreţinut al ştiinţei agrozootehnice pe plan mondial, trebuie să avem în vedere şi eventualitatea de a apela la ajutorul unor specialişti străini, cu o bogată experienţă şi o înaltă competenţă profesională. În aceeaşi ordine de idei doresc să subliniez necesitatea de a studia cu mai multă atenţie experienţa ţărilor cu o agricultură avansată — atît socialiste — cît şi capitaliste, aplicînd la condiţiile noastre concrete cuceririle agrozootehnice înaintate din întreaga lume. De asemenea, trebuie să avem în vedere şi necesitatea de a dezvoltă mai mult cooperarea în domeniul agriculturii cu ţările care au o bogată experienţă în acest domeniu şi care dispun de potenţialul necesar pentru o cooperare avantajoasă.

În realizarea acestor două programe şi, în general, în efortul pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, sarcini de mare importanţă revin cercetării ştiinţifice. Trebuie să spunem, tovarăşi, că deşi avem unele rezultate bune în cercetarea agricolă, mai ales în domeniul cerealelor, nu putem fi nici pe departe mulţumiţi cu ce am realizat pînă acum. În ştiinţa agricolă lucrează peste 1500 de cercetători; dispunem de un număr mare de institute şi staţiuni experimentale; de curînd am creat şi Academia de Ştiinţe Agricole. Apreciem că dispunem de forţe capabile să obţină rezultate bune în cercetarea agricolă. Pentru aceasta este necesar să se renunţe la vechile mentalităţi de a face cercetare de dragul cercetării, precum şi la concepţia, ex-primată chiar şi aici, că pot exista cercetători care în întreaga lor viaţă nu creează nimic. Asemenea oameni desigur există, şi desigur nu numai în agricultură, ci în toate domeniile de activitate; dar societatea omenescă n-a progresat cu ajutorul celor care n-au realizat nimic în viaţă, ci prin acei care în decursul existenţei lor au adus contribuţii mari la dezvoltarea ştiinţei, la producţia de valori materiale şi spirituale. Se ştie că în ştiinţele naturii în ultimii 10—15 ani, au fost făcute descoperiri senzaţionale, că progresul considerabil realizat inclusiv în agricultura unui şir de ţări s-a obţinut pe baza cuceririlor ştiinţifice din biologie şi genetică.

De ce mă refer la aceasta, tovarăşi? Pentru că trebuie să înţelegem că şi în ştiinţa agricolă — ca în orice domeniu de activitate — este necesar să pornim de la o concepţie nouă. În ştiinţă trebuie să lucreze oameni cu imaginaţie, cu îndrăzneală. Desigur, nu tot ceea ce-şi propun cercetătorii duc la capăt, dar dacă se vor aplica serios de treabă, fără îndoială, cercetătorii din agricultură vor obţine succese remarcabile. Rezultatele pe care le avem în câteva domenii sînt grăitoare.

M-am referit ieri la succesele obţinute de cercetătorii sovietici în domeniul ameliorării semînei de grîu. Solul pe care noi l-am preluat în 1962 este, să spunem, ca trei generaţii în urmă. Creatorul a mai realizat de atunci două sau chiar trei soiuri superioare şi aceasta în decurs de 8 sau 10 ani. Tovarăşi care lucrează în domeniul ştiinţei agricole

cunosc, de asemenea, că şi în Statele Unite, Franţa, Italia, Canada etc., s-au obţinut în ultimul timp rezultate mari în perfecţionarea soiurilor de grîu.

Este necesar ca cercetarea noastră agricolă să fie aşezată pe o concepţie nouă. Programul pe care ni-l propunem în agricultură, problemele legate de obţinerea unor recolte mari de cereale, plante tehnice şi legumicole, a unor producţii sporite în zootehnie, problemele legate de ameliorarea şi creşterea de rase noi de animale cer o abordare nouă, îndrăzneală şi — de ce să n-o spunem, cer şi oameni noi. Ştiu că s-au făcut schimbări, că în cercetarea agricolă lucrează acum şi mulţi oameni tineri. Eu aş preciza însă foarte mult şi pe unii din cei vîrstnici, care lucrează în domeniul cercetării agricole; unii dintre aceştia sînt chiar mai îndrăzneţi decît tinerii; cînd mă refer la oameni noi nu am în vedere numai vîrsta, ci concepţia nouă, hotărîrea de a face totul pentru a obţine o transformare radicală în ştiinţa noastră. Fără aceasta, nu vom putea obţine rezultatele pe care le dorim, sau le vom obţine apelînd la cercetarea din alte ţări. De aceea, este necesar ca Academia de Ştiinţe Agricole să atace cu mai mult curaj problema creării unor soiuri productive şi valoroase din punct de vedere nutritiv — la grîu, porumb, floarea-soarelui şi alte plante — care să asigure producţii maxime în condiţii de irigare. În legumicultură este necesar ca în cel mai scurt timp să se asigure seminţele superioare, astfel încît să lichidăm rămînerea în urmă din acest sector deosebit de important pentru aprovizionarea oamenilor muncii. Trebuie spus că şi în zootehnie este necesar să fie unite forţele biologilor, geneticienilor, ale altor cercetători astfel ca — pe baza unui plan de cercetare de largă perspectivă — să se asigure îmbunătăţirea raselor de animale, crearea de noi rase de mare productivitate. Aceasta constituie o problemă de importanţă primordială pentru dezvoltarea zootehnicii în ţara noastră.

Probleme deosebite se ridică în domeniul combaterii bolilor la animale şi plante — mai ales dacă înţelegem seama de marile concentraţii de animale pe care le creăm, precum şi de specializarea producţiei de cereale, plante tehnice, legume, viticultura şi pomicultura în anumite unităţi şi zone agricole. În acest domeniu avem, de asemenea, lipsuri serioase şi pierderi mari datorită mortalităţii, precum şi diferitelor dăunatori, care diminuează simţitor producţia agricolă. De asemenea, cercetarea ştiinţifică trebuie să contribuie la elaborarea noilor tehnologii în condiţiile terenurilor irigate. Iată numai cîteva din marile probleme ce se cer abordate cu tot mai multă îndrăzneală de oamenii noştri de ştiinţă. Este necesar ca, în cel mai scurt timp, Academia de Ştiinţe Agricole să întocmească un program multilateral care să fie dezbătut pe secţii şi în cadrul unei adunări generale speciale.

O importanţă deosebită pentru rezolvarea multelor probleme ce stau în faţa ştiinţei noastre agricole, pentru asigurarea unui progres accelerat agriculturii noastre socialiste are dezvoltarea largă a autonomiei şi spiritului de iniţiativă în staţiunile experimentale, în unităţile de cercetare locală, stimularea intensă a forţei de creaţie, a inventivităţii şi spiritului de răspundere a miilor de specialiştii care lucrează pe ogoarele patriei noastre. Trebuie să înţelegem, tovarăşi, că ştiinţa nu se face numai în Bucureşti sau numai în institutele centrale; ea se poate — şi trebuie făcută — de fiecare specialist agricol. Staţiunile experimentale au dat dovadă atît în trecut, cît şi acum că pot obţine rezultate foarte bune; zecele de mil de ingineri agronomi, zootehnicieni, medici veterinari, care lucrează în întreprinderi de stat sau în cooperative constituie o uriaşă forţă pentru rezolvarea problemelor de cercetare ştiinţifică, pentru

progresul agriculturii ţării noastre.

Sîntem convinşi că oamenii de ştiinţă din agricultură vor răspunde cu tot elanul chemării partidului, că îşi vor îndepărta de la faţă, că îşi vor aduce aportul lor preţios la realizarea programului de înflorire a agriculturii socialiste din patria noastră.

Conturînd ample perspective ce se deschid în faţa agriculturii noastre prin aplicarea celor două programe dezbătute în plenară, nu trebuie să scăpăm din vedere, tovarăşi, sarcinile imediate care se pun în faţa oamenilor muncii de la sate, de îndeplinirea cărora depinde asigurarea recoltei pe anul în curs. Consider, de aceea, necesar să atrag atenţia cu toată seriozitatea asupra faptului că trebuie să luăm măsuri imediate pentru executarea la timp şi în condiţii bune a înşămînţărilor, avînd în vedere că datorită condiţiilor climatice de pînă acum ne aflăm într-o oarecare întîrziere.

Este necesar, de asemenea, ca, paralel cu activitatea pentru pregătirea recoltei anului 1970, să începă din plin şi pe toate liniile activitatea pregătitoare şi chiar trecerea practică la realizarea sarcinilor prevăzute în cele două programe care au făcut obiectul analizei plenare noastre. Putem spune, tovarăşi, că de ceea ce vom face în acest an, atît în ce priveşte programul de irigaţii şi de gospodărire a apelor, cît şi în zootehnie, depinde realizarea cincinalului. De altfel, pentru programul din zootehnie multe investiţii încep în acest an; realizarea lor la timp va asigura îndeplinirea în bune condiţii a sarcinilor discutate aici.

Stimaţi tovarăşi,

Doresc să subliniez sarcinile importante ce revin consiliilor populare judeţene care răspund de planificarea şi conducerea agriculturii locale. Trebuie să spunem că nu toate consiliile judeţene se preocupă în mod corespunzător de problemele agricole. Avînd în vedere neajunsurile care se mai manifestă în conducerea agriculturii de către consiliile populare judeţene se impune să menţionăm cu toată claritatea că de realizarea sarcinilor de plan în agricultură răspund direct consiliile populare; ele au obligaţia de a asigura executarea la timp şi în bune condiţii a tuturor lucrărilor agricole. Efectuarea acestor lucrări la timp şi la calitate necesară nu poate fi lăsată la bunul plac al fiecăruia; ea constituie o obligaţie pentru toate întreprinderile agricole de stat, pentru toate cooperativele, pentru toţi lucrătorii agricoli, cooperatori şi ţărani particulari. În acest spirit trebuie să acţioneze consiliile populare. De asemenea, consiliile populare trebuie să aplice cu stricteţe legea apărării fondului funciar, neadmiţînd sub nici un preţ diminuarea suprafeţei arabile a ţării.

Considerăm că lărgirea drepturilor şi atribuţiilor consiliilor populare corespunde noii etape de dezvoltare a socialismului în patria noastră; aceasta constituie o condiţie pentru înfăptuirea cu succes a sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al partidului. Experienţa ne arată că măsurile adoptate în ultimii ani — reorganizarea administrativ-teritorială, îmbunătăţirea organizării activităţii locale, apropierea organelor centrale de unităţile administrative şi economice de bază — asigură conducerea mai bună a întregii activităţi sociale de cuprinsul patriei.

După cum se ştie, conducerea partidului şi statului a luat măsuri pentru perfecţionarea planificării în agricultură, măsuri ale căror efecte se vor manifesta încă din toamna acestui an. Corespunzător acestor hotărîri, planificarea producţiei agricole va avea în vedere numai asigurarea fondului central de cereale şi produse alimentare, urmînd ca restul suprafeţelor să fie planificate de fiecare unitate în parte, corespunzător necesităţilor proprii şi interesului acestora de a sporii eficienţa economică. De asemenea, se ştie că încă

din acest an, cea mai mare parte a aprovizionării cu produse agro-alimentare se face de către consiliile populare. Trebuie să atrag atenţia că în domeniul aprovizionării sînt încă o serie de neajunsuri. Rog pe tovarăşii prim-secretari să ia toate măsurile ca, o dată cu asigurarea fondului central de produse agro-alimentare, să se preocupe atent de rezolvarea în condiţii corespunzătoare a problemelor bunei aprovizionări în judeţele lor.

În ce priveşte planificarea şi lărgirea drepturilor consiliilor populare, apreciem că acesta este un pas bun înainte; pe baza experienţei pe care o vom cîştiga, vom lărgi şi mai mult aceste drepturi. Tovarăşii de la judeţe trebuie să se preocupe mai mult de conducerea şi îndrumarea activităţii în agricultură, pe problemele aprovizionării popula-

De asemenea, sindicatelor le revin sarcini în realizarea prevederilor planului în întreprinderile agricole de stat şi în întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii. Este necesar ca atît Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, cît şi Uniunea Sindicatelor Agricole să acorde mai multă atenţie problemelor legate de creşterea producţiei şi productivităţii muncii din acest sector, întăririi disciplinei şi ordinii din partea tuturor oamenilor muncii.

Doresc să mă refer, de asemenea, la sarcinile tineretului, ale Uniunii Tineretului Comunist, în realizarea marilor programe de dezvoltare a agriculturii adoptate de plenara noastră. Altfel în executarea construcţiilor zootehnice, cît şi la lucrările de irigaţii, U.T.C.-ul trebuie să mobilizeze masele largi ale tineretului chemate să participe activ pe toate şantierele patriei. Ar fi foarte bine dacă U.T.C.-ul ar organiza unele şantiere naţionale ale tineretului, îndeosebi la lucrările de irigaţii, îndigui şi descărcări. Sîntem convinşi că U.T.C., tineretul patriei noastre vor răspunde cu elan chemării partidului, făcîndu-şi simţită tot mai intens prezenţa pe marile şantiere ce transformă înfăişarea ţării, continuînd glorioasele tradiţii de muncă patriotică făurite de tineretul revoluţionar din România în perioada reconstrucţiei ţării şi edificării socialismului.

Sîntem, de asemenea, convinşi că militarii forţelor noastre armate, o dată cu ridicarea nivelului lor de pregătire de luptă, vor lucra, ca şi pînă acum, pe marile şantiere de irigaţii, contribuind astfel la înflorirea patriei noastre socialiste.

Doresc să subliniez în mod special rolul important pe care îl au femeile în dezvoltarea agriculturii socialiste. Este cunoscut, tovarăşi, că cea mai mare parte a forţei de muncă în cooperative este asigurată de femei.

Cred că sînt în asentimentul tuturor membrilor Comitetului Central, felicitînd femeile cooperatiste, toate femeile care lucrează în agricultură, şi mulţumindu-le pentru munca minunată pe care o depun. Avem deplina convingere că şi în viitor femeile din satele noastre vor fi prezente în toate sectoarele producţiei agricole, vor contribui cu elanul şi priceperea lor la înflorirea sateelor, a agriculturii socialiste din România.

Pentru ca de roadele acestor importante planuri consensuale înfloririi agriculturii, sporirii producţiei vegetale şi animale să poată beneficia din plin oamenii muncii, întregul nostru popor, este necesar ca şi industria bunurilor de larg consum — în special industria alimentară — să ia toate măsurile pentru perfecţionarea activităţii sale de producţie. În prelucrarea produselor animale trebuie să se ţină cont, de asemenea, de marile progrese obţinute pe plan mondial asigurîndu-se diversificarea continuă a sortimentelor, ridicarea sistematică a calităţii tuturor produselor, valorificarea superioară, la un nivel cît mai înalt, a materiilor prime agricole. În felul acesta succesele obţinute în agricultură, şi în special în zootehnie, vor putea contribui nemijlocit la satisfacerea tot mai largă a cerinţelor celor

ce muncesc, la ridicarea gradului de bunăstare şi civilizaţie al naţiunii noastre socialiste.

În cadrul plenarei, noi nu ne-am propus să dezbatem problemele industriei alimentare. În legătură cu această ramură se pregăteşte un program special de măsuri care va face, cred, obiect de dezbateri atunci cînd vom avea în faţă noul plan cincinal. Doresc însă să arăt că trebuie să acordăm o atenţie foarte mare calităţii produselor. Atrag atenţia comitetelor judeţene de partid că populaţia ridică probleme legate de calitatea unor produse. Întreprinderile care realizează aceste produse sînt pe teritoriul judeţelor; trebuie impus imediat un control strict în această privinţă. Dacă problema calităţii produselor industriale pe care o dezbătem în plenară este importantă, cu atît mai mare este importanţa ei cînd e vorba de produsele alimentare. Trebuie să se ia măsuri energice, să se acţioneze în concordanţă cu legea statului care sancţionează cu severitate pe cei care se fac vinovaţi de neglijarea calităţii produselor; să se ia imediat măsuri spre a se pune ordine în ce priveşte calitatea produselor sectorului industriei alimentare. Trebuie spus că Ministerul Industriei Alimentare, tovarăşi care se ocupă de sectorul acesta nu acţionează cum trebuie pentru a pune capăt neajunsurilor.

Este necesar, de asemenea, să se acorde mai multă atenţie muncii consiliilor de administraţie din întreprinderile agricole de stat şi consiliilor cooperative, dezbaterii cu masele largi de oameni ai muncii, cu cooperatorii a tuturor problemelor care privesc dezvoltarea producţiei agricole.

Înfăptuirea marilor sarcini pe care ni le propunem în legătură cu dezvoltarea agriculturii cere unirea eforturilor tuturor oamenilor muncii, ale întregului nostru popor. Fiecare cetăţean al patriei va trebui, într-un fel sau altul să-şi aducă contribuţia la îndeplinirea acestor importante sarcini de care depinde progresul agriculturii noastre socialiste, resursele şi potenţialul de care dispune astăzi patria noastră. Prin implicaţiile şi consecinţele deosebite pe care aceste măsuri le vor avea în viaţa economică a ţării, prin perspectivele pe care le deschid propăşirii materiale a societăţii noastre bunăstării poporului, ele constituie parte integrantă a programului adoptat de Congresul al X-lea, de creare în România a societăţii socialiste multilaterale dezvoltate.

Dispunem de tot ce este necesar pentru a asigura transpunerea în viaţă, cu succes, a acestor măreţe sarcini — şi ne exprimăm convingerea că harnica noastră ţărănie, toţi oamenii muncii de la sate, miile şi mii de specialiştii şi oameni de ştiinţă care lucrează în agricultură, întregul nostru popor nu vor precupeţi nimic pentru a da viaţă acestui program, menit să ridice pe o treaptă superioară agricultura socialistă, să satisfacă tot mai din plin necesităţile de viaţă ale celor ce muncesc de la oraşe şi sate.

Realizarea acestor mari sarcini va constitui totodată o contribuţie de seamă la înfăptuirea întregului program de dezvoltare a bazei tehnico-materiale a societăţii noastre, de perfecţionare a relaţiilor de producţie, a întregii activităţi sociale. Prin aceasta vom contribui şi mai mult la marea României spre societatea către care poporul nostru se îndreaptă cu paşi fermi — spre societatea comunistă. În acelaşi timp, preocupîndu-ne de dezvoltarea societăţii noastre socialiste, obţînd succese în toate domeniile de activitate, contribuim la creşterea forţei şi influenţei sistemului mondial socialist, la victoria cauzei socialismului în întreaga lume.

Doresc să urez organelor şi organizaţiilor de partid, tuturor oamenilor muncii din agricultură, succese tot mai mari în activitatea lor, succese deplin în realizarea marilor sarcini ce ne stau în faţă.

(Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu a fost subliniată în repetate rînduri de participanţii la Plenară cu puternice aplauze).

încît să se poată realiza cuprinderea tuturor sectoarelor de activitate. Aşa cum am mai spus şi în alte împrejurări, conducerea de către partid nu trebuie să ducă la subîntărirea activităţii organelor de partid a organelor de stat sau obşteşti, care au obligaţiile lor precise în realizarea sarcinilor într-un sector sau altul.

Comitetele judeţene de partid au datoria să exercite un control permanent asupra muncii tuturor organelor de stat şi obşteşti judeţene, să ceară comunistilor care lucrează în aceste domenii să raporteze asupra felului cum îşi îndeplinesc sarcinile. Un comitet judeţean va fi apreciat după felul cum a stiut să organizeze munca şi să repartizeze just forţele de care dispune pentru a cuprinde toate laturile de activitate, pentru a duce la bun sfîrşit sarcinile încredinţate de Comitetul Central.

O atenţie deosebită va trebui acordată muncii comitetelor comunale, organizaţiilor de partid din întreprinderile agricole de stat, din întreprinderile de mecanizare şi din cooperativele agricole de producţie. Acestea trebuie să pună în centrul activităţii lor mobilizarea activă a oamenilor muncii, a cooperativilor în efortul pentru realizarea sarcinilor de producţie.

Dispunem la sate de puternice organizaţii de partid care numără peste 875.000 de comunisti. Aceasta este o uriaşă armată care, dacă îi adăugăm şi organizaţiile U.T.C., masele largi de tineri ucieşti, cuprinde peste un milion de oameni. Cu asemenea forţe putem fi siguri, tovarăşi, că toate sarcinile pe care ni le propunem, oricît ar fi de mari, de complexe, de grele, vor fi realizate cu succes.

Tovarăşi,

În încheiere, doresc să subliniez încă o dată importanţa deosebită de mare pe care cele două studii-program ce le-am dezbătut în plenara noastră le are pentru mersul înainte al agriculturii socialiste, pentru progresul economiei noastre naţionale. Prevederile acestor documente, care presupun un uriaş efort material şi financiar din partea statului, ogîndesc forţa economiei noastre socialiste, resursele şi potenţialul de care dispune astăzi patria noastră. Prin implicaţiile şi consecinţele deosebite pe care aceste măsuri le vor avea în viaţa economică a ţării, prin perspectivele pe care le deschid propăşirii materiale a societăţii noastre bunăstării poporului, ele constituie parte integrantă a programului adoptat de Congresul al X-lea, de creare în România a societăţii socialiste multilaterale dezvoltate.

Dispunem de tot ce este necesar pentru a asigura transpunerea în viaţă, cu succes, a acestor măreţe sarcini — şi ne exprimăm convingerea că harnica noastră ţărănie, toţi oamenii muncii de la sate, miile şi mii de specialiştii şi oameni de ştiinţă care lucrează în agricultură, întregul nostru popor nu vor precupeţi nimic pentru a da viaţă acestui program, menit să ridice pe o treaptă superioară agricultura socialistă, să satisfacă tot mai din plin necesităţile de viaţă ale celor ce muncesc de la oraşe şi sate.

Realizarea acestor mari sarcini va constitui totodată o contribuţie de seamă la înfăptuirea întregului program de dezvoltare a bazei tehnico-materiale a societăţii noastre, de perfecţionare a relaţiilor de producţie, a întregii activităţi sociale. Prin aceasta vom contribui şi mai mult la marea României spre societatea către care poporul nostru se îndreaptă cu paşi fermi — spre societatea comunistă. În acelaşi timp, preocupîndu-ne de dezvoltarea societăţii noastre socialiste, obţînd succese în toate domeniile de activitate, contribuim la creşterea forţei şi influenţei sistemului mondial socialist, la victoria cauzei socialismului în întreaga lume.

Doresc să urez organelor şi organizaţiilor de partid, tuturor oamenilor muncii din agricultură, succese tot mai mari în activitatea lor, succese deplin în realizarea marilor sarcini ce ne stau în faţă.

(Cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu a fost subliniată în repetate rînduri de participanţii la Plenară cu puternice aplauze).

LUCRĂRILE PLENAREI C.C. AL P.C.R.

CONCLUZIILE COMISIEI PENTRU PROBLEMELE ECONOMICE A C.C. AL P.C.R. ÎN LEGĂTURĂ CU PROIECTUL LEGII PRIVIND ASIGURAREA ȘI CONTROLUL CALITĂȚII PRODUSELOR prezentate de tovarășul Manea Mănescu

Din însărcinarea Comisiei pentru problemele economice a Comitetului Central prezentăm plenarei concluziile rezultate din dezbaterile măsurilor cuprinse în materialul cu privire la asigurarea și controlul calității produselor.

Comisia a apreciat în unanimitate că măsurile preconizate se înscriu ca o parte integrantă în programul stabilit de partid pentru perfecționarea întregii activități economice. Documentul supus examinării actualei plenare, elaborat din inițiativa și sub îndrumarea nemijlocită a tovarășului Nicolae Ceaușescu, va îndeplini un rol însemnat în creșterea eficienței economice, în mai buna fructificare a resurselor materiale și umane ale țării.

Măsurile propuse se întemeiază pe valorificarea experienței pozitive acumulate de întreprinderile noastre fruntașe ca și pe experiența altor țări în domeniul asigurării și controlului calității produselor, lucrărilor de investiții — construcții și servicii. Aceste măsuri au fost elaborate cu participarea activă a comitetelor județene de partid, a ministerelor, a unui mare număr de muncitori cu bogată experiență în producție, specialiști și oameni de știință cu îndelungată activitate practică.

Comisia pentru problemele economice a Comitetului Central consideră că aceste măsuri vor exercita o influență pozitivă asupra activității tuturor unităților de producție, care ele răspund unor cerințe imperioase ale creșterii economice a României socialiste, mai ales astăzi când numeroase țări dezvoltate industriale au ridicat preocupările pentru productivitatea muncii și calitatea producției la rangul de probleme ale politicii de stat.

În esență, măsurile urmăresc să perfecționeze cadrul necesar pentru intensificarea și orientarea unității a eforturilor tuturor colectivităților de muncă din unitățile economice în direcția ridicării substanțiale a calității produselor noastre, destinate atât consumului intern, cât și pieței externe.

Membrii comisiei au relevat că adoptarea unor asemenea măsuri se impune cu atât mai mult cu cât sînt frecvente cazurile cînd calitatea materiilor prime, a produselor finite, a lucrărilor de investiții și construcții, precum și a serviciilor nu sînt pe măsura efortului făcut de partid și statul nostru pentru dotarea întreprinderilor cu tehnica modernă. Avem încă fabrici noi a căror producție nu se situează la nivelul parametrilor calitativi stabiliți.

În cadrul discuțiilor care au avut un caracter concret, de lucru, au fost ilustrate necesitățile existente în domeniul calității produselor, faptul că în timp ce calitatea a numeroase bunuri de larg consum este apreciată, o serie de altele „produse sînt refuzate de consumatori. Cantități însemnate de produse, pentru care s-au consumat materii prime și manoperă, rămîn în stocuri, la întreprinderi grevind cheltuielile materiale și așa destul de mari sau se desfac cu dificultăți.

În comisie s-a criticat faptul că unele uzine constructoare de mașini mai livrează încă utilaje cu deficiențe de concepție și execuție, iar pe o serie de șantier se fac lucrări de construcții-montaj la un nivel calitativ necorespunzător, ceea ce determină întârzieri la punerea în funcțiune și atingerea parametrilor tehnico-economici proiectați, provoacă defecțiuni mecanice în exploatare, influențînd negativ producția, productivitatea muncii, prețul de cost, beneficiile și calitatea produselor.

S-a evidențiat că, în ultimii ani, partenerii externi apreciază tot mai mult nivelul tehnic al unor produse românești cum sînt instalațiile de foraj, diferite tipuri de mașini-unelte, motoare Diesel, tractoare, gargaruri, calitatea unor produse petrochimice, ale industriei materialelor plastice și fibrelor sintetice, ale industriei bunurilor de consum: cu toate acestea, atrage atenția faptul că s-au constatat deficiențe calitative la unele produse destinate exportului, fapt ce a determinat ca o serie de clienți externi

să adreseze întreprinderilor noastre furnizore reclamații și drept urmare efectuarea unor cheltuieli suplimentare pentru remedierea acestor mărfuri sau acordarea de bonificații.

Critica adusă deficiențelor arătate este cu atât mai înțemeiată cu cât faptele au demonstrat că știm să fabricăm mărfuri bune, la un nivel calitativ ridicat. Aceasta atestă posibilitățile și capacitatea tehnică a întreprinderilor, măiestria muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor noștri pe care sîntem obligați să le punem în valoare, printre altele, prin asigurarea corespunzătoare a producției și a muncii, în toate ramurile, în toate unitățile, la toate produsele și lucrările.

Pornind de la faptul că asigurarea unei calități superioare a produselor reprezintă un atribut esențial al civilizației moderne, o latură inseparabilă a activității economice eficiente, participanții la dezbaterile din Comisie au subliniat că ridicarea calității producției constituie o îndatorire de serviciu a fiecărui salariat, o sarcină permanentă, de onoare a tuturor oamenilor muncii; această acțiune trebuie să se desfășoare pe întregul parcurs al procesului de producție, de la concepția produsului și pregătirea fabricației pînă în momentul verificării lui la consumator.

S-a subliniat că obținerea unei calități superioare a produselor — asimilarea de produse noi și modernizarea tehnologiilor de fabricație, sînt posibile numai prin conjugarea eforturilor producției cu cele ale cercetării științifice și proiectării. În acest sens, în Comisie a fost relevată necesitatea unei strînse coordonări a activității de cercetare, de proiectare și de producție pentru valorificarea cât mai deplină a capacităților din unitățile productive, pentru asigurarea unei calități superioare a produselor.

Comisia a dat o deosebită apreciere ansamblului de măsuri propus Plenei, de către Comitetul Executiv, măsuri care urmăresc organizarea și executarea cu exigență a controlului asupra calității materiilor prime și semifabricatelor, produselor finite, a lucrărilor de investiții și construcții, a serviciilor ca una din condițiile esențiale ale ridicării nivelului activității economice. S-a relevat că este imperios necesar ca acest control, să fie cuprinzător, să includă întreaga activitate productivă, să constituie o preocupare principală a tuturor celor ce participă la crearea bunurilor materiale, pe toate treptele ierarhice, de la muncitor pînă la ministru.

Promovarea interesului general pentru calitate, mobilizarea inițiativei maselor de oameni ai muncii și ridicarea permanentă a nivelului lor de pregătire, dezvoltarea unei largi opinii de masă, în lupta pentru calitate, împotriva neglijenței și lipsei de răspundere, reprezintă condiții hotărîtoare pentru realizarea programelor de îmbunătățire a calității în fiecare întreprindere.

În Comisie a fost criticată practica existentă la unele unități care încadrează în compartimentele de control un număr prea mare de salariați, fără calificare corespunzătoare, lipsiți de capacitatea necesară exercitării unui control competent, ca și faptul că nu a fost organizată pregătirea sistematică a cadrelor pentru controlul de calitate. În multe țări avansate din punct de vedere economic însușirea cunoștințelor privind calitatea producției începe încă din învățămîntul elementar și capătă în mod treptat dimensiuni tot mai largi în învățămîntul profesional și mediu, în învățămîntul superior, politehnic și economic.

Subliniind că în afară de dotarea tehnică, un rol primordial în ridicarea calității produselor îl are pregătirea profesională a salariaților, participanții la discuții au arătat necesitatea de a îmbunătăți procesul de instruire și reciclare, în pas cu perfecționările tehnologice, a tuturor celor care concep, organizează, execută și controlează producția: de a încadra compartimentele de control cu muncitori cu experiență în producție, maeștri și ingineri competenți, care se bucură de prestigiu și au

toritate profesională în rîndul salariaților.

La fiecare loc de muncă — acolo unde o dată cu producția se hotărăște și calitatea ei — apare indicat, să se extindă autocontrolul, în virtutea căruia muncitorii controlează ei înșiși calitatea produselor realizate, întreprinzînd măsuri imediate pentru înlăturarea cauzelor care generează defecțiuni.

Participanții au subliniat în mod unanim că răspunderea pentru calitate revine și trebuie să revină întreprinderilor, controlului și ministerelor, că o deosebită importanță în întărirea disciplinei calității va avea aplicarea noilor măsuri privind contractele economice care stimulează unitățile producătoare să-și îndeplinească riguros, în cele mai bune condiții, angajamentele luate.

În cursul dezbaterilor din Comisie pentru problemele economice s-au formulat totodată propuneri de completare a măsurilor preconizate și de precizare a unor sarcini:

— Elaborarea de către fiecare ministru, centrală industrială și întreprindere, în cadrul planurilor anuale și de perspectivă, a unor programe speciale de îmbunătățire continuă a calității materiilor prime și semifabricatelor, produselor finite, lucrărilor de investiții-construcții și serviciilor din sfera lor de activitate.

— Obligația consilierilor de administrație și comitetelor de direcție de a elabora și îmbunătăți continuu normele interne de fabricație privind caracteristicile calitative ale produselor.

— Extinderea îndatoririlor cu privire la calitatea producției și asupra compartimentelor de concepție din întreprinderi și centrale.

— Folosirea mai bună a bazei materiale a controlului de calitate; dezvoltarea și diversificarea producției proprii de aparatură și control.

— La organizarea Inspectoratului General de Stat pentru Controlul Calității Produselor să se precizeze clar atribuțiile acestui organism, precum și modul de colaborare cu ministerele economice și comitetele executive ale consiliilor populare. Inspectoratul General de Stat pentru Controlul Calității Produselor împreună

cu Ministerul Învățămîntului și ministerele economice, cu colaborarea centrelor și întreprinderilor să stabilească încă din trimestrul II al acestui an un program pentru organizarea cursurilor privind controlul calității producției.

Comisia pentru problemele economice a Comitetului Central își exprimă convingerea că ansamblul de măsuri privind asigurarea și controlul calității producției corespunde cerințelor fundamentale a actualei etape de dezvoltare a economiei — ridicarea eficienței producției materiale, a întregii activități economice.

Transpunerea în viață a măsurilor preconizate va determina sporirea răspunderii întreprinderilor, centrelor și ministerelor pentru calitate producției, va mobiliza, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, toți oamenii muncii la o largă mișcare de masă îndreptată spre ridicarea continuă a calității producției.

Permiteți-mi, stimați tovarăși, să-mi declar și eu acordul deplin cu celelalte documente supuse examinării și dezbaterii actualei plenare a Comitetului Central. Înfăptuirea amplului program pentru gospodăria rațională a apelor și extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, dezvoltarea susținută pe care o va cunoaște în perioada următoare zootehnia, vor asigura un puternic avînt al agriculturii — ramură de bază, cu mari perspective de progres, a economiei noastre naționale. Consider, de asemenea, că — prin obiectivele și prevederile sale — legea cu privire la organizarea și disciplina muncii în unitățile socialiste de stat va contribui la mai buna așezare a raporturilor de muncă în întreprinderile noastre, la întărirea spiritului de răspundere al tuturor salariaților.

Doresc în încheiere să-mi exprim convingerea că hotărîrile prezentei plenare a Comitetului Central vor marca un nou și important pas înainte pe calea perfecționării activității noastre economice și sociale, va reprezenta un aport însemnat la opera de dezvoltare multilaterală a României socialiste.

Exprimîndu-și dorința de a se opri asupra citorva considerente care se desprind din informarea prezentată cu privire la relațiile externe ale partidului, vorbitorul a relevat mai întâi interdependența organică dintre activitatea pe plan internațional și cea internă, de edificare a socialismului în țara noastră. În această ordine de idei, el a subliniat însemnătatea deosebită a dezbaterilor și a hotărîrii adoptate de plenei C.C. privind cele două mari programe destinate să ridice agricultura — sector principal în economia noastră națională. Nu pot să nu dau expresie — a spus vorbitorul — sentimentului puternic de apreciere și de deosebită satisfacție față de nivelul înalt al dezbaterilor plenare, care au reliefat competența, calificarea și hotărîrea alt dezbaterilor manifestată a vorbitorilor — secretari ai C.C., prim-secretari ai comitetelor județene de partid, specialiști, conducători de organizații economice.

În mod special doresc să exprim o înaltă apreciere la adresa cuvintelor de deosebită înținută rostit de tovarășul Nicolae Ceaușescu în încheierea acestor dezbateri, — cuvînt în care reîntinlim neobosită pasiune, devotamentul față de cauza noastră, competența și spiritul de răspundere ce caracterizează întreaga activitate a secretarului general al partidului nostru, Regăsim și în modul de elaborare, de dezbateri a celor două programe de dezvoltare a agriculturii, mania, stilul partinic și, mai mult, concepția profund democratică, care călăuzesc cu consecvență în ultimii cinci ani, activitatea conducerii noastre de partid și de stat în organizarea muncii, în îndeplinirea func-

țiilor sale de unic centru conducător al desfășurării întregii victorie a națiunii, a statului nostru.

Importanța celor două programe adoptate astăzi, care se ridică la nivel de programe naționale, în domeniul esențial al economiei, a fost reliefată corespunzător în cuvîntul în discuții. Nu avem de-a face de astă dată cu declarații, ci cu programe concrete, la elaborarea cărora au participat, sub îndrumarea conducerii de partid, foarte mulți oameni calificați: în continuare acestea urmează să capete contur și mai concret prin planurile de detaliu la care s-a referit secretarul general în cuvîntul de încheiere și apoi să fie aplicate cu sîrguință în viață. Vorbitorul a relevat că aceste programe au o însemnătate vitală nu numai pe plan economic, dar și pe plan politic, deoarece dezvoltarea bazei materiale a socialismului consolidează independența politică, face să crească prestigiul și forța de atracție a socialismului, sporite capacitatea de acțiune în direcția promovării securității europene și internaționale, a intereselor de pace și progres social ale tuturor popoarelor.

În continuare, tot în ordinea preocupărilor conducerii partidului nostru pentru perfecționarea muncii în toate sectoarele și întărirea caracterului colectiv al conducerii, tovarășul Emil Bodnaraș a relevat însemnătatea Comisiei pentru problemele economice, pe care Comitetul Central a hotărît să le înființeze și a făcut o serie de propuneri privitoare la munca acestora.

Oprindu-se în mod concret asupra muncii Comisiei pentru relații internaționale, pe care o reprezintă, vorbitorul a arătat că informarea care a fost

CONCLUZIILE COMISIEI PENTRU RELAȚII INTERNAȚIONALE A C.C. AL P.C.R. ÎN LEGĂTURĂ CU INFORMAREA PRIVIND ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ÎN ANUL 1969 ȘI PLANUL DE RELAȚII EXTERNE ÎN ANUL 1970 prezentate de tovarășul Emil Bodnaraș

Exprimîndu-și dorința de a se opri asupra citorva considerente care se desprind din informarea prezentată cu privire la relațiile externe ale partidului, vorbitorul a relevat mai întâi interdependența organică dintre activitatea pe plan internațional și cea internă, de edificare a socialismului în țara noastră. În această ordine de idei, el a subliniat însemnătatea deosebită a dezbaterilor și a hotărîrii adoptate de plenei C.C. privind cele două mari programe destinate să ridice agricultura — sector principal în economia noastră națională. Nu pot să nu dau expresie — a spus vorbitorul — sentimentului puternic de apreciere și de deosebită satisfacție față de nivelul înalt al dezbaterilor plenare, care au reliefat competența, calificarea și hotărîrea alt dezbaterilor manifestată a vorbitorilor — secretari ai C.C., prim-secretari ai comitetelor județene de partid, specialiști, conducători de organizații economice.

În mod special doresc să exprim o înaltă apreciere la adresa cuvintelor de deosebită înținută rostit de tovarășul Nicolae Ceaușescu în încheierea acestor dezbateri, — cuvînt în care reîntinlim neobosită pasiune, devotamentul față de cauza noastră, competența și spiritul de răspundere ce caracterizează întreaga activitate a secretarului general al partidului nostru, Regăsim și în modul de elaborare, de dezbateri a celor două programe de dezvoltare a agriculturii, mania, stilul partinic și, mai mult, concepția profund democratică, care călăuzesc cu consecvență în ultimii cinci ani, activitatea conducerii noastre de partid și de stat în organizarea muncii, în îndeplinirea func-

țiilor sale de unic centru conducător al desfășurării întregii victorie a națiunii, a statului nostru.

Importanța celor două programe adoptate astăzi, care se ridică la nivel de programe naționale, în domeniul esențial al economiei, a fost reliefată corespunzător în cuvîntul în discuții. Nu avem de-a face de astă dată cu declarații, ci cu programe concrete, la elaborarea cărora au participat, sub îndrumarea conducerii de partid, foarte mulți oameni calificați: în continuare acestea urmează să capete contur și mai concret prin planurile de detaliu la care s-a referit secretarul general în cuvîntul de încheiere și apoi să fie aplicate cu sîrguință în viață. Vorbitorul a relevat că aceste programe au o însemnătate vitală nu numai pe plan economic, dar și pe plan politic, deoarece dezvoltarea bazei materiale a socialismului consolidează independența politică, face să crească prestigiul și forța de atracție a socialismului, sporite capacitatea de acțiune în direcția promovării securității europene și internaționale, a intereselor de pace și progres social ale tuturor popoarelor.

În continuare, tot în ordinea preocupărilor conducerii partidului nostru pentru perfecționarea muncii în toate sectoarele și întărirea caracterului colectiv al conducerii, tovarășul Emil Bodnaraș a relevat însemnătatea Comisiei pentru problemele economice, pe care Comitetul Central a hotărît să le înființeze și a făcut o serie de propuneri privitoare la munca acestora.

Oprindu-se în mod concret asupra muncii Comisiei pentru relații internaționale, pe care o reprezintă, vorbitorul a arătat că informarea care a fost

dezbătută în această comisie, la ale cărei lucrări a participat și tovarășul Paul Niculescu Mizil, secretar al C.C. al P.C.R., întrunește, după aprecierea membrilor ei, toate elementele care document al considerării și aprobării, cu alte dezbateri în permanență la Comitetul nostru. Este evident că această informare nu și-a propus să trateze în general problema relațiilor noastre internaționale, ci prezintă, numai legăturile externe pe linie de partid. De asemenea, s-a avut în vedere considerarea ei ca sursă principală a evenimentelor de importanță internațională la care a luat parte P.C.R., Comitetul nostru Central a fost informat la timpul respectiv asupra pozițiilor și punctelor de vedere exprimate de delegațiile noastre. În această ordine de idei vorbitorul a subliniat că Comitetul Central a dat o înaltă apreciere modulului cum au acționat delegațiile Partidului Comunist Român pentru afirmarea poziției partidului și a aprobarea activității acestora.

După cum se arată în informare, în cursul anului care s-a încheiat, partidul nostru a desfășurat o intensă activitate pentru dezvoltarea și intensificarea relațiilor sale de colaborare multilaterală cu partidele ce exercită funcția de guvernămînt în țările socialiste, ceea ce și-a găsit expresie în înfăptuirile și convorbirile dintre conducerile de partid și de stat, în schimburile de delegații și de experiență, în participarea la o serie de reuniuni internaționale. O constantă a poziției noastre internaționale ar constitui-o orientarea spre relații politice, economice, culturale, științifice, inclusiv militare — așa cum s-a subliniat de către tovarășul Nicolae Ceaușescu la înființarea de la Academia Militară din Capitală, la care am asistat — cu țările membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, cu statele participante la Tratatul de la Varșovia, precum și cu toate celelalte țări socialiste fără nici o discriminare. Această preocupare corespunde interesului fiecăreia dintre țările socialiste, precum și interesului major al unității și coeziunii sistemului mondial socialist, care nu poate fi redus la un grup restrîns de țări socialiste. Ceea ce a caracterizat în această privință activitatea noastră externă în 1969 și este prevăzută a fi continuată cu aceeași stăruință în 1970 este promovarea principiilor fundamentale pentru care milităm spre a le vedea așezate la baza relațiilor dintre partidele comuniste și dintre țările socialiste — principiile egalității, independenței și suveranității, neamsecului reciproc în treburile interne, avantajului mutual și colaborării tovarășești — și prin aceasta înfăptuirea ideii atît de actuale a internaționalismului proletar.

Vorbitorul a subliniat apoi că — așa cum se arată în informarea prezentată — numărul de partide comuniste și muncitorești cu care partidul nostru întreține relații a crescut ajungînd la aproape 90 — ceea ce ilustrează puternicele legături de solidaritate internațională care unesc partidul nostru cu partidele comuniste și muncitorești de pe toate continentele.

În continuare vorbitorul s-a referit la extinderea contactelor dintre P.C.R. și partidele socialiste și democratice. Subliniind poziția principală a partidului de sprijinire a luptei

teii popoarelor pentru independență, pentru dreptul de a fi stăpînii propriilor destine, tovarășul Bodnaraș a relevat largirea legăturilor de solidaritate cu mișcările de eliberare națională și cu partidele democratice din țările Africii, Asiei și Americii Latine, cu alte detașamente și forțe ale frontului antimprialist. Dacă informarea evidențiază largirea legăturilor noastre cu un număr atît de mare de partide comuniste, de mișcări progresiste și democratice în 1969, aceasta extindere se datorește atît poziției noastre consecvente internaționaliste, cît și afirmării cu tot mai multă forță pe arena internațională a rolului țării mici și mijlocii — idee preconizată în permanență de partidul nostru. Totodată, consecvența cu care am stăruit asupra deschiderii și întîrînirii de relații cu toate statele pe baza principiilor echitabile pe care le promovăm constant, a contribuit la creșterea interesului opiniei publice, inclusiv al cercurilor conducătoare din numeroase state pentru extinderea legăturilor cu România, atît pe linie de partid, cît și pe linie de stat. Corespunzător preocupării constante a partidului și statului nostru de a dezvolta legăturile cu toate statele indiferent de orientarea lor socială și în cursul anului 1969 s-au extins și intensificat legăturile de colaborare a României cu alte state pe plan economic, politic, tehnico-științific, ceea ce corespunde intereselor dezvoltării procesului de destindere, de stimulare a înțelegerii și încrederei reciproce, de îmbunătățire continuă a climatului internațional, de soluționare a unor probleme internaționale stringente cum sînt lichidarea focarelor de război, înfăptuirea securității europene, înaintarea pe calea dezarmării.

Referindu-se în continuare la Planul de relații externe ale partidului pe anul 1970, vorbitorul a subliniat că el are drept scop dezvoltarea în continuare a legăturilor partidului nostru cu partidele comuniste din țările socialiste, cu toate partidele comuniste și muncitorești, cu toate detașamentele frontului antimprialist, sporirea contribuției partidului și țării noastre la lupta pentru înfăptuirea idealurilor înaintate ale lumii contemporane. Partidul este ferm hotărît să întreprindă în continuare tot ce depinde de el pentru depășirea dificultăților existente în mișcarea comunistă și muncitorească, pentru normalizarea relațiilor dintre țările socialiste, pentru întărirea solidarității între toate forțele care militează împotriva imperialismului, pentru independența pace și progres social.

Constatănd cu adîncă satisfacție că întreaga activitate externă desfășurată de partid în cursul anului 1969, precum și planul de relații pentru anul 1970 corespund pe deplin liniilor directoare în politica externă, reafirmate de Congresul al X-lea al P.C.R., interesele fundamentale ale poporului român sînt implinite cu interesele vitale ale celorlalte popoare, ale cauzei socialismului, păcii și progresului în lume. Comisia pentru relații internaționale propune să fie adoptate informarea și planul de măsuri preconizate. Sîntem siguri — a spus în încheiere vorbitorul — că activitatea internațională a partidului și statului nostru în 1970 va obține noi succese, ceea ce va contribui la creșterea prestigiului internațional al României, la sporirea forței de atracție a ideilor socialismului.

Exprimîndu-și dorința de a se opri asupra citorva considerente care se desprind din informarea prezentată cu privire la relațiile externe ale partidului, vorbitorul a relevat mai întâi interdependența organică dintre activitatea pe plan internațional și cea internă, de edificare a socialismului în țara noastră. În această ordine de idei, el a subliniat însemnătatea deosebită a dezbaterilor și a hotărîrii adoptate de plenei C.C. privind cele două mari programe destinate să ridice agricultura — sector principal în economia noastră națională. Nu pot să nu dau expresie — a spus vorbitorul — sentimentului puternic de apreciere și de deosebită satisfacție față de nivelul înalt al dezbaterilor plenare, care au reliefat competența, calificarea și hotărîrea alt dezbaterilor manifestată a vorbitorilor — secretari ai C.C., prim-secretari ai comitetelor județene de partid, specialiști, conducători de organizații economice.

În mod special doresc să exprim o înaltă apreciere la adresa cuvintelor de deosebită înținută rostit de tovarășul Nicolae Ceaușescu în încheierea acestor dezbateri, — cuvînt în care reîntinlim neobosită pasiune, devotamentul față de cauza noastră, competența și spiritul de răspundere ce caracterizează întreaga activitate a secretarului general al partidului nostru, Regăsim și în modul de elaborare, de dezbateri a celor două programe de dezvoltare a agriculturii, mania, stilul partinic și, mai mult, concepția profund democratică, care călăuzesc cu consecvență în ultimii cinci ani, activitatea conducerii noastre de partid și de stat în organizarea muncii, în îndeplinirea func-

CONCLUZIILE COMISIILOR ECONOMICĂ, SOCIALĂ ȘI NIVEL DE TRAI ALE C.C. AL P.C.R. ȘI SECRETARIATULUI CONSILIULUI CENTRAL AL U.G.S.R. ÎN LEGĂTURĂ CU DEZBATEREA PROIECTULUI DE LEGE PRIVIND ORGANIZAREA ȘI DISCIPLINA MUNCII ÎN UNITĂȚILE SOCIALISTE DE STAT prezentate de tovarășul Florian Dănilache

Potrivit indicațiilor conducerii partidului, Consiliul Central al U.G.S.R. a organizat consultarea și dezbaterile cu masele de salariați din întreprinderi industriale, de construcții și agricole, din instituții de stat, a proiectului de lege privind „Organizarea și disciplina muncii în unitățile socialiste de stat”, act de mare importanță și actualitate întocmit sub îndrumarea directă a conducerii partidului, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, Secretar General al Partidului Comunist Român.

În dubla lor calitate de proprietari și producători, oamenii muncii au manifestat un interes deosebit față de acest proiect de lege menit să asigure cadrul necesar obținerii unei eficiente utilizări a timpului și forței de muncă, a capacității utilajelor și instalațiilor, printr-o perfectă organizare a producției și a muncii, condiții esențiale ale disciplinei socialiste în accepțiunea sa plenară. Importanța acestei legi a-

pare cu atît mai necesară în condițiile unei economii moderne, în plină dezvoltare, mai ales a unei economii planificate, unde disciplina fermă are menirea să asigure toate condițiile de fructificare din plin a avantajelor pe care le oferă tehnica nouă. În acest sens disciplina constituie o condiție hotărîtoare a progresului, o rezervă importantă de ridicare a eficienței întregii activități.

Realitatea ne arată că în numeroase întreprinderi, șantiere de construcții și instituții, continuă să stăruie deficiențe în organizarea corespunzătoare a activității, fenomene de indisciplina care generează irosirea de importante forțe materiale și umane. Astfel, în industrie indicele de utilizare a fondului de timp în anul 1969 a fost de 94,1 la sută. Este semnificativ faptul că numai datorită întreprinderilor, învoierilor, absențelor nemotivate și altele s-au pierdut anul trecut aproape 40 milioane ore/om, ceea ce echivală cu timpul de lucru a cca. 17.000 de muncitori.

În aceeași perioadă timpul disponibil neutilizat al mașinilor-unelte, în toate ramurile, reprezintă peste 66 milioane ore/mașină stăgînat în procesul de producție soldate cu importanțe prejudicii economice. Frecvente manifestări de indisciplina au avut loc în sectorul transporturilor, pe șantiere de construcții și în alte ramuri ale economiei naționale.

Dacă la acestea mai adăugăm neajunsurile în aprovizionarea tehnico-materială, în organizarea locului de muncă, risipa de materii prime, materiale, energie, apare și mai clar oportunitatea adoptării acestei legi.

Proiectul de lege cuprinde un ansamblu de măsuri de natură să precizeze raportul dintre angajați și conducătorii întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor economice. Aceste măsuri vor determina folosirea superioară a potențialului material și uman din fiecare unitate, vor stăvili fluctuația masivă de personal care se înfăptuiește în

(Continuare în pag. 6-8)

LUCRĂRILE PLENAREI C.C. AL P.C.R.

(Urmare din pag. a 4-a)

au făcut peste 12.000 propuneri, sugestii, observații.

Dezbaterile în adunările oamenilor muncii, în presă, la radio și televiziune a proiectului de lege constituie o nouă și grăitoare manifestare a democrației populare, profund de caracterizată viața politică, economică și socială a țării, o mărturie eloquentă a participării maselor la elaborarea actelor normative și la conducerea treburilor obștești.

Discuțiile s-au caracterizat printr-o înaltă responsabilitate în abordarea problemelor, scoțându-se în evidență rolul pozitiv pe care îl va avea adoptarea acestei legi în întărirea ordinii și disciplinei, în creșterea simțului de răspundere al tuturor angajaților, indiferent de poziția ce ocupă în ierarhia unității respective. S-a subliniat că prin adoptarea proiectului se creează un instrument eficient pentru întărirea disciplinei muncii, privită din toate punctele de vedere, inclusiv disciplina de plan și contractuală, respectarea tehnologiei de fabricație, folosirea mașinilor și utilajelor la întreaga lor capacitate, respectarea calității producției.

Observațiile critice referitoare la deficiențele existente în diferite locuri de muncă, propunerile privitoare la îmbunătățirea organizării producției și muncii au fost reținute spre a fi rezolvate de conducerea unităților împreună cu comitetele sindicatelor.

Comisia socială și nivelul de trai și comisia economică ale Comitetului Central al Partidului Comunist Român, luând în discuție proiectul legii privind organizarea și disciplina muncii, cit și sinteza propunerilor făcute de oamenii muncii în cadrul dezbaterilor, apreciază că această nouă reglementare legislativă cuprinde un ansamblu de norme care, dînd expresie unor imperative economice și social-politice, sînt destinate să ofere noi dimensiuni preocupărilor consecutive de perfecționare a organizării muncii, de întărire a disciplinei și a simțului de răspundere pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin tuturor celor ce participă la producerea bunurilor materiale. Discuțiile ample făcute în cadrul comisiilor au scos în evidență că dezbaterile cu masele largi, din toate unitățile economice și instituții a prilejului o manifestare a unei largi opinii de masă în întărirea disciplinei la locul de muncă, a scos la iveală lipsurile și deficiențele ce mai există, au fost criticate cu tărie manifestările de indisciplina de care se fac vinovați unii salariați, precum și slaba preocupare a conducătorilor de unități, a unor organe sindicale și a celorlalte organizații de masă pentru întărirea ordinii și disciplinei în fiecare unitate și loc de muncă. În adunări s-a subliniat necesitatea ca o dată cu adoptarea legii, să se intensifice munca cultural-educativă în rândul salariaților, pentru creșterea nivelului lor de conștiință și răspundere.

Multitudinea problemelor abordate de vorbitori în cadrul comisiilor prezintă un caracter variat și complex și constituie o valoroasă contribuție pentru definirea proiectului de lege.

Cele două comisii ale Comitetului Central al Partidului Comunist Român împreună cu Secretariatul Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, examinînd propunerile făcute în cadrul dezbaterii proiectului de lege apreciază că acestea vizează în principal următoarele: o categorie de propuneri se referă direct la prevederile proiectului, din care o parte ar putea să-i aducă îmbunătățiri; o altă categorie de propuneri ar putea fi utilizate la elaborarea regulamentelor de organizare și funcționare a unităților și a regulamentelor de ordine interioară; a treia categorie cuprinde propuneri care nu au legătură directă cu proiectul de lege și urmează a fi analizată în cadrul lucrărilor viitoare pentru noul Cod al Muncii și a altor acte normative.

Doresc să prezint, pe scurt, cîteva din propunerile și observațiile făcute în legătură cu prevederile proiectului de lege, la care s-au referit un număr mare de vorbitori ocazia adunărilor și care ar putea fi reținute.

S-a subliniat necesitatea respectării obligațiilor legale ale conducătorilor de unități economice de a asigura la timp și în bune condiții toate scutiile și compartimentele de lucru cu materii prime, materiale, combustibil și energie, răspunderea acestora în asigurarea condițiilor corespun-

zătoare de protecția muncii, precum și obligația de a respecta și aduce la îndeplinire angajamentele asumate prin contractele colective.

S-au făcut propuneri de către numeroși vorbitori pentru o mai precisă conturare în contractul de muncă, la angajare, a obligațiilor și răspunderilor ce revin salariaților în îndeplinirea sarcinilor și atribuțiilor în procesul de producție. De asemenea, considerăm că poate fi reținută și propunerea cu privire la dreptul salariaților de a lua cunoștință de caracterizarea activității lor profesionale, făcută de către șefii ierarhici.

Un număr mare de propuneri se referă la obligațiile ce revin conducătorilor unităților privind examinarea cu atenție și luarea în considerare a observațiilor critice, sugestiilor și propunerilor de măsuri formulate de salariații unității în cadrul adunărilor generale sau în alte împrejurări, precum și necesitatea de a se aduce la cunoștință salariaților respectivi modul cum au fost rezolvate problemele ridicate.

În legătură cu eficiența sancțiunilor disciplinare și caracterul educativ pe care trebuie să-l aibă, s-a stăruit asupra rolului ce revine sindicatelor pentru crearea unei opinii de masă împotriva celor care încalcă disciplina muncii și s-a propus ca în acest scop, conducerea unității împreună cu comitetul sindicatului să aducă la cunoștință colectivului de muncitori abaterile săvîrșite de unii angajați, cum și sancțiunile aplicate.

Desigur că sfera problemelor abordate, a propunerilor și sugestiilor ce s-au făcut, este mult mai largă decît cea care a putut fi înfățișată în această informare. Criticile, propunerile și sugestiile făcute constituie laolaltă un bogat material de reflecție care va trebui să fie analizat cu grija atât cu prilejul definițiilor legii cit și cu prilejul elaborării altor acte normative.

Amploarea pe care a luat-o dezbaterile publică în jurul acestui proiect, interesul manifestat de către masa salariaților față de prevederile lui, poziția justă și fermă adoptată de cei care au luat cuvîntul în cadrul adunărilor sau cu alte ocazii, ne îndreptățește să credem că prin trecerea lui în viață se va produce o profundă cotitură pentru instaurarea unui climat de ordine și disciplină în toate unitățile, se va realiza un pas important pentru crearea unor condiții care să permită ca rezultatele activității economice să fie la înălțimea eforturilor pe care le fac partidul și guvernul pentru dezvoltarea sustinută a industriei, agriculturii științei și culturii, pentru ridicarea nivelului la nivelul de trai al poporului nostru.

Considerăm necesar ca sindicatele, împreună cu organizațiile de tineret și de femei sub îndrumarea organelor de partid să desfășoare o largă și susținută muncă politico-educativă în fiecare întreprindere și instituție, să folosească multiformele forme și mijloace ale muncii politice, precum și baza materială de care dispun în vederea creșterii nivelului de masă combative împotriva tuturor manifestărilor de indisciplina și celor care încalcă normele stabilitate, să întreprindă măsuri eficiente care să ducă la ridicarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, la crearea unui climat prielnic desfășurării normale a procesului de producție.

În ce privește sindicatele, în așa-zisa Plinarsă C.C. al P.C.R. ca ele vor asigura toate eforturile, vor mobiliza toate forțele, pentru a lăsa privind organizarea și disciplina muncii să fie înțeleasă și acceptată de către toți oamenii muncii.

Îmi exprim, de asemenea, acordul cu celelalte documente prezentate plenarei care se referă la Programul național de dezvoltare a agriculturii, la proiectul de lege privind îmbunătățirea calității produselor în activitatea organizațională a partidului și la compoziția și misarea cadrelor din nomenclatura organelor de partid și de stat.

Subliniez activitatea rodnică laborioasă a conducătorilor partidului personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, pe planul relațiilor internaționale, poziția principială și consecventă a partidului nostru în problemele internaționale și ale relațiilor cu partidele comuniste și muncitorești frățești — poziție cu care mă declar în deplin de acord.

două mari programe naționale, amplă expunere a tovarășului Nicolae Ceaușescu în încheierea primelor două puncte de pe ordinea de zi, documentele de excepțională valoare teoretică și practică pentru partidul nostru, pentru națiunea noastră socialistă, model de abordare creatoare a problemelor economice, au înfățișat coordonatele dezvoltării agriculturii în domeniul îmbunătățirii forței funciare, în dezvoltarea zootehniei, liniile directoriale prin a căror trecere în viață va spori aportul acestei ramuri la dezvoltarea economiei naționale, la ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului nostru.

Proiectele de lege supuse dezbaterii plenarei, care urmează să fie legitate de Marea Adunare Națională, creează așa cum s-a subliniat și în comisiile Comitetului Central, cadrul unei activități fructuoase care va contribui la creșterea responsabilității la toate nivelele, la întărirea disciplinei, la creșterea aportului colectivului uzinelor, a conducătorilor ministerelor și, inclusiv, a organelor și organizațiilor de partid la îmbunătățirea calității produselor. Proiectele de lege pe care le discutăm răspund unor cerințe imperioase ale dezvoltării României în actuala etapă și se înscriu ca o parte integrantă a complexului de măsuri adoptat de partid pentru perfecționarea continuă a activității economice.

În continuare vorbitorul a spus: Deși s-au obținut rezultate în utilizarea mai bună a timpului de lucru, totuși așa vrea să spun că sînt încă multe neajunsuri. Se însoțesc încă timp de lucru, mai ales din motive subiective, absențe nemotivate, învoiri și concedii fără plată, întreruperi în cadrul schimburilor. În formele plenare, în în structura timpului neutilizat, absențele nemotivate în Capitală reprezintă 10 la sută. Chiar la nivelul ministerelor și centralelor se convoacă încă multe sedințe în timpul programului de lucru care sustrag cadrele de conducere de la soluționarea unor probleme stringente ale producției. Cred că va trebui să examinăm mai atent și noi pe linie de partid, și conducerea ministerelor posibilitatea unor forme mai eficiente și mai operative deținere a acestor sedințe, pentru a nu mai reține zile de la rîndul la minister cadrele de conducere și a le da posibilitatea să soluționeze problemele. În acest sens, este necesar ca centralele și ministerele să mute în mai mare măsură centrul de greutate al activității lor în întreprinderi, acolo unde se produc bunurile materiale. Așa vrea să spun în fața plenarei că nici noi n-am manifestat destulă exigență în legătură cu indisciplina și va trebui, în spiritul legii care se va adopta, să ne gîndim la o serie de măsuri mult mai energice pentru ca într-adevăr să punem ordine în toate domeniile.

Subliniind că proiectul de lege privind organizarea și disciplina muncii în unitățile socialiste a fost larg dezbătut în adunările colectivelor de muncă din Capitală, vorbitorul a spus în continuare: În cadrul dezbaterilor au luat cuvîntul aproape 4.000 de salariați și s-au făcut peste 1.300 de propuneri. Foarte mulți participanți la dezbateri au propus ca salariații să aibă obligația să lucreze în întreprindere cel puțin 5 ani. În loc de 3 ani, cit este prevăzut în proiectul de lege. Scotește îndreptățită această propunere și susțin să fie introdusă în proiectul de lege care va fi supus legitării Marii Adunări Naționale.

Declarîndu-se întru totul de acord cu conținutul proiectului de lege privind asigurarea și controlul calității produselor, vorbitorul a subliniat că legea nu rezolvă de la sine, problema calității. Totul depinde, în ultimă instanță, de munca colectivului în întreprinderi, de fiecare muncitor de fiecare specialist, de activitatea politico-organizatorică pe care o vor desfășura

organele de partid, sindicatele, organizațiile de tineret, care vor trebui să-și concentreze eforturile pentru respectarea întru totul a prevederilor acestei legi.

După ce a arătat că informările privind efectivul și compoziția partidului și selecționarea, pregătirea și promovarea cadrelor, dezbătute în comisiile pentru problemele organizatorice a Comitetului Central și supuse examinării plenarei, ridică o serie de probleme noi, concludii și sarcini care se desprind pentru activitatea organelor și organizațiilor de partid, vorbitorul a spus: am înțeles că anul numărul cit și compoziția membrilor de partid primiti în anul 1969 au contribuit la întărirea organizațiilor noastre de partid, la sporirea influenței și autorității lor în rîndul oamenilor muncii. La 28 februarie a.c. efectivul organizației de partid a Capitalei era de peste 191.000 membri de partid. Pe bună dreptate, însă, s-a criticat faptul că procentul membrilor de partid în totalul muncitorilor e încă mic în București. Noi am examinat la sfîrșitul lunii ianuarie această situație și am ajuns la concluzia că va trebui să asigurăm o mai bună conducere a muncii de primire în partid, orientînd activitatea mult mai ferm spre unitățile noi, spre întărirea continuă a organizațiilor de partid din întreprinderile constructoare de mașini, din domeniul chimiei, din industria ușoară și alimentară, din învățămîntul superior și din unitățile comerțului și cooperatelor.

În continuare, vorbitorul s-a referit la unele aspecte ale selecționării, pregătirii și promovării cadrelor. El a subliniat că, deși în acest domeniu s-au obținut rezultate bune, existînd cadre competente în toate sectoarele, care muncesc cu pasiune pentru îndeplinirea sarcinilor, totuși în selecționarea, pregătirea politico-ideologică și educarea etică a cadrelor se mențin o seamă de lipsuri, neîmpliniri și rămîineri în urmă. Principalul neajuns îl constituie faptul că nu peste tot se acordă atenția cuvenită cunoașterii cadrelor. În al doilea rînd, sînt încă unele cadre care după absolvirea unor cursuri, școli, nu mai depun eforturi susținute pentru lărgirea orizontului lor cultural, ideologic, la care bine înțeles se adaugă și slabul control al organelor și organizațiilor de partid în acest domeniu. Și în sfîrșit, un alt neajuns îl constituie faptul că unele organe și organizații de partid cunosc insuficient preocupările cadrelor, comportarea lor, nu intervin, mai ferm atunci cînd apar neajunsuri. Deficiențele existente puteau fi prevenite sau înlăturate din timp dacă organizațiile de partid ar fi manifestat mai multă combativitate și exigență, iar comitetele municipale și ale sectoarelor ar fi desfășurat o muncă mai temeinică de cunoaștere și educare a cadrelor. Se impune — a spus vorbitorul — să acordăm cea mai mare atenție ridicării nivelului de pregătire profesională și politico-ideologică a cadrelor, educării lor multilaterale, astfel încît prin competența, spiritul de răspundere și inițiativă, prin întreaga lor atitudine și comportare să constituie un exemplu pentru ceilalți oameni ai muncii în îndeplinirea sarcinilor pe care partidul le pune în fața noastră. Tată de ce, a_vînd în vedere indicațiile tovarășului Ceaușescu, scoteam că e bine să completăm măsurile preconizate în informare cu elaborarea unui program privind perfecționarea pregătirii politice-ideologice a cadrelor.

As dori, în încheiere, ca în numele comitetului municipal de partid, să asigurăm plenara Comitetului Central, personal pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, că vom consacra întreaga noastră capacitate, putere de muncă perfecționării continue a activității noastre, înfăptuirii exemplare a sarcinilor mari pe care conducerea partidului le pune în fața noastră.

rea și stăpînirea problemelor tehnicii noi.

Analizîndu-ne însă critic activitatea, trebuie să informez plenara că noi, membrii biroului județean, nu am ajutat întotdeauna în mod concret organizațiile de partid. Participăm la viața organizațiilor de partid mai mult în preajma adunărilor generale ale salariaților, cu ocazia lansării planului de producție. Ne-am dat seama că este o practică greșită și ne-am propus să ajutăm organizațiile de partid pe baza unui program lunar, începînd cu cele care au greutăți mai mari în îndeplinirea planului. Vom accorda acest ajutor prin colectivele de activități și specialiști, conduse de un membru al biroului. Ele nu vor pleca din respectiva unitate pînă ce nu se va observa o îmbunătățire a activității, sub toate aspectele. Ne preocupăm să dăm fiecărui membru de partid sarcini concrete și să introducem regula ca sistematic să raporteze cum le duce la îndeplinire.

Dorim, tovarăși, ca și la unele ministere să se schimbe optica de lucru privind disciplina. Noi sîntem împotriva deplasărilor cu caracter superficial, informativ, pe care le fac unii reprezentanți ai ministerelor, în întreprinderi și pe santiere. Nu știu dacă și în alte locuri se întîmplă așa, dar uneori, după ce un tovarăș ministru adjunct sau chiar ministru, se stringe un adevarat cortegiu de oameni scoși din producție. Din păcate, după aceste vizite, de multe ori lucrurile continuă să se desfășoare tot ca înainte. Dorim deci ca, chiar sedințele de comandamente și alte analize să se desfășoare după programul de lucru, pentru ca în timpul efectiv rezervat producției să se poată supraveghea lucrările, să se dea asistență tehnică la fața locului. Un exemplu în acest sens îl oferă Combinatul de materiale de construcții de la Cîmpulung. Deși de mai multe ori aici s-au deplasat tovarășii de la Ministerul Construcțiilor Industriale și de la Ministerul Industriei Materialelor de

Construcții, ei nu au reușit să se pună de acord față-o seama de probleme, din care cauza lucrările se desfășoară și în prezent necorespunzător.

În continuare, vorbitorul s-a referit pe larg la necesitatea stimulării combativității membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii. Nu trebuie să lipsim nici o organizație de bază de posibilitatea de a pune în dezbateri, în mod deschis, fără nici o influență din afară, manifestările antisociale, tendințele de capătulă, actele de indisciplina, indiferent cine ar fi persoana care le comite. Netoleranță lipsurile nimănui. Vom reduce la maximum abaterile membrilor de partid, vom crea cu adevărat o opinie sănătoasă care va cultiva și dezvoltă și mai mult înaltele virtuți ale partidului nostru.

Abordînd unele aspecte ale educării politice a tineretului, vorbitorul a spus: Foarte mulți tineri nu cunosc greutățile pe care le-au avut de înfruntat pe de învins generațiile anterioare. Ei cred că tot ceea ce avem astăzi există de cînd lumea. Într-uit în județul nostru lucrează în producție foarte mulți tineri, propun Comitetului Central al U.T.C.-ului să trimită la Pitești activiști care, împreună cu noi, cu biroul județean de partid, să examineze metodele cele mai potrivite pentru educarea tineretului. Ne-am propus ca în munca noastră de partid, în propaganda de partid, în munca politică de masă, să punem un accent mai mare pe explicarea conținutului legilor statului nostru și această acțiune am început-o cu activiștii comitetului județean de partid Dorim ca proverbul românesc „Unde lege, nu-i tocmeară” să fie o realitate în viața social-economică a județului.

În încheiere, vorbitorul și-a exprimat acordul deplin față de documentele plenarei, dînd asigurări conducerii partidului că organizația de partid din Argeș va milita cu energie pentru înfăptuirea tuturor sarcinilor ce-i revin din vastul program al dezvoltării multilaterale a societății noastre.

Cuvîntul tovarășului Ilie Făsui

Mă declar întru totul de acord cu materialele supuse dezbaterii actuale sedințe plenare a Comitetului Central — a spus tot. Prim-secretar al Comitetului județean Caraș-Severin al P.C.R. Sint întru totul de acord cu cîntările făcute la adresa organelor și organizațiilor de partid, cu concluziile și sarcinile ce se desprind pentru noi și mă angajez, de la această tribună, în fața Plenarei Comitetului Central, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, în numele organizației județene de partid, că vom depune toate eforturile și străduințele noastre pentru aplicarea în viață a sarcinilor ce izvorăsc din aceste documente.

În continuare, vorbitorul a spus: Așa cum s-a subliniat la Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român și la Plenara Comitetului Central din decembrie 1969, dezvoltarea și modernizarea economiei țării noastre, în concordanță cu

realizările științei și tehnicii contemporane, impune ridicarea necontenită a calității producției, ca o condiție esențială a creșterii eficienței întregii activități economice, a valorificării superioare a muncii. Această sarcină trebuie să preceapă cu altă mai mult societatea noastră, întregul popor, cu cit dezvoltarea diviziunii internaționale a muncii conduce la o competitivitate tot mai susținută pe piața externă. Măsurile cuprinse în proiectul de lege privind asigurarea și controlul calității produselor, supus dezbaterii Plenarei Comitetului Central, oglindesc preocuparea constantă a conducerii de partid și de stat, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru ridicarea întregii activități economice în țara noastră pe o treaptă calitativă superioară.

După ce a prezentat pe larg potențialul industrial din județul Caraș-Severin, succesele dobîndite în creșterea produc-

ției și ridicarea calității produselor, vorbitorul a arătat: În ansamblul măsurilor preconizate de partid și guvern pe linia îmbunătățirii activității de conducere și organizare a economiei, legea privind asigurarea și controlul calității produselor va constitui obligațiile, atribuțiile și răspunderile tuturor celor ce concure la asigurarea calității a produselor. Considerăm întru totul justificată precizarea cuprinsă în proiectul de lege privind condițiile materiale și tehnice pe care trebuie să le asigure ministerele economice, centralele industriale, altele pentru producția internă și de export, cit și pentru asimilarea de noi produse. Credem însă că proiectul, în sine, se pot aduce încă anumite îmbunătățiri și scopul de a se preciza cu mai multă claritate unele atribuții și pentru a se delimita mai strict anumite responsabilități. Fără îndoială răspunderea pentru un produs revine executantului, și el este obligat nu numai să respecte tehnologiile stabilite și sarcinile prevăzute în Stas, dar să folosească și materiile prime și materialele corespunzătoare. În unele ramuri, cum este siderurgia, bîndoară, unde se folosesc multe materii prime din diferite surse, și în special din import, răspunderea pentru utilizarea unor materiale necorespunzătoare trebuie să revină și organelor însărcinate cu aprovizionarea, respectiv ministerului și departamentului de resort din C.S.P. După părerea noastră, ar trebui precizate în actele normative mai clar și sarcinile ce revin organelor economice centrale, mai ales în ceea ce privește stabilirea fondurilor pentru investiții și a priorităților în ce privește folosirea fondurilor destinate laboratoarelor cu aparate de măsură și control.

Vorbitorul a analizat apoi unele aspecte ale asimilării de noi produse și modernizării celor din fabricația curentă. În încheiere, vorbitorul a arătat: Documentele pe care le dezbateri reflectă concludența efortului conducerii de partid și de stat de a perfecționa metodele și formele de conducere ale economiei, de a le da un cadru legislativ. Alături de legea organizării și disciplinei muncii, legea contractelor economice va avea fără îndoială o influență pozitivă în ce privește interesarea tuturor oamenilor muncii din industrie la ridicarea calității produselor. Pornind de la aceste convingeri, comitetul județean de partid va asigura o largă popularizare a măsurilor stabilite de plenară, desfășurînd concomitent o intensă activitate organizatorică de mobilizare a comunistilor, a tuturor oamenilor muncii la aplicarea consecventă a sarcinilor stabilite, pentru a elimina, în cel mai scurt timp, neajunsurile ce se mai manifestă, pentru a ridica calitatea producției la nivelul cerințelor actuale.

Cuvîntul tovarășului Ludovic Fazekas

În cuvîntul său, primul secretar al Comitetului județean Harghita al P.C.R. s-a referit la proiectul de lege privind asigurarea și controlul calității produselor și la proiectul legii organizării și disciplinei muncii în unitățile socialiste de stat. Problemele care constituie obiectul acestor documente importante — a spus vorbitorul — au fost dezbătute și în județul nostru, cu mult interes, de oamenii muncii, care și-au exprimat aprecierile și adesea față de măsurile ce se preconizează a fi ridicate la rang de lege.

Abordînd în continuare unele aspecte ale pregătirii cadrelor de muncitori calificați și maiștri, vorbitorul a subliniat, între altele, necesitatea stabilirii unor cifre de școlarizare realiste în învățămîntul profesional și tehnic, care să fie aprobate în perspectiva prevederilor viitorului cincinal. Totodată, el a relevat necesitatea de a se accorda o atenție deosebită pregătirii maiștrilor, al căror număr nu a crescut în ultimii ani în ritmul cerut de

dezvoltarea economiei naționale. După ce a insistat asupra sarcinii organelor locale din fiecare județ de a se preocupa de asigurarea specialiștilor cu studii superioare, vorbitorul a propus să se studieze utilitatea creșterii cifrelor de școlarizare în învățămîntul superior de arhitectură.

Referîndu-se în continuare la unele prevederi ale proiectului de lege privind asigurarea și controlul calității produselor, vorbitorul a propus să se nu-merească în toate județele care au obligații de export un reprezentant al organelor de stat pentru controlul calității mărfurilor.

În încheiere, vorbitorul a spus: Exprim și cu acest prilej adevărună deplină a oamenilor muncii din județul Harghita — români și maghiari — la politica internă și externă a partidului, hotărîrea lor de a munci neabătut pentru înfăptuirea ei, de a transpune hotărîrile ce le va adopta plenara într-un program de lucru concret, pentru fiecare comunist, pentru fiecare om al muncii.

CU PRIVIRE LA EFECTIVUL ȘI COMPOZIȚIA PARTIDULUI, SELECȚIONAREA, PREGĂTIREA ȘI PROMOVAREA CADRELOR DIN NOMENCLATURA ORGANELOR DE PARTID

Cuvîntul tovarășului Gheorghe Năstase

Examinînd informările Comitetului Executiv cu privire la efectivul și compoziția partidului, selecționarea, pregătirea și promovarea cadrelor din nomenclatura organelor de partid, plenara Comitetului Central a dat o apreciere pozitivă muncii politice și organizatorice desfășurate de organele și organizațiile de partid pentru traducerea în viață a hotărîrilor Congresului al X-lea al P.C.R. referitoare la întărirea continuă a rîndurilor partidului, îmbunătățirea muncii cu cadrele, creșterea rolului conducător al organizațiilor de partid în toate domeniile de activitate.

Organele și organizațiile de partid au îndrănut cu mai multă grijă munca de primire în partid, au acordat mai multă atenție calităților morale-politice și profesionale ale celor ce au solicitat primirea în rîndurile partidului, ceea ce a dus la creșterea efectivului partidului, la îmbunătățirea compoziției sale sociale, la o mai bună repartizare a comu-

niștilor în principalele sectoare de activitate.

La 1 martie a.c. partidul nostru număra 1.999.720 membri, cu 139.600 mai mulți decît la sfîrșitul anului 1968. Din rîndurile partidului fac parte cel mai înalți muncitori, tărani și intelectuali, militanți activi pentru înfăptuirea politicii partidului de dezvoltare multilaterală a orînduirii noastre socialiste.

În prezent, peste 19 la sută din populația ocupată în sfera producției materiale și în activitatea social-culturală fac parte din Partidul Comunist Român; în industrie acest procent reprezintă 30 la sută față de 25,7 la sută în 1968. După ocupația actuală, 867.290 membri de partid sînt muncitori, reprezentînd 43,37 la sută din efectivul partidului, asigurîndu-se astfel preponderența elementului muncitoresc în partid. La sate și în defășoară activitatea 875.478 comu-niști, din care 531.447 (26,58 la sută din totalul membrilor de partid) sînt țărani, consti-

tuind o puternică forță în aplicarea hotărîrilor partidului în agricultură, în dezvoltarea economică și edilitar gospodărească a comunităților. Din rîndurile partidului fac parte însemnat număr de ingineri, economiști, cadre didactice, oameni de știință, artă, cultură și alți intelectuali. În prezent sînt membri ai partidului 25,2 la sută din totalul membrilor Academiei Republicii Socialiste România, al doctorilor doctoranți și al doctorilor în științe, 46,0 la sută din cel al inginerilor și peste 50 la sută din totalul cadrelor didactice.

Compoziția națională a partidului reflectă structura națională a populației din țara noastră: 88,81 la sută dintre membrii partidului sînt români, 8,41 la sută — maghiari, 1,25 la sută — germani, iar 1,53 la sută de alte naționalități.

A crescut numărul femeilor în partid, ajungînd la 455.261, adică 22,77 la sută din totalul membrilor de partid.

Compoziția socială a partidului, precum și pregătirea politică, profesională și calitățile morale ale membrilor de partid asigură unitatea și coeziunea de nezdruccinat a rîndurilor partidului, capacitatea sa de a mobiliza oamenii muncii din industrie, agricultură, învățămînt, cultură, din toate domeniile de activitate la înfăptuirea politicii sale, de a-și exercita rolul conducător în societatea noastră.

Organele și organizațiile de partid s-au ocupat cu mai multă grijă de educarea partinică a comunistilor, de dezvoltarea pregătirii lor politico-ideologice. Dezbateri în organizațiile de partid și cu întregul popor a documentelor Congresului al X-lea al P.C.R., acțiunile desfășurate cu prilejul aniversării unui sfert de secol de la eliberarea patriei au avut un rol puternic în însușirea politicii marxist-leniniste a partidului și a programului său de înflorire a patriei, în creș-

(Continuare în pag. a 6-a)

Cuvîntul tovarășului Virgil Cazacu

Plenara Comitetului nostru Central, prin problemele deosebite însemnătate supuse dezbaterii, are semnificații majore și va exercita o puternică influență în dezvoltarea economiei, în întreaga activitate a organelor și organizațiilor de partid — a spus tot. Virgil Cazacu, secretar al Comitetului municipal București al P.C.R. Cele

lucrările plenare ale Comitetului Central, prin problemele deosebite însemnătate supuse dezbaterii, are semnificații majore și va exercita o puternică influență în dezvoltarea economiei, în întreaga activitate a organelor și organizațiilor de partid — a spus tot. Virgil Cazacu, secretar al Comitetului municipal București al P.C.R. Cele

LUCRĂRILE PLENAREI C.C. AL P.C.R.

(Urmare din pagina 5)

rea conștiinței politice și stimulare inițiativei membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii.

Plenara Comitetului Central a apreciat pozitiv activitatea organelor de partid, organizațiilor de masă și obștești, a ministerelor și celorlalte instituții centrale în domeniul selecționării, pregătirii și promovării cadrelor. În decursul anilor, partidul nostru a format un puternic și valoros detașament de cadre din rândurile clasei muncitoare, țărânilor și intelectualității, care au acumulat o bogată experiență în opera de construire a socialismului, care aduc o însemnată contribuție la înfăptuirea sarcinilor trasate de partid în toate domeniile de activitate, își dăruiesc întreaga lor capacitate de servicii cu devotament a poporului, înfiorării patriei noastre socialiste. Din efectivul de 4698 de comunisti aleși în comitetele județene de partid, 2144, adică 45,6 la sută, sînt muncitori și cadre provenite din rândul muncitorilor care îndeplinesc diferite funcții pe linie de partid, de stat, în economie; muncitorii și țărânii reprezintă 64,2 la sută dintre membrii comitetelor județene de partid. Majoritatea covârșitoare a activiștilor de partid au un stagiu îndelungat în munca politică; din totalul acestora, 23 la sută au o vechime în munca politică între 10—15 ani, iar 40 la sută peste 15 ani.

În diferite funcții de răspundere au fost promovate un număr însemnat de cadre din rândurile muncitorilor, țărânilor, intelectualilor, ale oamenilor muncii aparținând naționalităților conlocuitoare, cu o bună pregătire politică, ideologică și profesională, cu experiență în munca de conducere. Peste 69 la sută din membrii birourilor comitetelor județene de partid, 46 la sută din activiștii comitetelor județene și 36 la sută din cei ai comitetelor municipale și orașenești de partid au absolvit sau urmează cursurile institutelor de învățământ superior, 84 la sută din activiștii comitetelor județene, municipale și orașenești sînt absolvenți ai școlilor de partid de 1—3 ani, iar după profesia de bază 81 la sută dintre ei sînt muncitori, maeștri și tehnicieni.

În activitatea lor organele de partid se sprijină pe un larg activ obștesc, format din lucrători din toate domeniile de activitate, care aduc o valoroasă contribuție la studierea și soluționarea problemelor economice și social-culturale. Ținînd seama de rolul sindicatelor, al U.T.C., al celorlalte organizații de masă și obștești, organele de partid s-au preocupat în mai mare măsură cu în funcțiile de răspundere ale acestor organizații să fie promovate cadre capabile să rezolve în bune condiții sarcinile încredințate.

În urma aplicării măsurilor privind îmbunătățirea organizării și funcționării ministerelor și instituțiilor centrale, aparatul acestora s-a redus cu 39 la sută, s-a asigurat îmbunătățirea substanțială a raportului dintre personalul de conducere și cel de execuție.

Plenara Comitetului Central a constatat, totodată, că în activitatea desfășurată de către organele și organizațiile de partid pentru întărirea rîndurilor partidului și pentru selecționarea, pregătirea și promovarea cadrelor se vădese unele neajunsuri.

Unele organizații de partid dovedesc insuficiență exigență față de calitățile politice, profesionale și morale ale celor ce solicită primirea în rîndurile partidului. Sînt cazuri cînd comitete județene, municipale, orașenești și comunale nu conduc în mod concret și diferențiat munca de primire în partid pentru a asigura existența unor organizații puternice în toate locurile de muncă. În unele cooperative agricole de producție, pe șantiere de construcții, în exploatarea forestieră și în întreprinderi date recent în funcțiune nu s-a desfășurat o activitate susținută pentru întărirea organizațiilor de partid.

Unele organe și organizații de partid se preocupă insuficient de pregătirea politico-ideologică și educarea partinică a comunistilor, nu iau poziție combativă față de acei membri de partid care nu-și îndeplinesc cu răspun-

der sarcinile profesionale și obștești, se abate de la normele disciplinei și moralei de partid. Unele organe de partid și de stat nu desfășoară o muncă susținută și de perspectivă pentru formarea din timp a cadrelor din rîndul cărora, atunci cînd nevoile cer, să poată selecționa și promova pe cele mai bune în funcții de răspundere. În munca lor cu cadrele, unele organe de partid, de stat și obștești nu manifestă exigența necesară față de calitățile politice, profesionale și morale ale celor care îndeplinesc funcții de conducere în unitățile economice, pe linie de stat, în activitatea culturală și socială. Mai sînt cazuri cînd promovarea cadrelor se face pe bază de relații și cunoștințe personale. Unele organe de partid nu acționează cu suficientă fermitate pentru prevenirea și combaterea manifestărilor negative ce apar în comportarea și profilul etic al unor cadre, pentru educarea lor în spiritul respectării stricte a principiilor echității și legalității socialiste.

După absolvirea cursurilor și școlilor de partid sau de stat, unii activiști de partid, de stat, din economie, nu se ocupă, în continuare, de perfecționarea pregătirii lor profesionale și politice, de acumularea de noi cunoștințe care să le permită rezolvarea în condiții mai bune și cu eficiență sporită a sarcinilor ce le revin.

Este încă scăzut numărul de femei în activul de partid, al organizațiilor de masă, în funcții de conducere din întreprinderi și instituții.

Ministerele nu au urmărit în toate cazurile cum sînt asigurate cu specialiști centrale, grupurile de uzine și combinatele industriale, mai cu seamă cele din provincie, nu s-au îngrijit de a repartiza acestor unități un număr corespunzător de ingineri și economiști.

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român a stabilit măsuri în vederea îmbunătățirii activității organelor și organizațiilor de partid pentru întărirea continuă a rîndurilor partidului, pentru selecționarea, pregătirea și promovarea cadrelor.

În continuare va trebui ca în rîndurile partidului să fie primii cei mai înalți muncitori, țărani, intelectuali, care prin munca, activitatea și comportarea lor se dovedesc demni de înalta calitate de membru al Partidului Comunist Român. Organele și organizațiile de partid trebuie să manifeste o exigență sporită față de calitățile profesionale, politice și morale ale celor care solicită primirea în partid.

Este necesar să se acorde o mai mare atenție primirii de noi membri în partid în întreprinderile intrate de curînd în funcțiune, pe șantierele de construcții, în întreprinderile agricole de stat, în cele de mecanizare a agriculturii, cooperative agricole de producție, facultăți, institute de proiectare și cercetare științifică, unități comerciale și ale cooperăției meșteșugărești, urmărindu-se întărirea numerică și calitativă a organizațiilor de partid din aceste unități.

Organele și organizațiile de partid au datorat să conducă mai îndeaproape munca politică pentru primirea de noi membri, ținînd seama de necesitățile întăririi muncii de partid în secții, sectoare, ateliere, șantiere, brigăzi, ferme etc.

Organizațiile de partid din întreprinderi, instituții și în special din unitățile agricole vor trebui să desfășoare o muncă politică susținută pentru a primi în partid un număr mai mare de femei care se evidențiază în activitatea profesională și obștească.

În județele în care, alături de români, trăiesc și alte naționalități — maghiari, germani, sirbi și alții — să se acorde mai multă atenție primirii în partid a oamenilor muncii aparținînd acestor naționalități.

Este necesar să se desfășoare o largă muncă de dezvoltare a pregătirii politice, ideologice și profesionale a comunistilor, îndeosebi a noilor membri de partid, pentru cunoașterea temeinică de către aceștia a hotărîrilor de partid și de stat, a prevederilor Statutului, a normelor vieții in-

terne de partid, în așa fel încît fiecare membru de partid să se manifeste ca un luptător activ pentru înfăptuirea politicii partidului și guvernului. O atenție deosebită trebuie acordată educării membrilor de partid și tuturor oamenilor muncii în spiritul eticii comuniste, al echității și dreptății sociale, al combaterii cu fermitate a oricăror manifestări negative din viața socială.

În scopul participării active a tuturor comunistilor la munca pentru aplicarea hotărîrilor partidului și guvernului, se impune ca organele de partid să-și sporească preocuparea pentru dezvoltarea democrației interne de partid, folosirea criticii și autocriticii, promovarea principiului muncii și conducerii colective, întărirea disciplinei și exigenței în îndeplinirea sarcinilor, stimularea inițiativei membrilor de partid, perfecționarea activității pentru elaborarea și controlul realizării hotărîrilor.

Periodic, membrii de partid, cadrele cu funcții de conducere vor trebui să raporteze în fața organelor și organizațiilor de partid asupra modului cum îndeplinesc sarcinile ce le-au fost încredințate.

Organele de partid, organizațiile de masă, ministerele și celelalte instituții centrale au datorat să desfășoare o activitate sistematică de selecționare și pregătire a cadrelor, corespunzător cerințelor actuale și de perspectivă din rîndul celor mai buni muncitori, țărani și intelectuali. Este necesar să se manifeste mai multă exigență în politica de cadre, să se asigure cunoașterea temeinică a cadrelor, precum și cultivarea calităților politice și profesionale ale acestora, respectarea neabătută a criteriilor stabilite de partid în acest domeniu, înlăturarea manifestărilor de subiectivism și superficialitate în aprecierea cadrelor.

Organele de partid trebuie să acorde în continuare o grijă deosebită promovării ca activiști de partid și ai organizațiilor de masă și obștești a unor cadre cu o temeinică pregătire politică, ideologică și profesională, cu o înaltă ținută morală, care dovedesc devotament și abnegație în înfăptuirea hotărîrilor de partid și de stat.

Este necesar ca ministerele și celelalte instituții centrale să analizeze modul de repartizare și folosire a inginerilor, economiștilor și altor cadre cu pregătire superioară și să stabilească măsuri menite să ducă la o distribuție rațională a acestora pe întreg teritoriul țării, în întreprinderi, centrale industriale, combinate, institute de proiectare și cercetare etc.

Ministerele și celelalte instituții centrale vor organiza, pe domenii de activitate, un sistem de cursuri scurte prin care să asigure reîmprobarea cunoștințelor și perfecționarea periodică a pregătirii profesionale a cadrelor de la toate nivelele, înarmarea acestora cu cunoștințe referitoare la organizarea și conducerea producției, a activității economice și sociale.

Pentru cadrele de partid și ale organizațiilor de masă se vor organiza cursuri cu programe și durate diferite, menite să îmbogățească cunoștințele lor politice, economice, de conducere a activității sociale, în raport cu cerințele actuale și de perspectivă ale muncii de partid.

Organele de partid trebuie să acorde o atenție deosebită ridicării nivelului politic și ideologic al cadrelor, educării lor în spiritul înaltei responsabilități față de partid și popor. Este necesar să se ia atitudine hotărâtă față de acele cadre care săvîșesc abateri de la legalitatea socialistă, de la conduita morală, să intensifice munca de educare politică a cadrelor.

Creșterea preocupării organelor și organizațiilor de partid pentru întărirea continuă a rîndurilor partidului, pentru îmbunătățirea muncii de selecționare și promovare a cadrelor, intensificarea activității de educare politică și ideologică a comunistilor, va contribui la realizarea în mai bune condițiuni a rolului conducător al partidului în întreaga sferă a vieții sociale, la înfăptuirea cu succes a programului elaborat de Congresul al X-lea al P.C.R. de dezvoltare multilaterală a orînduirii socialiste în patria noastră.

INFORMARE CU PRIVIRE LA ACTIVITATEA INTERNAȚIONALĂ A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ÎN 1969 ȘI PLANUL RELAȚIILOR EXTERNE ÎN ANUL 1970

În anul care a trecut — se arată în informarea prezentată — activitatea pe plan internațional al Partidului Comunist Român și a statului nostru a cunoscut o puternică dezvoltare: s-au intensificat și diversificat relațiile pe linie de partid și de stat cu țările socialiste, prin înțîniri și convorbiri între conducerea de partid și de stat, schimburi de delegații și de experiență, prin participarea la o serie de reuniuni internaționale; a crescut numărul partidelor comuniste și muncitorești din celelalte țări cu care partidul nostru întreține legături; s-au extins contactele cu partide socialiste; s-au întărit, într-o măsură însemnată, legăturile de solidaritate cu mișcările de eliberare națională și partidele democratice din țările Asiei, Africii și Americii Latine, cu alte forțe întîmperiale.

În prezent partidul nostru întreține și dezvoltă legături de colaborare cu 90 de partide comuniste și muncitorești, cu 22 mișcări de eliberare națională și partide democratice, cu aproximativ 20 de partide socialiste și alte formațiuni politice progresiste.

Subliniind că, potrivit liniei generale și hotărîrilor Congresului al X-lea, P.C.R. situează în centrul politicii externe prietenia și alianța cu țările socialiste, în informare se arată că în anul 1969 partidul și guvernul țării noastre au dezvoltat relațiile de colaborare multilaterală cu toate statele socialiste. În acest sens, se amintește că în 1969 delegații române de partid și de stat, conduse de tovarășul Nicolae Ceaușescu, au participat la înțînirea de la Budapesta a Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia (martie), la Sesiunea a XXIII-a (specială) a C.A.E.R., (întîlnă la Moscova (aprilie), precum și la înțînirea de la Moscova a conducătorilor de partid și de stat din R. P. Bulgariei, R. S. Cehoslovaciei, R. D. Germaniei, R. P. Poloniei, Republicii Socialiste România, R. P. Ungariei și U.R.S.S. (decembrie). Aceste înțîniri au prilejuit un schimb util de păreri și au demonstrat că, în pofida unor deosebiri de păreri și de aprecieri, atunci cînd discuțiile se poartă în spiritul stîmci și respectului față de părerile altora și cu dorința de a se găsi soluții reciproce acceptabile, se pot obține rezultate pozitive.

Comitetul Central, care a fost informat la timpul său despre conținutul convorbirilor, a dat o înaltă apreciere modului în care au acționat delegațiile române prezente la punctul de vedere al Partidului Comunist Român, contribuție constructivă pe care au adus-o la dezbaterile și soluționarea unor importante probleme de interes comun.

În afara discuțiilor purtate cu prilejul înțînirilor amintite, conducătorii ai partidului și statului nostru, în frunte cu tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer, au avut înțîniri cu conducătorii ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu tovarășii Leonid Brejnev și Alexei Kossighin, precum și cu conducătorii ai Partidului Muncitoresc Unit Polonez, în frunte cu tovarășii Wladyslaw Gomułka, și J. Cyrankiewicz. Au avut loc, de asemenea, înțîniri de la Timișoara și la Portile de Fier, dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Iosip Broz Tito, precum și înțîniri dintre președintele Consiliilor de Miniștri și dintre alți conducători de partid și de stat din România și R.S.F. Iugoslavia.

În toamna anului trecut, o delegație condusă de tovarășul Ion Gheorghe Maurer, a avut convorbiri la Pekin cu tovarășii Ciu En-lai și cu alți conducători ai Partidului Comunist Chinez, în probleme privind construcția socialistă în cele două țări, dezvoltarea relațiilor româno-chineze, evoluția vieții internaționale, situația din mișcarea comunistă.

Au continuat să se dezvolte relațiile de prietenie și solidaritate frățescă dintre P.C.R. și Partidul celor ce muncesc din Vietnam, dintre România și R.D. Vietnam, precum și cu Frontul Național de Eliberare și Guvernul Revoluționar Provizoriu din Vietnamul de Sud. Partidul și statul nostru acordă sprijin și ajutor multilateral eroicului popor vietnamez în lupta sa dreaptă pentru respingerea agresiunii americane.

O dezvoltare continuă, pe diferite planuri — se arată mai departe în informare — au înregistrat relațiile cu Republica Cuba, cu Partidul Comunist din Cuba. Se dezvoltă relațiile de colaborare cu Partidul Muncii din Coreea, precum și cu Partidul Popular Revoluționar Mongol.

Acordînd că și în anii precedenți, o mare importanță

schimbului de experiență cu partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste, P.C.R. a trimis în 1969 delegații de activiști în U.R.S.S., Bulgaria, Iugoslavia, Ungaria, R.D. Germană, Cehoslovacia, Polonia, Cuba, Mongolia; la rîndul lor, au sosit în schimb de experiență în țara noastră delegații de activiști ai partidelor comuniste din U.R.S.S., Bulgaria, Ungaria, Polonia, R.D. Germană, Cuba, Cehoslovacia, Mongolia, Iugoslavia. De asemenea, s-au lărgit schimburile de delegații între județe și orașe de graniță din România și din țările vecine.

În continuare, în informare se relevă că P.C.R. consideră că, în pofida deosebirilor de vederi care pot exista și există între partidele comuniste, hotărîrile este nu ceea ce le desparte, ci ceea ce le este comun și le unește — interesele supreme ale cauzelor socialismului și luptei antîmperiale. Pornind de la aceasta, partidul nostru a făcut în permanență eforturi pentru ca deosebirile de păreri să nu afecteze relațiile pe linie de partid și de stat, ci, dimpotrivă, să se promoveze măsuri pentru intensificarea și diversificarea acestor relații. După convingerea fermă a conducerii partidului nostru, se subliniază în informare, condiția fundamentală pentru dezvoltarea relațiilor de solidaritate internațională între țările socialiste, între partidele comuniste, o constituie respectarea neabătută a principiilor marxist-leniniste, ale independenței și suveranității, deplinei egalități în drepturi, neamoculului în treburile interne, avantajului reciproc, internaționalismului socialist. Subliniem și cu acest prilej că partidul și guvernul țării noastre au promovat și vor promova și în viitor, cu toată consecvența, aceste principii în relațiile cu țările socialiste, cu celelalte partide frățesti.

Amintind că România își dezvoltă colaborarea cu țările socialiste membre ale C.A.E.R., cu statele participante la Tratatul de la Varșovia, precum și cu țările socialiste ce nu fac parte din aceste organizații, în informare se reafirmă poziția P.C.R. care — în promovarea relațiilor dintre țările socialiste, dintre partidele comuniste — pornește de la perspectiva internaționalistă, corespunzătoare intereselor comunismului în lume, de a nu se limita legăturile de colaborare la un grup de state

socialiste, ci de a se asigura adîncirea cooperării și colaborării între toate țările sistemului socialist mondial, în interesul unității acestui sistem.

Mai departe, informarea prezintă activitatea Partidului Comunist Român pe linia dezvoltării continue a relațiilor de colaborare și solidaritate internațională cu partidele frățesti din țările nesocialiste.

Este apreciat pozitiv desfășurarea relațiilor de prietenie frățescă și strînsă colaborare cu Partidul Comunist Italian, continuarea schimburilor de păreri și a consultărilor — la nivelul conducerii — în diferite probleme ale mișcării comuniste internaționale. S-au adîncit legăturile tradiționale, de căldă prietenie frățescă, care leagă partidul nostru și Partidul Comunist din Spania. Se desfășoară, de asemenea, pozitiv relațiile cu Partidul Comunist Francez, la congresul cărui a participat o delegație a P.C.R., care a avut cu acest prilej convorbiri utile.

O contribuție deosebită la extinderea relațiilor P.C.R. cu partidele comuniste din țările europene au adus-o înțînirile și convorbirile tovarășului Nicolae Ceaușescu cu conducătorii și delegații ale acestor partide, precum și vizitele delegațiilor partidului nostru în țări vest-europene: Austria, Belgia, Danemarca, Elveția, Finlanda, Norvegia, Portugalia, R.F. a Germaniei, San Marino, Suedia. În cursul anului 1969, partidul nostru a primit vizita unei delegații a E.D.A. din Grecia.

Anul trecut a marcat, totodată, o creștere însemnată a legăturilor de prietenie și solidaritate cu partidele frățesti din America Latină înțîniri la nivel de conducere cu reprezentanții acestor partide, vizite efectuate în România, în 1969, de delegații ale partidelor comuniste din Guatemala, Argentina, Ecuador, Venezuela, ca și participarea unei delegații la Congresul Partidului Comunist din Chile constituie o expresie a relațiilor prietenești, de stimă și înțelegere reciprocă statornicite între comunistii români și latino-americani.

Partidul nostru s-a preocupat de extinderea și diversificarea relațiilor sale cu partidele comuniste din Asia. Sînt subliniate contactele și înțînirile la nivelul conducerilor de partid, consultările bilaterale, schimburile de delegații și informații între P.C.R. și Partidul Comunist din Japonia. Sînt, de asemenea, amintite vizitele și convorbirile fructuoase purtate cu reprezentanții ai celor două partide comuniste din India și Partidului Comunist din Australia.

Partidul nostru a militat pentru lărgirea contactelor și raporturilor sale tovarășești cu partidele comuniste din țările arabe — Maroc, Iordania, Liban, Siria, Irak și Sudan. Sînt relevante bunele relații cu partidele comuniste din Reunion, Mauritius și altele.

O contribuție de mare însemnată la dezvoltarea relațiilor P.C.R. cu celelalte partide comuniste și muncitorești a avut-o participarea la pregătirea și desfășurarea Consfătuirii internaționale a partidelor comuniste și muncitorești. În informare se reamintesc poziția partidului nostru față de această consfătuire și concluziile asupra rezultatelor ei, înalta apreciere dată poziției principiale, constructive, exprimate în cuvîntarea și declarațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu la consfătuire, modului în care delegația și-a îndeplinit mandatul încredințat de Comitetul Central, contribuției active a partidului nostru la elaborarea documente-

lor consfătuirii, la dezvoltarea relațiilor de solidaritate cu partidele comuniste.

În continuare, informarea subliniază însemnată Congresului al X-lea al P.C.R. ca primă mare manifestare internațională la puțin timp după consfătuire — la care au participat delegații ori s-au primit mesaje din partea a 85 de partide comuniste și mișcări de eliberare, incluzînd atît partide care au participat la Consfătuirea de la Moscova, cît și altele care nu au luat parte la consfătuire: astfel, și-a găsit confirmare practică posibilitatea, ca pe deasupra divergențelor, reprezentanții partidelor frățesti să se înțînască.

În cursul anului 1969 au vizitat țara noastră reprezentanți ai P.S.I.U.P. din Italia, Partidului Socialist din Belgia, Partidului Social-Democrat din Suedia, Uniunii Democratice a Poporului Muncitor din Finlanda, Partidului Socialist Popular din Danemarca. Totodată, delegații române au avut convorbiri cu conducerea Partidului Laburist din Marea Britanie, Partidului Socialist Italian, Partidului Socialist Francez, Partidului Muncitoresc din Norvegia, Partidului Socialist Japoniez, P.S.I.U.P., P. S. din Chile.

În spiritul politicii sale internaționaliste, partidul nostru și-a dezvoltat amplu legăturile de solidaritate cu mișcările de eliberare națională din țările unde popoarele oprimate luptă pentru cucerirea libertății și independenței, pentru dreptul la dezvoltare de sine stătătoare, pentru lichidarea definitivă a colonialismului și neocolonialismului, mișcări cărora România le acordă un larg sprijin politic și material. Au avut loc în 1969 convorbiri și înțîniri cu reprezentanți ai Uniunii Socialiste Arabe din R.A.U., Partidului Democrat din Guineea, Uniunii Democratice din Somalia. Conducătorii ai partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-au înțînit în 1969 și au purtat convorbiri cu conducătorii fronturilor de eliberare națională din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau și Laos.

Legăturile P.C.R. cu partidele frățesti s-au materializat și în alte forme, între care participarea la congrese, schimburi de lectori, de informații și materiale documentare, de lucrători în domeniul presei și școlilor de partid, schimburi de activiști la odihnă. Se relevă, de asemenea, că partidul nostru care este reprezentat în Colegiul de redacție al revistei „Probleme ale păcii și socialismului”, a participat cu o delegație la Consfătuirea Consiliului de redacție ținută la Praga în octombrie 1969, unde a expus punctul său de vedere asupra activității acestei publicații. Reprezentanții P.C.R. au participat recent la înțînirea secretarilor Comitetelor Centrale ale partidelor comuniste și muncitorești din unele țări socialiste, ținută la Sofia, prezentînd concepția partidului nostru cu privire la formele de colaborare între partidele frățesti în domeniul activității teoretice și ideologice.

În continuare a fost înfăptuit planul de relații externe ale partidului pe anul 1970, care se bazează pe liniile directorale ale politicii externe stabilite de Congresul al X-lea: dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie și colaborare cu toate țările socialiste, cu toate statele lumii, indiferent de orînduirea lor socială; extinderea legăturilor cu toate partidele comuniste și muncitorești; manifestarea solidarității active cu mișcările de eliberare națională, sporirea contribuției la cauza unității tuturor forțelor antîmperiale.

Pentru anul 1970 sînt prevăzute schimburi de vizite și în-

țîniri la diferite niveluri cu partidele frățesti din țările socialiste.

În informare se subliniază că delegații P.C.R. vor participa în mod corespunzător la congresele de partid și la manifestările jubiliare de stat la care vor fi invitați.

Pe lângă acțiunile organizate în țara noastră privind centenarul nașterii lui V.I. Lenin, reprezentanți ai partidului, ai organizațiilor obștești, oameni de știință, artă și cultură, participă activ la sesiuni științifice și simpozioane internaționale.

Preconizînd extinderea în continuare a relațiilor pe linia studierii experienței în munca de partid, planul prevede pentru 1970 trimiterile și invitarea în România a unui număr important de delegații ale partidelor frățesti din toate țările socialiste.

De asemenea, se prevăd măsuri pentru dezvoltarea schimburilor de delegații, a contactelor, convorbirilor și informărilor reciproce cu partidele comuniste și muncitorești din țările nesocialiste din Europa, America Latină, Asia, Africa, Orientul Mijlociu, în vederea întăririi solidarității internaționaliste și a unității mișcării comuniste.

Potrivit politicii P.C.R. de solidaritate activă și sprijinire multilaterală a mișcărilor de eliberare națională, se prevede intensificarea legăturilor de prietenie cu partidele democratice din tinerele state suverane, cu alte forțe politice antîmperiale. De asemenea, vor continua contactele și dialogurile cu partidele socialiste, mai ales în problemele securității în Europa.

În informare se subliniază că, în spiritul cerințelor existentei pașnice, corespunzător liniei sale politice generale determinate de realizarea acestui imperativ major al epocii noastre, România va depune în continuare eforturi susținute pentru întărirea colaborării și cooperării internaționale, își va dezvolta relațiile cu toate statele, fără deosebire de sistem social-politic, pe baza respectării principiilor universale valabile ale suveranității, egalității, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc; este reafirmată hotărîrea României de a-și aduce întreaga sa contribuție la realizarea securității europene, la înfăptuirea unor progrese pe calea dezarmării generale, în primul rînd prin eliminarea pericolului nuclear, la soluționarea politică, prin tratative, a problemelor care confruntă astăzi omenirea, la promovarea destinderii și întăririi păcii în lume.

Activitatea intensă desfășurată de P.C.R. în mișcarea comunistă și muncitorească, poziția sa activă, constructivă în problemele internaționale, promovarea consecventă a principiilor, pe care trebuie să se bazeze relațiile de solidaritate în mișcarea comunistă — se subliniază în informare — atestă că partidul nostru își îndeplinește cu toată răspunderea îndatoririle față de clasa muncitoare, față de națiunea noastră socialistă, cît și față de clasa muncitoare internațională.

Informarea relevă în încheiere ideea, că, în actualele condiții, P.C.R. consideră drept o înaltă îndatorire internaționalistă să nu se întreprindă nimic, de către nimeni, care să ducă la agravarea dificultăților din mișcarea comunistă. Comitetul Central al P.C.R. apreciază că aniversarea centenarului nașterii lui V. I. Lenin trebuie să constituie un puternic imbold pentru depășirea acestor dificultăți, pentru normalizarea relațiilor dintre țările socialiste, pentru refacerea și întărirea unității și solidarității partidelor frățesti.

În ceea ce-l privește, P.C.R. își reafirmă hotărîrea de a face tot ce depinde de el pentru întărirea solidarității de luptă a partidelor comuniste și muncitorești, pentru unirea tuturor forțelor progresiste și democratice contemporane, a întregului front antîmperialist, în slujba cauzei păcii, democrației, independenței naționale și progresului social.

VREMEA LUI CUZA — EPOCĂ A FĂURIRII STATULUI NAȚIONAL UNITAR ROMÂN

Puține sînt împrejurările din milenarul trecut de luptă al poporului român, cînd, într-o perioadă de timp așa de scurtă, în cîteva decenii — s-au derulat atîtea evenimente și înfăptuiri de importanță crucială pentru evoluția noastră istorică! Într-adevăr, în mai puțin de două decenii a fost pregătită, a izbucnit și s-a desfășurat revoluția de la 1848 în țările române — o situație de o parte și de alta a arcului carpatic — apreciată pe bună dreptate drept o energie manifestată a voinței de înnoire a societății românești, s-a înfăptuit Unirea Principatelor, actul de puternică afirmare a națiunii române, s-au adoptat legiuri care, prin conținutul și efectele lor au contribuit din plin la crearea și consolidarea statului național unitar român, la făurirea României moderne.

La recentul lui Alexandru Ioan Cuza onorarea și sarcina istorică de a conduce înfăptuirea, pe plan politic a acestor acte de mare rezonanță în istoria poporului nostru. Primul domn al Principatelor Unite, înfrînghia triumfului ideilor de progres, anticipa prin întreaga sa personalitate o eră nouă în istoria poporului român. Astfel, referindu-se la Al. I. Cuza Omul, Victor Placide aprecia pe bună dreptate că „omnitate caracterului și antecedentele sale răspundeau de viitorul țării“.

Realizarea unității politice a Principatelor a fost înecunecată unui proces istoric bogat în idei și fapte prezente în conștiința poporului nostru dar care, din motive de ordin tactic, nu apar în mod expres formulate în zilele revoluției de la 1848, ca tineri imediate ale acesteia. Ele vor fi în atenția revoluționarilor moldoveni emigranți și a celor munteni, care au trăit pentru cîteva luni bucuria victoriei revoluționare, sau se vor exprima prin glasul zecilor de mii de participanți la adunarea de la Alba Iulia, care au strigat unison: „Vrem să ne unim cu țara“.

Referindu-se la aceasta, N. Bălcescu arăta că dacă „împrejurările politice nu-i lătară a pune din început în programul lor chestia unității naționale“, revoluționarii au avut în vedere solidaritatea cu cei leagă cu toate ramurile nației române. La rîndul său, I. Ghica, explica, referindu-se la ideea de unire „între diferitele ramuri ale trunchiului român“, că „într-un timp de înfrînghiere și absolutismul stupid al guvernului cezarocrăiesc și al prinților nu lerta a dezbată această chestiune și a ajunge opinia publică la un rezultat. Deosebit de aceasta ar fi fost poate primejdia pentru românii a proclama principiul de unire între dinșii, la o epocă, cînd amîndouă imperiile (austriac și otoman — n.n.) de care ațirna cea mai mare parte a lor erau încă puternice“.

Că ideea unității era prezentă în rîndurile luptătorilor pașoptiști rezultă dintr-o serie de împrejurări și manifestări care au avut loc în perioada prer evoluționară, în timpul desfășurării revoluției sau în anii care au urmat înfrîngerii ei.

În suita de activități cu conținut revoluționar din epoca prerapospoștă, în care ideea unității naționale era prezentă pe primul plan, s-a situat discursul pronunțat de N. Bălcescu în fața studenților români din Paris, în noaptea de revelion a anului 1847, intitulat chiar de autorul lui „Privire asupra stărilor de față, asupra trecutului și viitorului Patriei“. „Tîna noastră“, afirma Bălcescu, „scotese că nu pentru alta decît unitatea națională a românilor. Unitate mai întîi de idei și simțăminte care să aducă apoi, cu vremea, unitate politică“. Este neîndoielnic că Bălcescu exprima simțămîntele unui popor aflat înădătat de condițiilor politice interne și mai ales a împrejurărilor externe, în imposibilitatea de a acționa deschis pentru realizarea lor.

Programul de acțiune comun, dezbătut și adoptat de revoluționarii români în martie 1848 la Paris, ca și încercarea de colaborare revoluționară muntean-transilvăneană constituia totodată, într-o formă neexprimată direct, ideea unității politice a tuturor românilor.

Condițiile istorice cunoscute au împiedicat însă transpunerea în viață a gîndurilor și planurilor care însușeau pe cel care aveau să părăsească curînd capitala Franței și să se îndrepte spre patrie. În aceste condiții ideea de unire apare pentru prima oară formulată într-un program revoluționar puțin timp după adunarea de la Blaj. Aflați în emigrare în Transilvania, revoluționarii moldoveni consemnau la punctul al șaselea al programului intitulat: „Principiile noastre pentru reformarea patriei“. „Unirea Moldovei și a Valahiei într-un singur stat neatinat românesc“. Cam în aceeași vreme, Mihail Kogălnicianu, în numele comitetului revoluționar moldovean, aprecia în „Dorințele partidei naționale din Moldova“ că unirea celor două principate era „cheia bolții fără de care s-ar prăbuși tot edificul național“. La rîndul lor, I. Ghica, explica, referindu-se la ideea de unire „între diferitele ramuri ale trunchiului român“, că „într-un timp de înfrînghiere și absolutismul stupid al guvernului cezarocrăiesc și al prinților nu lerta a dezbată această chestiune și a ajunge opinia publică la un rezultat. Deosebit de aceasta ar fi fost poate primejdia pentru românii a proclama principiul de unire între dinșii, la o epocă, cînd amîndouă imperiile (austriac și otoman — n.n.) de care ațirna cea mai mare parte a lor erau încă puternice“.

Că ideea unității era prezentă în rîndurile luptătorilor pașoptiști rezultă dintr-o serie de împrejurări și manifestări care au avut loc în perioada prer evoluționară, în timpul desfășurării revoluției sau în anii care au urmat înfrîngerii ei.

În suita de activități cu conținut revoluționar din epoca prerapospoștă, în care ideea unității naționale era prezentă pe primul plan, s-a situat discursul pronunțat de N. Bălcescu în fața studenților români din Paris, în noaptea de revelion a anului 1847, intitulat chiar de autorul lui „Privire asupra stărilor de față, asupra trecutului și viitorului Patriei“. „Tîna noastră“, afirma Bălcescu, „scotese că nu pentru alta decît unitatea națională a românilor. Unitate mai întîi de idei și simțăminte care să aducă apoi, cu vremea, unitate politică“. Este neîndoielnic că Bălcescu exprima simțămîntele unui popor aflat înădătat de condițiilor politice interne și mai ales a împrejurărilor externe, în imposibilitatea de a acționa deschis pentru realizarea lor.

Programul de acțiune comun, dezbătut și adoptat de revoluționarii români în martie 1848 la Paris, ca și încercarea de colaborare revoluționară muntean-transilvăneană constituia totodată, într-o formă neexprimată direct, ideea unității politice a tuturor românilor.

Condițiile istorice cunoscute au împiedicat însă transpunerea în viață a gîndurilor și planurilor care însușeau pe cel care aveau să părăsească curînd capitala Franței și să se îndrepte spre patrie. În aceste condiții ideea de unire apare pentru prima oară formulată într-un program revoluționar puțin timp după adunarea de la Blaj. Aflați în emigrare în Transilvania, revoluționarii moldoveni consemnau la punctul al șaselea al programului intitulat: „Principiile noastre pentru reformarea patriei“. „Unirea Moldovei și a Valahiei într-un singur stat neatinat românesc“. Cam în aceeași vreme, Mihail Kogălnicianu, în numele comitetului revoluționar moldovean, aprecia în „Dorințele partidei naționale din Moldova“ că unirea celor două principate era „cheia bolții fără de care s-ar prăbuși tot edificul național“. La rîndul lor, I. Ghica, explica, referindu-se la ideea de unire „între diferitele ramuri ale trunchiului român“, că „într-un timp de înfrînghiere și absolutismul stupid al guvernului cezarocrăiesc și al prinților nu lerta a dezbată această chestiune și a ajunge opinia publică la un rezultat. Deosebit de aceasta ar fi fost poate primejdia pentru românii a proclama principiul de unire între dinșii, la o epocă, cînd amîndouă imperiile (austriac și otoman — n.n.) de care ațirna cea mai mare parte a lor erau încă puternice“.

Că ideea unității era prezentă în rîndurile luptătorilor pașoptiști rezultă dintr-o serie de împrejurări și manifestări care au avut loc în perioada prer evoluționară, în timpul desfășurării revoluției sau în anii care au urmat înfrîngerii ei.

În suita de activități cu conținut revoluționar din epoca prerapospoștă, în care ideea unității naționale era prezentă pe primul plan, s-a situat discursul pronunțat de N. Bălcescu în fața studenților români din Paris, în noaptea de revelion a anului 1847, intitulat chiar de autorul lui „Privire asupra stărilor de față, asupra trecutului și viitorului Patriei“. „Tîna noastră“, afirma Bălcescu, „scotese că nu pentru alta decît unitatea națională a românilor. Unitate mai întîi de idei și simțăminte care să aducă apoi, cu vremea, unitate politică“. Este neîndoielnic că Bălcescu exprima simțămîntele unui popor aflat înădătat de condițiilor politice interne și mai ales a împrejurărilor externe, în imposibilitatea de a acționa deschis pentru realizarea lor.

Programul de acțiune comun, dezbătut și adoptat de revoluționarii români în martie 1848 la Paris, ca și încercarea de colaborare revoluționară muntean-transilvăneană constituia totodată, într-o formă neexprimată direct, ideea unității politice a tuturor românilor.

Condițiile istorice cunoscute au împiedicat însă transpunerea în viață a gîndurilor și planurilor care însușeau pe cel care aveau să părăsească curînd capitala Franței și să se îndrepte spre patrie. În aceste condiții ideea de unire apare pentru prima oară formulată într-un program revoluționar puțin timp după adunarea de la Blaj. Aflați în emigrare în Transilvania, revoluționarii moldoveni consemnau la punctul al șaselea al programului intitulat: „Principiile noastre pentru reformarea patriei“. „Unirea Moldovei și a Valahiei într-un singur stat neatinat românesc“. Cam în aceeași vreme, Mihail Kogălnicianu, în numele comitetului revoluționar moldovean, aprecia în „Dorințele partidei naționale din Moldova“ că unirea celor două principate era „cheia bolții fără de care s-ar prăbuși tot edificul național“. La rîndul lor, I. Ghica, explica, referindu-se la ideea de unire „între diferitele ramuri ale trunchiului român“, că „într-un timp de înfrînghiere și absolutismul stupid al guvernului cezarocrăiesc și al prinților nu lerta a dezbată această chestiune și a ajunge opinia publică la un rezultat. Deosebit de aceasta ar fi fost poate primejdia pentru românii a proclama principiul de unire între dinșii, la o epocă, cînd amîndouă imperiile (austriac și otoman — n.n.) de care ațirna cea mai mare parte a lor erau încă puternice“.

Că ideea unității era prezentă în rîndurile luptătorilor pașoptiști rezultă dintr-o serie de împrejurări și manifestări care au avut loc în perioada prer evoluționară, în timpul desfășurării revoluției sau în anii care au urmat înfrîngerii ei.

În suita de activități cu conținut revoluționar din epoca prerapospoștă, în care ideea unității naționale era prezentă pe primul plan, s-a situat discursul pronunțat de N. Bălcescu în fața studenților români din Paris, în noaptea de revelion a anului 1847, intitulat chiar de autorul lui „Privire asupra stărilor de față, asupra trecutului și viitorului Patriei“. „Tîna noastră“, afirma Bălcescu, „scotese că nu pentru alta decît unitatea națională a românilor. Unitate mai întîi de idei și simțăminte care să aducă apoi, cu vremea, unitate politică“. Este neîndoielnic că Bălcescu exprima simțămîntele unui popor aflat înădătat de condițiilor politice interne și mai ales a împrejurărilor externe, în imposibilitatea de a acționa deschis pentru realizarea lor.

Programul de acțiune comun, dezbătut și adoptat de revoluționarii români în martie 1848 la Paris, ca și încercarea de colaborare revoluționară muntean-transilvăneană constituia totodată, într-o formă neexprimată direct, ideea unității politice a tuturor românilor.

Condițiile istorice cunoscute au împiedicat însă transpunerea în viață a gîndurilor și planurilor care însușeau pe cel care aveau să părăsească curînd capitala Franței și să se îndrepte spre patrie. În aceste condiții ideea de unire apare pentru prima oară formulată într-un program revoluționar puțin timp după adunarea de la Blaj. Aflați în emigrare în Transilvania, revoluționarii moldoveni consemnau la punctul al șaselea al programului intitulat: „Principiile noastre pentru reformarea patriei“. „Unirea Moldovei și a Valahiei într-un singur stat neatinat românesc“. Cam în aceeași vreme, Mihail Kogălnicianu, în numele comitetului revoluționar moldovean, aprecia în „Dorințele partidei naționale din Moldova“ că unirea celor două principate era „cheia bolții fără de care s-ar prăbuși tot edificul național“. La rîndul lor, I. Ghica, explica, referindu-se la ideea de unire „între diferitele ramuri ale trunchiului român“, că „într-un timp de înfrînghiere și absolutismul stupid al guvernului cezarocrăiesc și al prinților nu lerta a dezbată această chestiune și a ajunge opinia publică la un rezultat. Deosebit de aceasta ar fi fost poate primejdia pentru românii a proclama principiul de unire între dinșii, la o epocă, cînd amîndouă imperiile (austriac și otoman — n.n.) de care ațirna cea mai mare parte a lor erau încă puternice“.

Că ideea unității era prezentă în rîndurile luptătorilor pașoptiști rezultă dintr-o serie de împrejurări și manifestări care au avut loc în perioada prer evoluționară, în timpul desfășurării revoluției sau în anii care au urmat înfrîngerii ei.

În suita de activități cu conținut revoluționar din epoca prerapospoștă, în care ideea unității naționale era prezentă pe primul plan, s-a situat discursul pronunțat de N. Bălcescu în fața studenților români din Paris, în noaptea de revelion a anului 1847, intitulat chiar de autorul lui „Privire asupra stărilor de față, asupra trecutului și viitorului Patriei“. „Tîna noastră“, afirma Bălcescu, „scotese că nu pentru alta decît unitatea națională a românilor. Unitate mai întîi de idei și simțăminte care să aducă apoi, cu vremea, unitate politică“. Este neîndoielnic că Bălcescu exprima simțămîntele unui popor aflat înădătat de condițiilor politice interne și mai ales a împrejurărilor externe, în imposibilitatea de a acționa deschis pentru realizarea lor.

Programul de acțiune comun, dezbătut și adoptat de revoluționarii români în martie 1848 la Paris, ca și încercarea de colaborare revoluționară muntean-transilvăneană constituia totodată, într-o formă neexprimată direct, ideea unității politice a tuturor românilor.

Condițiile istorice cunoscute au împiedicat însă transpunerea în viață a gîndurilor și planurilor care însușeau pe cel care aveau să părăsească curînd capitala Franței și să se îndrepte spre patrie. În aceste condiții ideea de unire apare pentru prima oară formulată într-un program revoluționar puțin timp după adunarea de la Blaj. Aflați în emigrare în Transilvania, revoluționarii moldoveni consemnau la punctul al șaselea al programului intitulat: „Principiile noastre pentru reformarea patriei“. „Unirea Moldovei și a Valahiei într-un singur stat neatinat românesc“. Cam în aceeași vreme, Mihail Kogălnicianu, în numele comitetului revoluționar moldovean, aprecia în „Dorințele partidei naționale din Moldova“ că unirea celor două principate era „cheia bolții fără de care s-ar prăbuși tot edificul național“. La rîndul lor, I. Ghica, explica, referindu-se la ideea de unire „între diferitele ramuri ale trunchiului român“, că „într-un timp de înfrînghiere și absolutismul stupid al guvernului cezarocrăiesc și al prinților nu lerta a dezbată această chestiune și a ajunge opinia publică la un rezultat. Deosebit de aceasta ar fi fost poate primejdia pentru românii a proclama principiul de unire între dinșii, la o epocă, cînd amîndouă imperiile (austriac și otoman — n.n.) de care ațirna cea mai mare parte a lor erau încă puternice“.

Că ideea unității era prezentă în rîndurile luptătorilor pașoptiști rezultă dintr-o serie de împrejurări și manifestări care au avut loc în perioada prer evoluționară, în timpul desfășurării revoluției sau în anii care au urmat înfrîngerii ei.

În suita de activități cu conținut revoluționar din epoca prerapospoștă, în care ideea unității naționale era prezentă pe primul plan, s-a situat discursul pronunțat de N. Bălcescu în fața studenților români din Paris, în noaptea de revelion a anului 1847, intitulat chiar de autorul lui „Privire asupra stărilor de față, asupra trecutului și viitorului Patriei“. „Tîna noastră“, afirma Bălcescu, „scotese că nu pentru alta decît unitatea națională a românilor. Unitate mai întîi de idei și simțăminte care să aducă apoi, cu vremea, unitate politică“. Este neîndoielnic că Bălcescu exprima simțămîntele unui popor aflat înădătat de condițiilor politice interne și mai ales a împrejurărilor externe, în imposibilitatea de a acționa deschis pentru realizarea lor.

Programul de acțiune comun, dezbătut și adoptat de revoluționarii români în martie 1848 la Paris, ca și încercarea de colaborare revoluționară muntean-transilvăneană constituia totodată, într-o formă neexprimată direct, ideea unității politice a tuturor românilor.

Condițiile istorice cunoscute au împiedicat însă transpunerea în viață a gîndurilor și planurilor care însușeau pe cel care aveau să părăsească curînd capitala Franței și să se îndrepte spre patrie. În aceste condiții ideea de unire apare pentru prima oară formulată într-un program revoluționar puțin timp după adunarea de la Blaj. Aflați în emigrare în Transilvania, revoluționarii moldoveni consemnau la punctul al șaselea al programului intitulat: „Principiile noastre pentru reformarea patriei“. „Unirea Moldovei și a Valahiei într-un singur stat neatinat românesc“. Cam în aceeași vreme, Mihail Kogălnicianu, în numele comitetului revoluționar moldovean, aprecia în „Dorințele partidei naționale din Moldova“ că unirea celor două principate era „cheia bolții fără de care s-ar prăbuși tot edificul național“. La rîndul lor, I. Ghica, explica, referindu-se la ideea de unire „între diferitele ramuri ale trunchiului român“, că „într-un timp de înfrînghiere și absolutismul stupid al guvernului cezarocrăiesc și al prinților nu lerta a dezbată această chestiune și a ajunge opinia publică la un rezultat. Deosebit de aceasta ar fi fost poate primejdia pentru românii a proclama principiul de unire între dinșii, la o epocă, cînd amîndouă imperiile (austriac și otoman — n.n.) de care ațirna cea mai mare parte a lor erau încă puternice“.

Că ideea unității era prezentă în rîndurile luptătorilor pașoptiști rezultă dintr-o serie de împrejurări și manifestări care au avut loc în perioada prer evoluționară, în timpul desfășurării revoluției sau în anii care au urmat înfrîngerii ei.

În suita de activități cu conținut revoluționar din epoca prerapospoștă, în care ideea unității naționale era prezentă pe primul plan, s-a situat discursul pronunțat de N. Bălcescu în fața studenților români din Paris, în noaptea de revelion a anului 1847, intitulat chiar de autorul lui „Privire asupra stărilor de față, asupra trecutului și viitorului Patriei“. „Tîna noastră“, afirma Bălcescu, „scotese că nu pentru alta decît unitatea națională a românilor. Unitate mai întîi de idei și simțăminte care să aducă apoi, cu vremea, unitate politică“. Este neîndoielnic că Bălcescu exprima simțămîntele unui popor aflat înădătat de condițiilor politice interne și mai ales a împrejurărilor externe, în imposibilitatea de a acționa deschis pentru realizarea lor.

Programul de acțiune comun, dezbătut și adoptat de revoluționarii români în martie 1848 la Paris, ca și încercarea de colaborare revoluționară muntean-transilvăneană constituia totodată, într-o formă neexprimată direct, ideea unității politice a tuturor românilor.

Condițiile istorice cunoscute au împiedicat însă transpunerea în viață a gîndurilor și planurilor care însușeau pe cel care aveau să părăsească curînd capitala Franței și să se îndrepte spre patrie. În aceste condiții ideea de unire apare pentru prima oară formulată într-un program revoluționar puțin timp după adunarea de la Blaj. Aflați în emigrare în Transilvania, revoluționarii moldoveni consemnau la punctul al șaselea al programului intitulat: „Principiile noastre pentru reformarea patriei“. „Unirea Moldovei și a Valahiei într-un singur stat neatinat românesc“. Cam în aceeași vreme, Mihail Kogălnicianu, în numele comitetului revoluționar moldovean, aprecia în „Dorințele partidei naționale din Moldova“ că unirea celor două principate era „cheia bolții fără de care s-ar prăbuși tot edificul național“. La rîndul lor, I. Ghica, explica, referindu-se la ideea de unire „între diferitele ramuri ale trunchiului român“, că „într-un timp de înfrînghiere și absolutismul stupid al guvernului cezarocrăiesc și al prinților nu lerta a dezbată această chestiune și a ajunge opinia publică la un rezultat. Deosebit de aceasta ar fi fost poate primejdia pentru românii a proclama principiul de unire între dinșii, la o epocă, cînd amîndouă imperiile (austriac și otoman — n.n.) de care ațirna cea mai mare parte a lor erau încă puternice“.

Că ideea unității era prezentă în rîndurile luptătorilor pașoptiști rezultă dintr-o serie de împrejurări și manifestări care au avut loc în perioada prer evoluționară, în timpul desfășurării revoluției sau în anii care au urmat înfrîngerii ei.

În suita de activități cu conținut revoluționar din epoca prerapospoștă, în care ideea unității naționale era prezentă pe primul plan, s-a situat discursul pronunțat de N. Bălcescu în fața studenților români din Paris, în noaptea de revelion a anului 1847, intitulat chiar de autorul lui „Privire asupra stărilor de față, asupra trecutului și viitorului Patriei“. „Tîna noastră“, afirma Bălcescu, „scotese că nu pentru alta decît unitatea națională a românilor. Unitate mai întîi de idei și simțăminte care să aducă apoi, cu vremea, unitate politică“. Este neîndoielnic că Bălcescu exprima simțămîntele unui popor aflat înădătat de condițiilor politice interne și mai ales a împrejurărilor externe, în imposibilitatea de a acționa deschis pentru realizarea lor.

Programul de acțiune comun, dezbătut și adoptat de revoluționarii români în martie 1848 la Paris, ca și încercarea de colaborare revoluționară muntean-transilvăneană constituia totodată, într-o formă neexprimată direct, ideea unității politice a tuturor românilor.

Condițiile istorice cunoscute au împiedicat însă transpunerea în viață a gîndurilor și planurilor care însușeau pe cel care aveau să părăsească curînd capitala Franței și să se îndrepte spre patrie. În aceste condiții ideea de unire apare pentru prima oară formulată într-un program revoluționar puțin timp după adunarea de la Blaj. Aflați în emigrare în Transilvania, revoluționarii moldoveni consemnau la punctul al șaselea al programului intitulat: „Principiile noastre pentru reformarea patriei“. „Unirea Moldovei și a Valahiei într-un singur stat neatinat românesc“. Cam în aceeași vreme, Mihail Kogălnicianu, în numele comitetului revoluționar moldovean, aprecia în „Dorințele partidei naționale din Moldova“ că unirea celor două principate era „cheia bolții fără de care s-ar prăbuși tot edificul național“. La rîndul lor, I. Ghica, explica, referindu-se la ideea de unire „între diferitele ramuri ale trunchiului român“, că „într-un timp de înfrînghiere și absolutismul stupid al guvernului cezarocrăiesc și al prinților nu lerta a dezbată această chestiune și a ajunge opinia publică la un rezultat. Deosebit de aceasta ar fi fost poate primejdia pentru românii a proclama principiul de unire între dinșii, la o epocă, cînd amîndouă imperiile (austriac și otoman — n.n.) de care ațirna cea mai mare parte a lor erau încă puternice“.

Că ideea unității era prezentă în rîndurile luptătorilor pașoptiști rezultă dintr-o serie de împrejurări și manifestări care au avut loc în perioada prer evoluționară, în timpul desfășurării revoluției sau în anii care au urmat înfrîngerii ei.

În suita de activități cu conținut revoluționar din epoca prerapospoștă, în care ideea unității naționale era prezentă pe primul plan, s-a situat discursul pronunțat de N. Bălcescu în fața studenților români din Paris, în noaptea de revelion a anului 1847, intitulat chiar de autorul lui „Privire asupra stărilor de față, asupra trecutului și viitorului Patriei“. „Tîna noastră“, afirma Bălcescu, „scotese că nu pentru alta decît unitatea națională a românilor. Unitate mai întîi de idei și simțăminte care să aducă apoi, cu vremea, unitate politică“. Este neîndoielnic că Bălcescu exprima simțămîntele unui popor aflat înădătat de condițiilor politice interne și mai ales a împrejurărilor externe, în imposibilitatea de a acționa deschis pentru realizarea lor.

Programul de acțiune comun, dezbătut și adoptat de revoluționarii români în martie 1848 la Paris, ca și încercarea de colaborare revoluționară muntean-transilvăneană constituia totodată, într-o formă neexprimată direct, ideea unității politice a tuturor românilor.

Condițiile istorice cunoscute au împiedicat însă transpunerea în viață a gîndurilor și planurilor care însușeau pe cel care aveau să părăsească curînd capitala Franței și să se îndrepte spre patrie. În aceste condiții ideea de unire apare pentru prima oară formulată într-un program revoluționar puțin timp după adunarea de la Blaj. Aflați în emigrare în Transilvania, revoluționarii moldoveni consemnau la punctul al șaselea al programului intitulat: „Principiile noastre pentru reformarea patriei“. „Unirea Moldovei și a Valahiei într-un singur stat neatinat românesc“. Cam în aceeași vreme, Mihail Kogălnicianu, în numele comitetului revoluționar moldovean, aprecia în „Dorințele partidei naționale din Moldova“ că unirea celor două principate era „cheia bolții fără de care s-ar prăbuși tot edificul național“. La rîndul lor, I. Ghica, explica, referindu-se la ideea de unire „între diferitele ramuri ale trunchiului român“, că „într-un timp de înfrînghiere și absolutismul stupid al guvernului cezarocrăiesc și al prinților nu lerta a dezbată această chestiune și a ajunge opinia publică la un rezultat. Deosebit de aceasta ar fi fost poate primejdia pentru românii a proclama principiul de unire între dinșii, la o epocă, cînd amîndouă imperiile (austriac și otoman — n.n.) de care ațirna cea mai mare parte a lor erau încă puternice“.

Că ideea unității era prezentă în rîndurile luptătorilor pașoptiști rezultă dintr-o serie de împrejurări și manifestări care au avut loc în perioada prer evoluționară, în timpul desfășurării revoluției sau în anii care au urmat înfrîngerii ei.

În suita de activități cu conținut revoluționar din epoca prerapospoștă, în care ideea unității naționale era prezentă pe primul plan, s-a situat discursul pronunțat de N. Bălcescu în fața studenților români din Paris, în noaptea de revelion a anului 1847, intitulat chiar de autorul lui „Privire asupra stărilor de față, asupra trecutului și viitorului Patriei“. „Tîna noastră“, afirma Bălcescu, „scotese că nu pentru alta decît unitatea națională a românilor. Unitate mai întîi de idei și simțăminte care să aducă apoi, cu vremea, unitate politică“. Este neîndoielnic că Bălcescu exprima simțămîntele unui popor aflat înădătat de condițiilor politice interne și mai ales a împrejurărilor externe, în imposibilitatea de a acționa deschis pentru realizarea lor.

Programul de acțiune comun, dezbătut și adoptat de revoluționarii români în martie 1848 la Paris, ca și încercarea de colaborare revoluționară muntean-transilvăneană constituia totodată, într-o formă neexprimată direct, ideea unității politice a tuturor românilor.

Sosirea ministrului de stat însărcinat cu afacerile externe, cooperarea și comerțul exterior al Republicii Democratice Congo, Cyrille Adoula

La invitația ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România Corneliu Mănescu, joi după-amiază a sosit în Capitală, într-o vizită oficială, ministrul de stat, însărcinat cu afacerile externe, cooperarea și comerțul exterior al Republicii Democratice Congo, Cyrille Adoula.

Oaspetele este însoțit de Julien Kasongo, director de cabinet al ministrului, Zephirin Konde, director al Departamentului cooperării din Ministerul Afacerilor Externe, Celestin Muloua, director al Departamentului comerțului exterior din Ministerul Afacerilor Externe, Andre Koumomba, secretar particular al ministrului.

La sosire, pe aeroportul Băncăsa ministrul de stat congolez a fost întâmpinat de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Alexandru Tujon, ambasadorul României la Kinshasa, de funcționari superiori din M.A.E. și Ministerul Comerțului Exterior.

A fost prezent Jean Marie Tuma Waku, însărcinat cu afaceri ad-interim al Republicii Democratice Congo la București.

VIZITĂ PROTOCOLARĂ

În cursul după-amiezii de joi, ministrul de stat, însărcinat cu afacerile externe, cooperarea și comerțul exterior al Republicii Democratice Congo, Cyrille Adoula, a făcut o vizită protocolară ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu.

Întrevederea la care au participat persoane oficiale române și congoleze s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

DINEU ÎN ONOAREA OASPTELUI

Joi, ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a oferit un dinu în onoarea ministrului de stat, însărcinat cu afacerile externe, cooperarea și comerțul exterior al Republicii Democratice Congo, Cyrille Adoula.

Au participat Bujor Almasan, ministrul industriei miniere și geologiei, Matei Ghișiu, ministrul construcțiilor industriale, Cornel Burcă, ministrul comerțului exterior, Gheorghe Buzdugan, președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice, Alexandru Tujon, ambasadorul Ro-

maniei la Kinshasa, reprezentanți ai Comisiei guvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică, și alte persoane oficiale.

Au luat parte Jean Marie Tuma Waku, însărcinat cu afaceri ad-interim al Republicii Democratice Congo la București, și persoanele oficiale care-l însoțesc pe ministrul de stat congolez.

În timpul dinului, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, Corneliu Mănescu și Cyrille Adoula au rostit toasturi. (Agerpres).

La 19 martie a fost semnat la București un Protocol privind colaborarea și cooperarea în domeniul construcțiilor de mașini și metalurgiei.

La 19 martie a fost semnat la București un Protocol privind colaborarea și cooperarea în domeniul construcțiilor de mașini și metalurgiei, pe perioada 1971-1975, între Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini și Industriei Metalurgice din țara noastră și Ministerul Industriei Grele din R.P. Polonă.

Protocolul a fost semnat din partea română de ing. Ion Morega, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini, și ing. Eginio Păvoni, secretar general în Ministerul Industriei Metalurgice, iar din partea poloneză de ing. Tadeusz Markowski, adjunct al ministrului industriei grele al R.P. Polonă. (Agerpres).

La 19 martie a fost semnat la București un Protocol privind colaborarea și cooperarea în domeniul construcțiilor de mașini și metalurgiei, pe perioada 1971-1975, între Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini și Industriei Metalurgice din țara noastră și Ministerul Industriei Grele din R.P. Polonă.

Protocolul a fost semnat din partea română de ing. Ion Morega, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini, și ing. Eginio Păvoni, secretar general în Ministerul Industriei Metalurgice, iar din partea poloneză de ing. Tadeusz Markowski, adjunct al ministrului industriei grele al R.P. Polonă. (Agerpres).

La 19 martie a fost semnat la București un Protocol privind colaborarea și cooperarea în domeniul construcțiilor de mașini și metalurgiei, pe perioada 1971-1975, între Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini și Industriei Metalurgice din țara noastră și Ministerul Industriei Grele din R.P. Polonă.

Protocolul a fost semnat din partea română de ing. Ion Morega, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini, și ing. Eginio Păvoni, secretar general în Ministerul Industriei Metalurgice, iar din partea poloneză de ing. Tadeusz Markowski, adjunct al ministrului industriei grele al R.P. Polonă. (Agerpres).

La 19 martie a fost semnat la București un Protocol privind colaborarea și cooperarea în domeniul construcțiilor de mașini și metalurgiei, pe perioada 1971-1975, între Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini și Industriei Metalurgice din țara noastră și Ministerul Industriei Grele din R.P. Polonă.

Protocolul a fost semnat din partea română de ing. Ion Morega, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini, și ing. Eginio Păvoni, secretar general în Ministerul Industriei Metalurgice, iar din partea poloneză de ing. Tadeusz Markowski, adjunct al ministrului industriei grele al R.P. Polonă. (Agerpres).

La 19 martie a fost semnat la București un Protocol privind colaborarea și cooperarea în domeniul construcțiilor de mașini și metalurgiei, pe perioada 1971-1975, între Ministerul Industriei Construc

Criza politică din Italia Amintore Fanfani a renunțat la formarea guvernului italian

ROMA 19. — Corespondentul Agerpres, N. Puccia, transmite: Președintele Senatului italian, Amintore Fanfani, înscăunat cu studiul posibilităților de formare a unui nou guvern de centru-stingă, cu participarea democraților creștinilor, socialiștilor, socialistilor unitari și republicanilor, a fost primit joi seara la Palatul Quirinal de președintele Giuseppe Saragat. La sfârșitul întrevederii a fost dat publicității un comunicat în care se a-

rată că AMINTORE FANFANI A FĂCUT CUNOSCUT SE-
FULUI STATULUI CA RE-
NUNȚA LA FORMAREA U-
NUI NOU GUVERN. DATO-
RII UNOR „DIFICULTĂȚI”
CARE NU I-AU PERMIS SĂ
AJUNGĂ LA „CONCLUZII
POZITIVE”.

La Roma s-a anunțat, tot-
odată, că Mariano Rumor, se-
ful guvernului „monocolor”
demisionat la 7 februarie, a
fost convocat pentru vineri la
Palatul Quirinal.

REZOLUȚIA CONSILIULUI DE SECURITATE ÎN PROBLEMA RHODESIANĂ

NEW YORK 19. (Agerpres). — Continuându-și dezbaterile consacrate problemei rhodesiene, Consiliul de Securitate a adoptat miercuri seara, cu 14 voturi pentru și o abținere (Spania), un proiect de rezoluție prezentat de reprezentantul Finlandei.

În preambul se arată că după declararea așa-zisei „re-
publici” de către regimul mi-
noritar de la Salisbury situa-
ția din Rhodesia continuă să
se înrăutățească. De asemenea,
se menționează că guvernele
din Republica Sud-Africană și
Portugalia continuă să acorde
sprijin regimului lui Ian
Smith.

Rezoluția subliniază res-
ponsabilitatea Marii Britanii ca
putere administrativă față de
situația din Rhodesia și reu-
șoasele legitimității luptei po-
pului zimbabwe pentru libe-
tate și independență. Lupta ce
trebuie sprijinită moral și ma-
terial de toate statele membre
ale O.N.U. Documentul preve-
de ca statele membre ale Or-
ganizației Națiunilor Unite să
întreprindă toate măsurile diplo-
matice, consulare, comercia-
le, militare și de transport cu
regimul ilegal din Rhodesia.
Se prevede, de asemenea,
ca toate țările membre ale
O.N.U. să acționeze în vede-
rea excluderii Rhodesiei din
instituțiile specializate ale
Națiunilor Unite. O prevedere
importantă a rezoluției cere
guvernului din Republica Sud-
Africană să se retragă imediat
de pe teritoriul rhodesian for-
țele armate și polițienesci care
sprijină guvernul minorității

albe de la Salisbury împotriva
mișcării de eliberare națională
a poporului zimbabwe.

Discuții în vederea dezvoltării relațiilor economice ungaro-vestgermane

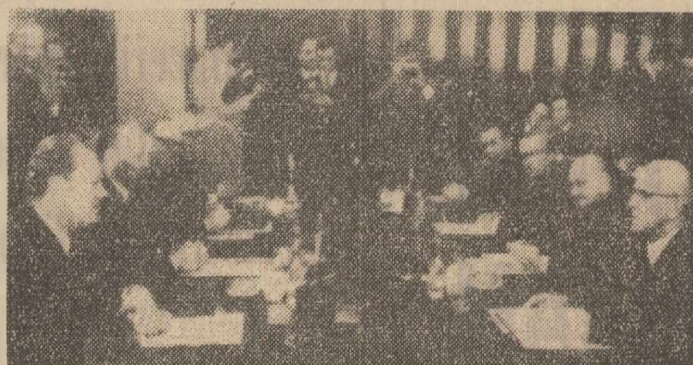
BUDAPESTA 19. (Ager-
pres). — Agenția M.T.I.
anunță că Jozsef Biro, mi-
nistru comerțului exterior
al R.P. Ungare, care se află
într-o vizită oficială în
R.F. a Germaniei, a avut
miercuri o întrevedere cu
ministru economiei al ace-
stei țări, Karl Schiller.

După încheierea convor-
birilor, Karl Schiller a
declarat corespondentului
M.T.I. la Bonn, că acordă o
mare importanță faptului că,
pentru prima dată, un re-
prezentant al guvernului
ungar face o vizită oficială
în R.F. a Germaniei. Mi-
nistru vest-german a arătat
că este optimist în ceea ce
priveste posibilitățile de dez-
voltare a relațiilor economice
dintre țara sa și Ungaria și

GENEVA: Ședința Comitetului pentru dezarmare

GENEVA 19. — Corespon-
dentul Agerpres, H. Liman,
transmite: Luni după-amiază
în ședința de joi a Comitetului
pentru dezarmare, șeful dele-
gației etiopiene, Atework Zel-
ele, a insistat asupra necesității
de a se începe discuții
efective în vederea dezarmă-
rii generale și totale, subli-
nind că înarmările constituie
o mare povară pentru toate
popoarele. Vorbitorul a rele-
vat că propunerile pentru con-
vocarea unei conferințe asu-
pra securității europene ar
putea influența în mod favo-
rabil negocierile de dezarma-
re, precizând necesitatea extin-
derii unei asemenea inițiativ-
e în alte regiuni, în vederea
soluționării pașnice a proble-
milor litigioase și a eliminării
tuturor rămășițelor dominației
colonialiste. El a propus să se
pregătească proiecte de pro-
grame de dezarmare și a cer-
ut să se continue discuțiile a-
supra demilitarizării teritori-
ilor submarine și interzicerii
armelor chimice și bacteriolo-
gice.

Șeful delegației italiene, Ro-
berto Caracciolo, care a ur-
mat la cuvânt, a consacrat cea
mai importantă parte a expu-
nerii sale sprijinirii proiectu-
lui britanic privind interzice-
rea armelor bacteriologice.

Cele două delegații înainte de începerea trativelor

Ieri au avut loc la Erfurt Convorbirile dintre Willi Stoph și Willy Brandt

ERFURT 19. — Corespon-
dentul de la St. Deju: La 19
martie au avut loc la Erfurt
convorbirile dintre delegația
Republicii Democratice Ger-
mane, condusă de Willi Stoph,
președintele Consiliului de
Ministri, și delegația Republicii
Federale a Germaniei, con-
dusă de Willy Brandt, cancelar
federal. În gara principală din
Erfurt, delegația R.F. a Ger-
maniei a fost întâmpinată de
membrii delegației R.D.G. în
frunte cu W. Stoph. Au fost
arborate drapelul celor două
state.

Întâmpinându-l pe cancelar
federal vest-german, președe-
ntele Consiliului de Miniștri al
R.D.G. i-a urat bun venit în
R.D.G. Germanii și s-a de-
clarat că este foarte plăcut
multumindu-i că a răspuns
invitației sale. La rândul său,
cancelarul R.F.G. a mulțumit
pentru urările făcute.

În cursul dimineții la hote-
lul „Erfurter Hof”, au început
convorbirile. În prima ședință
cei doi șefi de guvern au pre-
zentat declarații de principiu.
La prânz, Willi Stoph a ofer-
it o masă în cinstea delegației
R.F. a Germaniei.

După amiază au fost reluate
convorbirile, în cadrul cărora
a avut loc un schimb de pă-
rerii. Într-o pauză a ședinței
după-amiază, cancelarul R.F. a
Germaniei, însoțit de ministrul
afacerilor externe al R.D.G.,
Otto Winzer, a făcut o vizită
la fostul lagăr de concentrare
de la Buchenwald, unde a
depus o coroană de flori la
Monumentul victimelor nazis-
mului. Circa 3.000 de cetățeni
ai R.D.G. au asistat la ceremo-
nialul de la Buchenwald.

După întoarcerea la Erfurt,
cei doi șefi de delegații, Willi

Stoph și Willy Brandt, au avut
o convorbire în doi, după care
s-au întins din nou, delega-
țiile.

Joi seara, șeful serviciului de
presă și informații al Ministe-
rului de externe al R.D.G.,
Peter Lorf, a făcut o declarație
în fața reprezentanților presei.
El a arătat că tonul convorbi-
rilor a fost principal, deschis
și realist, ambele părți au pre-
zentat punctul lor de vedere,
au avut un schimb de păreri și
au răspuns la întrebările celei-
alte părți.

După încheierea convorbi-
rilor, la ora 22.50 (ora Bucu-
reștilui), a fost dat publi-
cității un comunicat de presă
comun. În comunicat se arată
că cele două părți au căzut de
acord ca următoarea întâlnire
să aibă loc la 21 mai în orașul
Kassel din R.F.G.

Purtătorul de cuvânt al gu-
vernului R.F. a Germaniei,
Ahlert, a informat reprezen-
tanții presei că cei doi șefi de
guverne și-au exprimat satis-
facția cu privire la rezultatul
întâlnirii și a apreciat că con-
vorbirile au fost realiste și
principiale.

În cursul serii, cancelarul
W. Brandt, însoțit de membrii
delegației R.F. a Germaniei, a
părăsit orașul Erfurt.

Conferința cvadripartită de la Paris

PARIS 19. (Agerpres). — În
sala Kleber din Paris s-a des-
fășurat joi cea de-a 59-a ședință
a conferinței cvadripartite în pro-
blema vietnameză. Discuțiile s-au
putut mai ales în jurul situa-
ției din Cambodgia.

În cuvântul său, delegatul
Republicii Democratice Vietnam,
Nguyen Minh Vy, a declarat că
„Statele Unite intenționează să
facă din Cambodgia un al doilea
Laos sau un al doilea Vietnam
de sud”. Trupele americane care
participă efectiv la acțiuni de
luptă în Laos, a spus vorbitorul,
încearcă acum să extindă raz-
boiul și în Cambodgia, punând
în pericol pacea în întreaga regiune
de sud-est asiatic.

La rândul său, delegatul Gu-
vernului Revoluționar Proviso-
riu al Republicii Vietnamului de
Sud, Nguyen Van Tien, a întărit
afirmațiile reprezentanților
nord-vietnamezi, subliniind că
Washingtonul a creat o situație
extrem de încordată în Peninsula
Indo-chineză.

Pham Dang Lam, șeful dele-
gației regimului de la Saigon, s-a

dedat la atacul împotriva poli-
ticii R. D. Vietnam și Guvernu-
lui Revoluționar Provisoriu al
Republicii Vietnamului de Sud.
Nouveau Van Tien, a întărit
afirmațiile reprezentanților
nord-vietnamezi, subliniind că
Washingtonul a creat o situație
extrem de încordată în Peninsula
Indo-chineză.

Pham Dang Lam, șeful dele-
gației regimului de la Saigon, s-a

dedat la atacul împotriva poli-
ticii R. D. Vietnam și Guvernu-
lui Revoluționar Provisoriu al
Republicii Vietnamului de Sud.
Nouveau Van Tien, a întărit
afirmațiile reprezentanților
nord-vietnamezi, subliniind că
Washingtonul a creat o situație
extrem de încordată în Peninsula
Indo-chineză.

Pham Dang Lam, șeful dele-
gației regimului de la Saigon, s-a

dedat la atacul împotriva poli-
ticii R. D. Vietnam și Guvernu-
lui Revoluționar Provisoriu al
Republicii Vietnamului de Sud.
Nouveau Van Tien, a întărit
afirmațiile reprezentanților
nord-vietnamezi, subliniind că
Washingtonul a creat o situație
extrem de încordată în Peninsula
Indo-chineză.

Pham Dang Lam, șeful dele-
gației regimului de la Saigon, s-a

dedat la atacul împotriva poli-
ticii R. D. Vietnam și Guvernu-
lui Revoluționar Provisoriu al
Republicii Vietnamului de Sud.
Nouveau Van Tien, a întărit
afirmațiile reprezentanților
nord-vietnamezi, subliniind că
Washingtonul a creat o situație
extrem de încordată în Peninsula
Indo-chineză.

Pham Dang Lam, șeful dele-
gației regimului de la Saigon, s-a

dedat la atacul împotriva poli-
ticii R. D. Vietnam și Guvernu-
lui Revoluționar Provisoriu al
Republicii Vietnamului de Sud.
Nouveau Van Tien, a întărit
afirmațiile reprezentanților
nord-vietnamezi, subliniind că
Washingtonul a creat o situație
extrem de încordată în Peninsula
Indo-chineză.

Pham Dang Lam, șeful dele-
gației regimului de la Saigon, s-a

dedat la atacul împotriva poli-
ticii R. D. Vietnam și Guvernu-
lui Revoluționar Provisoriu al
Republicii Vietnamului de Sud.
Nouveau Van Tien, a întărit
afirmațiile reprezentanților
nord-vietnamezi, subliniind că
Washingtonul a creat o situație
extrem de încordată în Peninsula
Indo-chineză.

Pham Dang Lam, șeful dele-
gației regimului de la Saigon, s-a

dedat la atacul împotriva poli-
ticii R. D. Vietnam și Guvernu-
lui Revoluționar Provisoriu al
Republicii Vietnamului de Sud.
Nouveau Van Tien, a întărit
afirmațiile reprezentanților
nord-vietnamezi, subliniind că
Washingtonul a creat o situație
extrem de încordată în Peninsula
Indo-chineză.

Pham Dang Lam, șeful dele-
gației regimului de la Saigon, s-a

dedat la atacul împotriva poli-
ticii R. D. Vietnam și Guvernu-
lui Revoluționar Provisoriu al
Republicii Vietnamului de Sud.
Nouveau Van Tien, a întărit
afirmațiile reprezentanților
nord-vietnamezi, subliniind că
Washingtonul a creat o situație
extrem de încordată în Peninsula
Indo-chineză.

Pham Dang Lam, șeful dele-
gației regimului de la Saigon, s-a

dedat la atacul împotriva poli-
ticii R. D. Vietnam și Guvernu-
lui Revoluționar Provisoriu al
Republicii Vietnamului de Sud.
Nouveau Van Tien, a întărit
afirmațiile reprezentanților
nord-vietnamezi, subliniind că
Washingtonul a creat o situație
extrem de încordată în Peninsula
Indo-chineză.

Pham Dang Lam, șeful dele-
gației regimului de la Saigon, s-a

dedat la atacul împotriva poli-
ticii R. D. Vietnam și Guvernu-
lui Revoluționar Provisoriu al
Republicii Vietnamului de Sud.
Nouveau Van Tien, a întărit
afirmațiile reprezentanților
nord-vietnamezi, subliniind că
Washingtonul a creat o situație
extrem de încordată în Peninsula
Indo-chineză.

Pham Dang Lam, șeful dele-
gației regimului de la Saigon, s-a

dedat la atacul împotriva poli-
ticii R. D. Vietnam și Guvernu-
lui Revoluționar Provisoriu al
Republicii Vietnamului de Sud.
Nouveau Van Tien, a întărit
afirmațiile reprezentanților
nord-vietnamezi, subliniind că
Washingtonul a creat o situație
extrem de încordată în Peninsula
Indo-chineză.

Pham Dang Lam, șeful dele-
gației regimului de la Saigon, s-a

dedat la atacul împotriva poli-
ticii R. D. Vietnam și Guvernu-
lui Revoluționar Provisoriu al
Republicii Vietnamului de Sud.
Nouveau Van Tien, a întărit
afirmațiile reprezentanților
nord-vietnamezi, subliniind că
Washingtonul a creat o situație
extrem de încordată în Peninsula
Indo-chineză.

În plenara Comisiei O. N. U. pentru dezvoltare socială Adoptarea unor rezoluții la care este coautoare și România

GENEVA 19. — Corespon-
dentul Agerpres, H. Liman,
transmite: Plenara Comisiei
O.N.U. pentru dezvoltare so-
cială, care s-a desfășurat lu-
nă la Geneva, a adoptat
trei rezoluții la care este co-
autoare și România. Una din-
tre acestea — rezoluția —
privind aspectele sociale ale
nutriției — recomandă
guvernurilor ca, în contextul
celui de al doilea „Deceniu
al Națiunilor Unite pentru
Dezvoltare”, să practice o
politică bazată pe studii a-
decuate ale factorilor sociali
și culturali, în vederea asig-
urării unei nutriții adecvate
pentru întreaga populație și
îndestulării pentru copii.

Cea de-a doua rezoluție,
care se referă la „tendințele
situației sociale a copilului”,
cere Consiliului Economic și
Social al O.N.U. să solicite
secretariatului general și or-
ganizațiilor competente din ca-
dru O.N.U. să sporească e-
forturile în vederea cunoaș-
terii mai aprofundate a pro-
blemelor copiilor și tineretului
și să ajute guvernele în

vederea unei acțiuni coordo-
nate în domeniile sănătății,
nutriției, învățământului și
prevederilor sociale.

Votată în unanimitate, cea
de-a treia rezoluție — asu-
pra reformei agrare — cere
Consiliului Economic și So-
cial să insiste pe lângă secre-
tariatul general al O.N.U. ca,
în cadrul celui de-al doilea De-
ceniu al dezvoltării, și ținând
seama de obiectivele planu-
lui indicativ mondial al
F.A.O. și programului mon-
dial al O.I.M. de folosire a
măinii de lucru, să acorde o
atenție deosebită înfăptuirii
reformei agrare. Reforma a-
grară este indispensabilă nu
numai dezvoltării rurale, dar
și echilibrului dezvoltării ge-
nerale. Rezoluția recomandă
să se acorde prioritate aju-
torului tehnico-financiar pen-
tru realizarea unor reforme a-
grare generale, pentru dez-
voltarea instituțiilor rura-
le, inclusiv a cooperativelor,
pentru planificarea utiliză-
rii pământurilor și intro-
ducerea tehnicii moderne în
agricultură.

F. N. E. din Vietnamul de sud sprijină programul partidului Neo Lao Haksat pentru rezolvarea problemei laotiene

SAIGON 19. (Agerpres). —
După cum transmite agenția
de presă Eliberarea, președe-
ntele Prezidiului Comitetului
Central al Frontului Național
de Eliberare din Vietnamul de
sud, Nguyen Huu Tho, a adre-
sat președintelui Comitetului
Central al partidului Neo Lao
Haksat, prințul Sufanavong,
un mesaj în care își exprimă
sprijinul fără rezerve față de
programul în cinci puncte de
soluționare a problemei laotie-
ne dat publicității de partidul
Neo Lao Haksat. „Cele cinci

puncte ale programului, se
spune în mesaj, constituie pro-
puneri logice, care corespund
aspirațiilor arzătoare ale po-
porului laotian, intereselor
păcii în Laos, Indo-china și
sud-estul asiatic”.

În mesaj se cere în continua-
re S.U.A. să respecte acordur-
ile de la Geneva cu privire la
Laos, suveranitatea, independen-
ța și neutralitatea acestei
țări.

LIMITAREA VITEZEI PE ȘOSELELE FRANȚEI

PARIS 19. (Agerpres). — Primi-
ministru al Franței
Jacques Chaban-
Delmas, a anunțat
miercuri hotărârea
guvernului de a in-
troduce progresiv pe
șoselele franceze li-
mitarea vitezei de
circulație la 110 km
pe ora. În Franța —
unde dăruie puținele
țări europene în ca-
re nu există nici un
fel de restricții

Situație încordată în Bengalul de vest

DELHI 19. (Agerpres). — În
urma demisiei primului ministru
al cabinetului local din Bengalul
de vest, Ajoy Mukherjee, in-
tervenită în urma divergențelor
existente între partidele compo-
nente ale coaliției guvernamen-
tale, situația continuă să rămână
încordată. Greva generală de-
clarată în urma apelului sindi-
catelor, care protestează împo-
triva demisiei primului ministru,
a paralizat întreaga activitate e-
conomică a acestei regiuni. Tot-
odată, agențiile de presă re-
lează că au loc în continuare
clădiri între diverse grupuri
rivale reprezentate în parlamen-
tul local. Forțele de ordine au
fost nevoite să intervină în mai
multe rânduri pentru a pune ca-
păt tulburărilor. Ultimele comu-
nicații anunță că datorită inci-
dentelor care au avut loc 32 de
persoane și-au pierdut viața.

Cabinetul de miniștri, intrunit
joi într-o sesiune de urgență, a
hotărât proclamaarea conducerii
administrative a statului Bengalul
de vest.

Președintele Indiei, Vardahai

Venkata Giri, a semnat un de-
cret care stipulează suspenda-
rea adunării legislative a statu-
lui și administrarea lui directă
prin intermediul guvernatoru-
lui S.S. Dhanan.

ÎNTEVEDERE GUSTAV HUSAK- ANDREI GROMIKO

PRAGA 19. (Agerpres). — A-
genția CTK anunță că Gustav
Husak, prim-secretar al C.C. al
P.C. din Cehoslovacia, l-a pri-
mit pe Andrei Gromiko, mini-
strul afacerilor externe al Uni-
unii Sovietice, care se află în-
tr-o vizită oficială în Cehoslo-
vacia.

În timpul întrevederii, păr-
țile au discutat probleme refe-
ritoare la proiectul tratatului
de prietenie, colaborare și asis-
tență mutuală dintre Cehoslo-
vacia și Uniunea Sovietică.

În acest domeniu —
numărul accidente-
lor de circulație era
de trei ori mai mare
decât în S.U.A.
Campania dusă de
autorități pentru li-
mitarea vitezei a
avut succes în rin-
dul opiniei publice
franceze. Cercetările
au dovedit că nu-
mărul accidentelor
de circulație este
mult mai mic pe
șoselele care au
fost impuse li-
mitarea vitezei. Un
sondaj al opiniei pu-
bli-
ce asupra acestei
chestiuni a arătat că
83 la suta dintre
francezi s-au de-
clarat în favoarea li-
mitării vitezei.
Noua măsură a
dovădit de guvern
vizează numai cir-
culația de pe șosele
obșnuite, excentin-
du-se autostrăzile.

IN CITEVA RINDURI

SECRETARUL DE STAT
PENTRU AFACERILE EX-
TERNE AL RUGOSLAVIEI,
Mirko Tepavac, a sosit la
Rangoon, într-o vizită ofi-
cială la invitația ministrului
afacerilor externe al Birma-
niei, U Nu. În drum
spre Birmania, Mirko Te-
pavac a făcut o scurtă escală la
Pekin unde a avut convorbi-
ri cu ministrul afacerilor ex-
terne al Indiei, Dinesh Singh.

DELEGATUL PARTI-
DULUI SOCIALIST ȘI PAR-
TIDULUI POPULIST AU ÎN-
CEPUT miercuri la Viena tra-
tativele propriu-zise în ve-
derea formării unui guvern
de coaliție austriac. Tratat-
ele continuă și vineri.

ARTISTUL, miercuri
scena Teatrului român a fost o-
colae HERLEA, Mare din
a reputat un interpret
splendid succes lui
Germont din deschis.

MAI MULTE TABLO-
URI aparținând cunoscutu-
lui pictor italian Renato Guto-
so au fost furate de la re-
ședința artistului din orașul
Varese. Valoarea pinzelor
furate este apreciată la peste
100 milioane lire italiene.

PRESEDINTELE Repu-
blicii Populare a Yemenului
de Sud, Salim al-Rabya Ali, a
aprobat sentințele de con-
damnare la moarte pronun-
țate împotriva a șapte per-
soane, anunțând agenția M.E.N.
înclupăți, judecăt de un
tribunal popular, organiza-
seră acte de sabotaj în cea
de-a treia provincie a țării.

O PUTERNICĂ AVA-
LANSA, care s-a produs în
masivul muntos dintre Tren-
to și Bolzano, a surprins un
grup de 11 turiști și trei
ghizi alpin. Masa de zăpadă
a provocat moartea a patru
persoane și rănirea gravă a
altor două.

PRESEDINTELE Repu-
blicii Populare a Yemenului
de Sud, Salim al-Rabya Ali, a
aprobat sentințele de con-
damnare la moarte pronun-
țate împotriva a șapte per-
soane, anunțând agenția M.E.N.
înclupăți, judecăt de un
tribunal popular, organiza-
seră acte de sabotaj în cea
de-a treia provincie a țării.

MAI MULTE TABLO-
URI aparținând cunoscutu-
lui pictor italian Renato Guto-
so au fost furate de la re-
ședința artistului din orașul
Varese. Valoarea pinzelor
furate este apreciată la peste
100 milioane lire italiene.

PRESEDINTELE Repu-
blicii Populare a Yemenului
de Sud, Salim al-Rabya Ali, a
aprobat sentințele de con-
damnare la moarte pronun-
țate împotriva a șapte per-
soane, anunțând agenția M.E.N.
înclupăți, judecăt de un
tribunal popular, organiza-
seră acte de sabotaj în cea
de-a treia provincie a țării.

MAI MULTE TABLO-
URI aparținând cunoscutu-
lui pictor italian Renato Guto-
so au fost furate de la re-
ședința artistului din orașul
Varese. Valoarea pinzelor
furate este apreciată la peste
100 milioane lire italiene.

PESTE 50 DE MILIOANE DE SCRISORI ȘI COLETE s-au
strins la oficiile postale din New York în timp ce greva de-
clarată miercuri de către factorii postali, care deservesc această
metropola, a intrat în cea de-a doua zi. Ministrul poștelor al
S.U.A., Winton Blount, a ordonat interzicerea unui embargo asu-
pra expedițiilor poștale din și spre New York. Greva factorilor
poștali din New York este prima de acest fel din istoria S.U.A.

POPULAȚIA POLONI-
EI este de circa 32.671.000
locuitori. Dintre aceștia,
peste jumătate locuiesc în
regiunile de sud, unde la
suta populația țării este for-
mată din tineri în vîrstă de
pînă la 19 ani.

UN AVION CU REAC-
TIE al marinei americane
s-a ciocnit în zbor cu un a-
vion-patrulă care suprave-
ghea circulația pe șoselele
statului Florida. Aparatul
poliției a fost tăiat în două și
s-a prăbușit, pilotul fiind
ucis. Avionul militar a putut
să aterizeze.

MIERCURI, în Uniunea
Sovietică a fost lansat sa-
teliții artificiali „Pământul”,
„Cosmos-327”, destinat cere-
tării spațiului cosmic în con-
formitate cu programul di-
namic stabilit. Aparatura sti-
nifică alătură la bord func-
ționează normal.

ARTISTUL, miercuri
scena Teatrului român a fost o-
colae HERLEA, Mare din
a reputat un interpret
splendid succes lui
Germont din deschis.

MAI MULTE TABLO-
URI aparținând cunoscutu-
lui pictor italian Renato Guto-
so au fost furate de la re-
ședința artistului din orașul
Varese. Valoarea pinzelor
furate este apreciată la peste
100 milioane lire italiene.

PRESEDINTELE Repu-
blicii Populare a Yemenului
de Sud, Salim al-Rabya Ali, a
aprobat sentințele de con-
damnare la moarte pronun-
țate împotriva a șapte per-
soane, anunțând agenția M.E.N.
înclupăți, judecăt de un
tribunal popular, organiza-
seră acte de sabotaj în cea
de-a treia provincie a țării.

O PUTERNICĂ AVA-
LANSA, care s-a produs în
masivul muntos dintre Tren-
to și Bolzano, a surprins un
grup de 11 turiști și trei
ghizi alpin. Masa de zăpadă
a provocat moartea a patru
persoane și rănirea gravă a
altor două.

PRESEDINTELE Repu-
blicii Populare a Yemenului
de Sud, Salim al-Rabya Ali, a
aprobat sentințele de con-
damnare la moarte pronun-
țate împotriva a șapte per-
soane, anunțând agenția M.E.N.
înclupăți, judecăt de un